# ప్రస్థలంగ తలలు

## మొదటి భాగం

1330
10060

## వేదాంతగ్రంథములు

# PRABHULINGALEELALU.




(Part—I)



Printed and Published by

THE JAGAPATI PRINTING WORKS,

PEDDAPURAM

under the kind patronage of

Mr. PEDDA OBULA REDDY OF

PEDDAPAPUR.

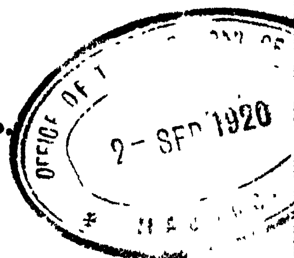
(Sent by our agent Mr. K. Bheemarao.)

1920

# ప్రభులింగలీల



మొదటిభాగము.




(౬౦౦ ప్రతులు)

పెద్దపప్పూరు శ్రీ పెద్దఓబళరెడ్డిగారి ధనసహాయ
మున, (మాన్యేజరుటు భీమారావు
గారిచే పంపబడి) ద్రాపురము వందలి
శ్రీ జగపతిముద్రాక్షరశాలలో
ముద్రించిప్రకటింపబడినది.

1920

# ప్రభులింగలీల



## —ప్రథమాశ్వాసము

*** 1 వగతి ***

### ద్విపదకావ్యము.

శ్రీవీరశైవప్రసిద్ధసిద్ధాంత।కోవిద శ్రీపాలకురికిసోమేశ।బసవపురా
ణాది [illegible] సపూతుభక్తి మహాత్మ్యంబుదెలిపి।ధారుణికి
సద్భక్తి [illegible] చార్య శరణార్థినీకు।శ్రీనిర్మలజ్ఞాన శివభ
క్తియుక్తి। [illegible] సుపురాణవినుత।సకలభక్తానీకు సన్నుతశర
[illegible] నిత్యస్వరూప।శ్రీమద్గుణస్తోమ శివపదప్రేమ।సామాది
యుత వేద సంస్తవనీయ్య।నామరూపక్రియా నటినాభిరామ।జీమూతమ
ధ్యస్థ చిత్కళాధామ।కామజమోద్ధామ కారుణ్యసీమ।సామరస్యలలా
మ సమతేష్ట్యప్రేమ।అల్లమప్రభురాయ మాతమహామాయ।నల్లలితోపా
య శరణార్థినీకు।ఘనగురులింగ జంగమసేవకొరకు।తనుమనోధనములు
దాల్చినక్రియలు।నలుపుచు భక్తి స్థలమున నిలిచి।మలహారుసద్భక్తి మా
ర్గంబుచూపి।రంగుగా భక్తుల రక్షించినట్టి।నంగనబసవన్న శరణార్థినీకు।
వీరశైవాచార విమలమార్గైక।సారంబుమదుస్థల జ్ఞానంబుశంభు।సత్క
ర్మభక్తుల సదనమిట్లనుచు।నుత్కంఠభక్తుల కుపదేశమొసగి।పొంగుచు
భక్తుల ప్రోచినచన్న।సంగనబసవన్న శరణార్థిమీకు।కంతునివెసలంగ
గంతులణంచి। అంతరంగధ్యాన మాసొన్నలావు। రాంతరంబునసంత
యంగడియల్ల।వింతగానిల్పిన విమలయోగీశ।శిద్దరామేశ్వర సిద్ధప్రకాశ।శ్రీ

ద్ధతోఁ జేయుచు శరణార్థిమీఁకు। అవనిలోఁ గోముఖ వ్యాఘ్రములట్లుఁ గ
విశిపట్టఁగవచ్చు కామాదిరిపుల।నవలీలఁ గెల్చి నిజాంతరంగంబు।శివలింగ
మూర్తికిఁ జేకూర్చినట్టి।అక్కమహాదేవి యమ్మసద్భక్తి।చక్కఁగాఁ జేయు
చు శరణార్థిమీఁకు।శరణాగతత్రాణ సన్నుతబిరుద।మనుగుగాఁ దాల్చి।కల్యా
ణంబునందు।నరసభక్త రసప్రవాహంబు।హరునిసద్భక్తుల యంతరంగ
ములు।మాలిన్యమడిలింప మహిఁబుట్టినట్టి।కాలకంధరుడని గణుతికాయం
గ।వన్నెకెక్కిననుడి వాలుమాచయ్య।సన్నుతగుణధుర్య శరణార్థిమీఁకు।
ననివీని ప్రార్థించి యటుమీఁద మరియు।మనశివాంతకు భక్తి మఘ్నులైనట్టి।
మరులుశంకరునకు మహిఁజాగి మ్రొక్క।ధరఁగిన్నరయ్యకు దండంబు బెట్టి।
హేలేశుకేశయ్య నెంతు ప్రార్థించి।గాలాదిగాణద కన్నప్పబాగ ఘీ।ఖండెం
దుధరుఁగొల్చి కొండనిఁ గెల్చి। మండితంబైన నమ్యాజ్ఞాన యుక్తి। శివునిసా
యుద్యంబు చేకొన్న యొట్టి।భవునిసద్భక్తుల ప్రార్థించిమించి।సకలశాస్త్ర
పురాణ సమ్మతిఁగాఁగ।నొకశివకథఁజెప్ప మన్నయ త్తరిని।నగరసప్తకములో
న ప్రసిద్ధమైన।ట్టినగరంబు కాంచి కానగరమాపురిని।మహినెల్ల ధర్మద్రావి
డాఖ్య।మహికెక్కఁగా ధర్మవాణిజ్యసరణి।ధన మనేకముగోర్చి దానధర్మ
ములు।మనశివాంతకు గుళ్లు మంటపంబులను।పువ్వుతోటలును తోపులు
తటాకములు।భావులనాదిగా బహుళపుణ్యములు।గావించి పూర్వసంస్కా
రంబుకతన।శైవధర్మాచార సంయుక్తుఁ డగుచు।తనొమనోధనముల త
గువింత లేక।ఘనజంగమార్చన గావించుచుండె।పరవణిగ్వంశ పావన
మూర్తియగుచు।ధర నెల్లఁగొనియాడ వర్తకవైరి।యామహాత్మునినిమ్మ
దురశిచూడంగ।కామించిజంగమాకారుడై వచ్చి।మతువేడనంత నె సుద
తియుదాను।నతిభక్తితోడ సమర్పించికంచి।యేమవాడలవారి నీశ్వరుపు
రికి।యేడితగతిఁగొంచు నేగియచ్చటను।కరకంఠుభక్తుల కడమగన్నట్టి।చి

రుతోండనంచి వశిష్ఠవంశజుఁడు।త్రవిదలింగార్చనా ధీనమానసుఁడు।ప్రవిమ
లగుసుభక్తి పాత్రగాత్రుండు।సవిశేషజంగమార్చన ధురంధరుఁడు।శివభ
క్తబాంధవా శ్రితగల్పశాఖ।సత్యశౌచదయాది సద్గుణరాశి।నిత్యవ్రతా
చార నియమనిష్ఠుండు।అసదృశజ్ఞాన క్రియాశివభక్తి।రసికుండు నెల్లూరు
రామలింగయ్య।నన్నురప్పించి మన్ననగారవించి।యున్నతాసనమున నుని
చిపిమ్మట।సోమయ్యదేవ విశుద్ధస్వభావ।శ్రీమన్మహాదేవ శైవానుభావ।
కులగురుండగు పాలకురికిసోమేశు।నెలమిజెప్పిన కృతులీలవెలయించి।భ
వదీయజనకుండు బసవనార్యుండు।సవిశేషభావ దీక్షా ప్రబోధజెప్పి।బసవ
పురాణంబు పద్యకావ్యముగ।రశికులౌనగ మీరలుచేసినారు।తాతల
దండ్రుల తరములనుండి।ఖ్యాతిగాంలసవారు కార్యనిర్మితిని।వింటిమీ
వంటి వివేకులచేత।తొంటిముక్కంటి. భక్తులకథలయందుఁప్రభులింగ
లీలకు ప్రతిజప్పనరిది।అభవుభక్తిస్థితికవి యాలవాల।మజ్ఞానతమము నది
యదీపంబు।విజ్ఞానమునకది విహారణశీమ।అదిషట్థ్సలజ్ఞాప్తి కావాసభూ
।అదిశివయోగ విద్యానిధానంబు। సదమలవైరాగ్య సదనంబుకదియ।
కమైవిలసిల్లు విస్పష్టముగను।కలితకన్నడదేశ కావ్యబుగాన।తెలియ
దందఱికిని తెలియంగమీరు।శుద్ధసంవిద్రూప శోభితుడైన।శిద్ధవీరేశ దే
శికచక్రవర్తి।సమితలింగాంగ సంధావధానులకు।విమలషట్చక్రాబ్జ వి
కసభానునకు।బ్రహ్మనాడీమధ్య పదశోధకునకు।జింహ్మగబోధక స్థితిసా
ధ[illegible]కు।ముగ్గు[illegible]స్వామికి మహితధీనిధికి।సద్గతిప్రమదున భవాజీకీర్ణను
[illegible]గద్వీప దాభిరామమున।శంకరుభక్తులు సంతోషమొంద।
[illegible] నాకభిమతంబనిన।వీనులవిందుగావినిముదంమంది।నీకుప్రి
యంబౌట నీగురునాథు।నాకాంక్షనుతియింప నబ్బుటనాకు।తలపదేవర
ప్రసాదము మీదటను।గలిగినవిధమయ్యె ఘనతగాంచితిని।భవులకుగవి

తజెప్పని వ్రతంబునకు।నవిశేషఫలమిపుడు నంధిల్లెనాకు।గురుశిద్ధవీరేశు గు
గుణములు బాగడఁ జిరతరఖ్యాతి నాజింహ్వాకునిపుడు।కలుగుటపువ్వుల క
తమునతుంగ।తలకెక్కనన్న చందంబయ్యెమీఁదు।ప్రాకృతదలరిత పం
బంధంబుబాపి।శ్రీకంఠుభక్తి విశేషంబుజూపి।పతిభక్తియును దేవభక్తి
య్యువ్రతము।నతిభక్తినడిపెను నతివతిరువమ్మ।కునుమీఁకుమీఁ పెద్ద గురువ
ధీవిభికి।చినగురువప్పకు శిద్ధపేరయ్యకు।పునుతుల్యుడైన నమశ్శివాయకు
ను।ఘనసత్యజితహాస్తి కాళహస్తికిని।పరధన పరసతి పాపదూరులకు।పర
పురుషార్థత త్త్వవిచారులకును।హరుపంచముఖములో యనుతనూజుల
కు।హరునిదీక్షయొసంగి యుక్షణంబంద।పరుమంబుసోకిన స్పటిదేహమట్ల।
కరణంబుల కడబోవనొత్తి।భక్తివిజ్ఞాన సంపదయునువ్రతని।యుక్తియుగ
రుణించి యుర్వీదివొల్లింటి।ప్రమదులక్రియలు జేపట్టంగజేసి।విమలలింగ
జ్యోతి వీక్షింపజేసి।నినుకృతార్థునుజేసి నీగురుస్వామి।ననుగృతార్థునిశా
య నాగురుస్తుతికి।నమకొల్పితివినన్ను నద్గురుపుత్రి।రమణీయ గురుశ
య్య రామలింగయ్య।గురుపదధ్యానంబు గురువందనంబు।గురుగుణ
త్రంబు గురుభక్తులకును।త్రివిధశిశ్రూషణ తెరగుపైయుండు।నఁ
మును జాయన[illegible]నట్లుకాక।ప్రాకృతసంస్కృత భాషలఁగృతులు।జేకూర్చి
గురునకు జెప్పింపవలయు।అనినందికేశ్వరు డాశివధర్మ।మునజెప్పెగాన
యీముఖ్యకృత్యమున।కనుమతించితి కర్ణాటకవచన।ఘనతగాథముల
సంగతు లెఱుంగుదువు।నవరత్నజాతి నిర్ణయములెట్లట్ల। శివభక్తిమర్మ
ముల్ సేవించినావు।గురునుతిమార్గములందు కొదువలేకుండ।నరశిపరీక్షింప
నరుహుడవగుట।కాదాననగరాదు గాయనకీవు।సాదరబుద్ధి నూహాపోహ
చేశి।ఇదిసిద్ధమని నిశ్చయించినట్లు।నదముక్తోక్తులునిల్పి సంఘటించెడ
ము।శ్రీష్టిబుట్టినయట్ట శిష్టజీవులకు।యష్టలింగాంగ సాహిత్యంబుచేసి।

ప్రాణంబువశ్చిమ పథమునజూపి|నాదంబు నాగకన్యక మేలుకొలిపి|కేవ
లకుంభక క్రియకీలుచూపి|భావంబునింగాను భవనమందునిలిపి|రతినిజశి
ష్యుల రక్షించుకొరకు|క్షితిమానవాకృతి జేకొన్నయభవు|డల్లమ ప్రభు
రాయ డతనిమహాత్వ|మెల్లబాల్వారు నిర్వాదియేనుగతుల|గన్నడబాష
చే కావ్యంబుచేసె|సన్నుతసద్భక్త సభలందువెలయ|నదితెనుంగింతునే
నందునేమైన|కొదువగల్గిన దిద్దుకొనుడు సజ్జనులు|త్రిభువనఖ్యాతి జెందిన
ఘనుండైన|ప్రభుమహాత్వంబు జెప్పంగనావశమే|గుడిలోని ప్రతిశబ్ద కుం
భంబులీల మృదుమనాలోనుండి యేరీతినన్ను|బలికించినారీతి బలికితిగా
క|నవిచెప్పలొప్పులు నాయవిగావు|యేనుజెప్పెడివాడ నేకానుదీని|మా
నకవినువారు మానవుల్ గారు|మరియిదియొక కావ్య మాత్రంబుగాదు|వ
రలెడుగురు గుహేశ్వరలింగమూర్తి లీలావిహారంబు లెన్నగాభక్తు|లా
లింపుడిందు మోక్షప్రాప్తియగును|పొద్దుపోకకువిని పొయ్యెడియెట్టి|సు
ద్దులుగావు విశుద్ధులైయున్న|తనుమనోధనములు తగగూడ్చశివుని|నెన
యుమహిమాయ మివియనివినుడు|అన్నదమ్ములును పోట్లాడినసుద్దు|వె
న్నటికథలుగా వింతులతోడి|విషయభోగంబుల వెతలువర్ణించు|విషయ
కావ్యముగాదు వివరించిచూడ|కడుపుకకూర్తికి కర్మకాండంబు|త
డయకజడివట్టు తంత్రంబుగాదు|ప్రణుతింపువంతః కరణములతోడ|ఫణి
కన్యతోడి సంబంధంబునుకత|మంచిదాకాశము యత్నంచతృప్తి|విలసి
ల్లునీకృతి వేట్కతో వినుము|సచ్చరిత్రుల సుప్రసంగంబుగాని|నిచ్చనిచ్చ
నిజన్మ నిరధిగూలి|బొరలుచు దరిజార బోలేసిహీన|నరకీటకముల వర్ణ
నంబిదిగాదు|కర్మాంధకార వంగతిజిక్కిశైవ|ధర్మంబెసంగక తమయి
చ్చనడుచు|దుర్మదాంధులుచెప్పు దుష్కథగాదు|నిర్మలశివభక్తి నిశ్శ్రేణి
మరియు|భుక్తిముక్తులు నిచ్చు పుణ్యా పుణ్యంబు|భక్తు లాలింపుడీ ప్ర

భులింగలీల। చెరుకాకుదినిమేక చెలరేగి నెమరు,తరుచుగా బెట్టువిధంబు
ననల్ప సుఖముననిక్కి ఇక్షురసంబు గ్రోలి। సుఖియించు నేనుగు చొప్పు
నభక్తి। రసమాని ముక్తి చారగ గోరునట్టి ।రసికులాలింపుడీ ప్రభులింగ
లీల। నానేర్పు కొలదెంత నామతియంత। యేనెట్లు వక్కాణింతు యిదియనవల
దు। బసరంబు మేనికి బంగారుసొమ్ము। లరయబోనేటి ఛాయన భూషణ
ములు।తనువున బెట్టినంత నె యవరంజా కనక మయంబుపై కనుపట్టుచుం
డు। మిన్ను ముట్టెడువాడు మిక్కిలి నిక్కి। యున్నతంబుగ బాహు లూగి
నెత్తనేల। సుగుణ నిర్గుణలీల సకలంబు నాకు। నిగుడియుండెడి ప్రభు
నిర్మలకీర్తి। దగులక నావాణి దానొంటు దగుల। జగతి నాతను లేని
సందింత లేదు। తల్లి వెంబడిబోక దకలియా పెయ్య। భల్లూక వితతి వెం
బడిబోయినట్లు। శివుని భక్తుండు శివునకుగాని। కవిత జప్పని ప్రతిగా
ననా వాని। నయము తింపక మానవా ప్రభురాయ। డని మదిలో నిశ్చయ
మొప్ప జేసి। అల్లమప్రభు వచనాల భావములు। తొల్లింటి శివప్రమథుల
వచనములు। గణి గతియాంము వక్కాణించి వ్రాసి। ప్రతిభవ చెప్పినది ప్ర
బంధంబుగాను। అవచ నార్థంబు లట్లేను నిల్పి। కాంతుంతు వర్థంబు గనుగొ
నుడు ఘనులు। కారణ పురుషుండు గతకల్మషుండు। వారణ శయ్యా ప
ర్వత యతీంద్రుండు। బసవ నయ్యాను మహా ప్రభులింగలీల। కడగతి జె
ప్పెను ఘన గురుండైన। శివవీరేశ్వర శ్రీగురు స్వామి। సుద్ధ క్రియా
గతి యెట్టిది ననిన। వేద శాస్త్రంబులు వెదకంగ లేక। ఆది మధ్యాం
తంబు లరయంగ లేక। నాకు బంకుప్పు కందక సంకులేక। యేది యు
ననలేక యంతయు ననిన। శ్రీమహా దేవుండు శివుడు చిన్మయుడు। నా
మరూపాది నిర్ణయ రహితుండు। నిర్గుణ తత్వంబు నిర్మల మూర్తి। స
ర్గసంహార సంసర్గ వర్జితుడు। ప్రమథ గణంబుల బ్రహ్మాది సురల

అమర మునీంద్రుల అంతరంగముల। అజ్ఞాన మెడలింపు ననుకంపబుట్టి।
సుజ్ఞాన ముద్రయు సురచిరాకృతియు। పుస్తకంబును సుధా పూర్ణ
కుంభంబు। మస్తకంబున చంద్రమౌళి కలంబు। నిడువాలు గన్నులు
నిక్కినముక్కు। వెడద యురంబును వ్రేలాడు చెవులు। నాగ కుండల
ములున్నత భుజంబులును। యోగ పట్టెయును యజ్ఞోపవీతంబు। నాగ
నూగారును సుడివంటినాభి। భాగైన పిరుదులు బలువైన తొడలు। ప
ద్మరాగప్రభా పటలంబు లగును। పద్మంబు లననొప్పు చరణయు
గ్మంబు। తళుకొత్తగా నయ్యె దక్షిణామూర్తి। ఆదక్షిణామూర్తి శాల
యంబగుచు। విలసిల్లు శ్రీవట వృక్షంబునకును। బలము శాంతరసంబు
సద్గోష్ఠి పాదు। మూలమోంకారంబు మొదలు వేదంబు। వ్రేలాడు
నూడలు విద్యలు శాఖ। లుపనిషత్తులు భక్తి యురుతర ఫలము। లపరి
మితానంద మాఫలసార। మదిలోన గొనుట ప్రసాదవ ధానంబు। మది
చింత లుడుగుట మహానియ్యా పదవి। ఆమర్రి మొదవి విద్యాపీఠి నిలిచి
ప్రేమగొల్చెడు ప్రిద్ధరుషుల ప్రశ్నకును। తా మౌనముద్ర నుత్తరమిచ్చు
చాలు। శ్రీమహా మహిమంబు చెప్ప శక్యంబె। ఆదేవ దేశంబు యవని
భక్తులకు। నాదరంబున బ్రోవ ననుకంప బూడమె। చేతిశూలంబు బిలు
వ సొమ్ములును। భూత సంఘంబును బ్బుణక కంచంబు। కుండెన పను
లును కుత్తుక విషము। కంటిలో వెట్టయు కానరానీక। చల్లని చూపు
లు సరస వాక్యములు। నుల్లంబులో శాంతి యుజ్వల కాంతి। మొలక
నవ్వులయు నెమ్మొగము తా మెరయు। చలువ నీర్కావులు చక్కని
మేను। కనుపట్టుచుండ సాక్షాన్మోక్ష దాత। యనికొనియాడంగ సిద్ధ
లలోక। ప్రసిద్ధుడై యిష్టార్థ సిద్ధులు నొసగు। శిద్ధవీరేశుడై క్షితిమీ
ద నిలచె। నాబుధశ్రేష్ఠ మహా మహాత్మ్యంబు। మాబోటులకు సక్య

మూ వినుతింప, సకల నిష్కలసదా చారవర్యుండు,సకల జీవదయార్ద్ర
స_క్తచిత్తుండు,సకల సద్గుణగణా న్వియజన్మ బూమి, సకలంబు దా
నై న చరలింగమూ_ర్తి। శివుని భక్తునిపాలి జీవరత్నంబు। కలియు మా
యాభ్యాంధ కారదూరుండు పరవాదు లగుబై న బౌద్ధచార్వాక। నర
కీటకముల కందని మాంత్రిపండు। పరమ సివాచార పట్టభద్రులకు। గ
రిమతో శమగాడి గట్టినసురభి, జైనమ స్తకశూల సాహసాంకుండు,
మాధవ బెజ్జల మానమర్దనుడు। అడుగు మోపినధరా యతిబవిత్రము
గ। నడపాడ నేర్చిన నడలింగమూ_ర్తి। దియ్యతే క్షియ్యతే ద్రీక్షితెయు
నగ। బాయక శిష్యుల బ్రోతికించు ఘనుడు। పరమపావన నిజ పాదోద
కుండు। సదనముక్తి కరప్రసాదప్రదాత। ఆరాధ్య వరలక్షణోద్యోతా
కారు।డా రాధకుల పాలియమరభూరుహాము। తనపాదపద్మ సందర్శన
మయిన। జనులకు మరిలేవు జన్మనాశములు। సగుణకారసగుకార శబ్దవా
చ్యుండు। సగుణా నిర్గుణ కళానంయ్యుతాంగుడు। జలకుంభములలోని
చంద్రునియట్ల, ఇలనేకమయ్యునేక వపువాడు। శృత్యుక్త పద్ధతిజూ!
డ నొప్పారు ప్రత్యేక తారక బంహ్మమాన్యాడు। పరమంత్రమూలంబు
వాక్య జాలంబు। చరణాంబుజములుబూజలకుమూలంబు। ధ్యానమూ
లముమూర్తి, తత్స్వరూపమూర్తి మానినిమూలంబు మరియుచర్చింప
నణువునకణువు దానై యుంచువాడు। ప్రణవనాదము ప్రాణవిధమైన
వాడు। అణిమాదిశిద్ధులు నతనిశిష్యులకు।తృణమాత్రములుగానియిల లె
క్క_గావు। కృతకృత్యులకును ముంగిటనిధానంబు। తతపుణ్యాతతులకు
తంగేటిజున్ను। జాగరభ్రమలకు సంధినియిక్క। రాగదోషంబుచంద
ని రానిరావు। తనశిష్యమన_స్త కోదయశైలమందు। నసుపమహస్త చి
దాదిత్యునిలిపి। సకలసంశయ తామసంబులబాపి। యకలంక మగుహృ

దయాంబుజీవితి ప్రాణలింగాంగ సంబంధంబు దెలిపి। క్షోణిపై శిష్యుల
సుఖలింగసలిపి। భోగమోక్షములిచ్చి పొసగరక్షించు। శ్రీగురుస్వామి
మైచెన్నొందు పుణ్యుండిటువంటి గుణములు నేపారమొతికి, నటనలీలా
జ్ఞానయుమహోన్నతికి। సిద్ధవీరేశ్వర శ్రీదేవునకును। త్రిద్ధలోముతో న
మస్కారంబు చేసి। గూఢకాంక్షతో జాయగ బూనినట్టి। యీకథవృ
త్తాంతమదియెట్టిదనిన ఆదికి ఆదయైయాఘన మహిమ। నేదవెలుంగుదు
నిర్మలతిమిరాద। నదికేవల బ్రహ్మమగు లింగమూర్తి। యదనిర్వికారా
ఖండుండై యుంచె। భాసురంబుగ నమభవ్యసృష్టించె। శ్రీసదా
శివుడంత చిచ్ఛక్తిపొందు దెము। ఆసుదుర్నిరీక్ష్యగానమకి కికిచి। భోగమును
దయంబు బొందె ప్రస్తుంచు। ఆ ప్రస్తువను పసహాయకిర్తుగ్గ। ఆ ప్రస్తు
నను ఇచ్ఛాశక్తియము బ్రహ్మ। ఆ విధాతను వాణిమయ్య నా విధికి
నావాక్కినిసచరాచరంబయ్యె। యింతయును మహేశ్వరునిచ్ఛ గోదంబం
చినంత పొనకర్మసంతతన మణగు। తనవారకు గా సుఖత్రిశక్తిసృష్టి కెల్ల
ఘనముగ పట్టాబుగ కట్టనెల్లనివి। బ్రహ్మకు పుట్టిపమునుమ। నెట్టనవిష్ణువు
యమునిచుచిద।। పుట్టి పరక్షింప వాడ సణాంకింప। గట్టిపట్టముగా నఘనుడు
గుక్కురిరిబు। ఈశ్వరునకుంగు స్వాజ్ఞ నుంచినూతి। భానిమునరిత్తిం తము త
ద్దరిహిరామ్పగుల్ల గుడమదలిగతి యాగతియాచు। మదనారిభక్త సమ
స్కార విధము। శివభక్తి స్థాపియు శ్రీగురుస్వామి। ప్రభుమూర్తియము
ను ప్రమర్దింబబడితు। నిజనిత్య చదివిన సత్పాత్రయువు। ఘనముగా
తెలుపు నను కూర్చ్చ ప్రభువు।

ప్రభులింగలీల యుగాది గతి

సంపూర్ణము



# ప్రభులింగలీల.

## ప్రథమాశ్వాసము

*రెండవగతి.*

శ్రీశివలోకైక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు।
సాభవంబుల పాపధ్వంసి చిత్తావలంబులకు సిద్ధిగావించిమీద। మర
ణబాధలుబాపి ముక్తిగరోపి। పరమసదానంద భోగత్తులై నిత్య। ము
క్తిగోరెడువారు మోక్షార్థికులు। భక్తులావిధంబు పరిభావించి।
అనరస్వాతిగూర్చి ప్రజూపెనాజ్ఞ। భాసుర బ్రహ్మ భాండంబు లను।
నంత రాంతరములను భూలోకములు। ఎంతగానిర్మించి బ్రహ్మాండంబులిందు। గ
రుడకిన్నర నాగ గంధర్వములును। సురనరోరగ జంతుసమూహము సూర్యా
ను। శ్రీపుణ్యపుంజ జీవసంఘములు। చేపట్టి పెంచె నాశివలీలలను।
కేడునొప్పుచుండును కైలాసశిఖరి। సుడమిదన్నహిమ యాన్యభోగ మెట్టుల
న్న। ఈసృష్టికింతటి యీశుడై సట్టి। శ్రీసదాశివుడు తాశివుడాశివుం
డు। భాసురపుత్రుడై పరగెనుశ్రీ। వాసమైనది గానివర్ణింపదరమె
సత్వగుణాలవిస్ఫురితప్రభా। మహత్వంబేర రజితాద్రి। స్వాంబరగె। మిన
మినగన్నులమిన్నుముల్లుగొలుప। నసలారగెలారు నఖమునదియు కడగివే
దములంతగా గొప్పటి। పొడవైనకోటలు భూరిశాస్త్రములు। కనగా
పాతమయ్యె నేయగడలు మపిలాసములకు మార్గములయునట్లు। పగ
లురేలుమనోజ్ఞ భాతివెలుంగు। ధగధగరత్నదీధితులనంనగను। శక్తి
సంయుక్తమై జరిగెను శుద్ధభక్తి మార్గమురాజ పదము సొన్నంత।
కలపడంబులతోడ ఘనతోరణములు। నలుదిక్కులను తోరణంబులక

ట్లు। లవ్యక్త సకలలోకత్వానుభావంబు। దివ్యహర్మ్యంబుల బేహమోహా
ముల। కీలూడ్చినిలుచు నెలు గృహములైనయున। కైలాసశైలంబు గణుతింప
పకరమై నిజసాఖ్యసరిసెను సిలయంబులుఖును। గదిబిదిగాక నిల్కడ
గతచిత్తమనియెడి వారికి యానందమనగ। గొనబుమీరిన కొల్వుకూ
టంబునందు। పామాకసకలసంపదలును బొదలు। మాయనిఛాయల
మండలంబందు। సుదతిసమ్యజ్ఞానయోగపీఠమున। సదమలయోగాను
సంధానమొందు। నిత్యనిరాలంబ నిర్మలనిరుప। మస్వాంతశుద్ధ సత్వశ్వ
రూపమున। భద్రాసనస్థుడై పరమపమందు। కుసుమశరసంహరము చిద్రూ
ప శోభితుడు। మూలభండారంబు మోక్షమాతనికి। నీలిబ్రాణాపాన
యుగమె బాహులును। నాదియు నాదము యంఘ్రిపద్మములు। నాద
మోంకారమైనవాడు పంచుకుండు। మాణిక్యతేజోస్యహి సుద్యుతిద్యుతులు।
మేళవించిన ఫాలిమెకుగారుమేను। ఆరుద్రిమూర్తి వామాంక పీఠమున।
నాహార్థమైయుండు అంగనామణికి। కలితసంకల్ప వికల్పంబు లక్ష్మ్య।
యింప్పైహ మోహ బులే బహుమతులు। మదనుత్తృ వృత్తియే మత్యశీ
లంబు। కదళిసకుచములు కాముల్లోభములుగా — । మరియును వదనంబు
మసుత నేత్రములు। యొకొక్కము మపప్పులై యనకుచుకుండు। నిటు
వంటి సొంతమైన శృంగారమొలయు। కుటిలాలకయు దానుకూడియుండ
గ। గిరిజపూపుల మలగ గనౌన్న తాంతు। లురిగ ఫణిపణిద్యుతులతో
బెరయ। కరకంతు కడగంటి కలికిచూపులును సెరపలోచూపులు తిరిగి
పులాస। హరివదనహాసంబు సంబికశిగ్గు। సంవిత్తో దారశక్తి-చాక.
చబెసగ। చంద్రుంచు శీతల చంద్రికయబ్లు। నాంద్రికయ్యారంబు సౌర
భంబిల్ల। పసిపిబంగారంబు పశిమి మల్లెల్ల। బెనపలాగుల నౌనరి
యుంచుదురు। మరియు వమ్మ్రథునంబు బొట్టి పింకింప। తరుచైన జనుల

ముక్తాంబులే నేళ్ళు। పరిశుద్ధసైన గంగయే పాదులోని ళ్ళు। మెరుగులుద్దా
రించు మైకీగె ముంప నలలితరత్న భూషణసమూహములే। దళమగుభ
యదరదంబులె పచ్చ। ంగరంబులో హారి యగు నగి పెసంగి। యంగన
యలత మున చెంబ్యావిరా। మాలాత్రమ ముప్ప్రక్షమో యనశూలి। కై
లాసమున నుహా ఘనత జెన్నొంది। కరకంకణంబులు ఘల్లుఘల్లనగ నర
చామరంబులు వైచుచున్నారలును। కాలాంజిగుంచలు కరములబట్టి। మో
ది నేళ్ళు కాచుకుండెడు వారు। అహసంబు గొండి గును హస్త పద్మములు। నొడి
కంబుగా బట్టుకుండెడు వారు। పని మెళడ్రివ్య సంభరిత పీటికలు। సిరతంబు
ధరియించి నిలుచుండువారు। విచిత్ర శృంగార విధనంబు మూడు। పెంపు
టద్దంబులు సలిపెడువారు। యింతికయి భువను యింపుగా వాళ। వృత్తాం
బులల్లన వినరెడువారు। నగుచురాడిగము నందంద జేయుచును। నగజ
నివ్యాను జేర నంచిత భక్తి। భగ్రిపీఠపు పార్శ్వంబులందు। గుద్రి
కన్యకలును గుడ్రిలుగొలువ। నగజాత పసుంగ విన్ననుపస శాయా। త్రి
గుణంబులును దాల్చె దేహంబనంగ। ముగ్గురెరి పతులుందు ముఖ్య
మాయాఖ్య। అగజ మున్నింపంగ। నధికమైయుండు। పల్లజడలవారు ఫా
లనేత్రములు। తెల్లని మెరుగారు దేహములవారు. గజచర్మములు కట్టి గ
ట్టినవారు। భుజములనాగ్లేసి పాలుపొంగు వారు। భవభయంబుల పార
బట్టినవారు। భవభక్తి పదము చే పట్టినవారు। మేతేనాజ శ్రీవేదో
న్నవారు। తలలపై మిన్నేరు తాల్చిన్నవారు। రౌద్రరసోద్రేక రాసులు
నయిన। రుద్రులీట్లుండురా రుద్రకన్యలును। అంతరంగస్తుభ ముచులరె
డువారు। తెరవలురంబున దీపికించువారు। కాయిలు సుతలుగా గాంచి
నవారు। తామరసాత్ములుత్తములు నాత్యాములు। వామభాగంబున వల
నుగ్గానిలిచి। ఆమహేశ్వరుగొల్తు రత్యంతభక్తి। నిగమంబుబకును నుం

డనిలయంబులయిన। నగుమొగంబులునాల్గు నలువంకలవారు। తళుకు
బంగరుచాయ తనువులవారు। పాలతుంపురుకి శ్శ్ర పావలెనువారు। నలు
వంకల దక్షిణప్రదేశమున। గొల్చియుండురజోగులసంఖ్యలును।
గరుడకిన్నరయక్ష గంధర్వసిద్ధి। సురవరాదులతోడ సురనాథులెల్ల।
నాకములోద్భవు నపరభాగమున। జోకగానిల్చి శోభిల్లువారు। పరి
పూర్ణముచంద్రిమ ప్రభలుగ్గడించికరువున బోధిసోకాక శంకరుని। ద
రహాసకాంతులై తనువు ధరించి హరునకునెక్కుడువాహనముద్ధరించె। నో
యనసందినన్నుతులు సెందుచుండ। నాయుభవుని మోల్ల సభనవాలిల్ల।
దక్షప్రజానాథ తలగుండుగండ। దక్షదభద్రహూబలశాలి। భద్రకాళీ
దత్త భావుండువీర। భవు డారుద్రుని బాయుక నడుము। పరమహర్షంబు
పొక్కశంకరుని। సన్నిధియందుకాట పట్టుగిరీను। వరసుఖస్థితి కాలవా
లంబున్నడుని। మురువు దీపించేటిముఖములుమురంబు। పరమేశ్వరునిసత్య
భావంబుకరువు। పదిపదిలాగు వుపరహానకథల। నంగజారాతి కినానం
దనాదరవు। భృంగినుండరదంక భోగిణికూప। యేడిక్కు గనుగొన్న
యుండుకిరీటు। లావిక్కువారెల్ల నావలంపంగ। నేవిక్కువారితో
నించుకపలుకు। నాదిక్కువారెల్ల నతిసంభ్రమమున। నయ్యప్రసాద
మహాప్రసాదనియు। చయ్యనసన్నుతులో సంఘటింపంగ। హరుడెల్లుపలి
కిన నట్లుయానునుచు। శిరసావహించుడు శ్రీపనోనతులు। వృథదుడీకు
నుబట్టినోకగ్గక్కనుకొనగ। త్రిదశాచలములెల్ల క్రిందుగాబూది। కమల
భవాంభంధబుకరములబినుక। యమునిభీకరదంష్ట్రిలవలీలచెరుక। జాలి
న భూతపిశాచగణములును। గేలుధనుష్మలు మాళికలిచగొలువ। కా
లభైరవుడు దుర్గయువినాయకుడు। హీళియునప్తమాతృకలాదమైన।
పరివారదేవతల్ పార్శ్వభాగముల। స్థిరభక్తియుక్తులై చేరికొల్వంగ

గౌతమగార్గ్యాత్రి గాలవ ఋకణ్వ శతాతప వసిష్ఠశౌనకముఖ్య మౌనులె
ల్లను శివమన్ననగోరి యానతకాయులై యూడావనిలిచి, రగజభూషణ
ముల యతులధీనితులు, అగజేశుఫణి కుండలాభిరమ్యతులు, అంగద
హారమందహాసచంద్రికలు నాథుని దంతబ్బంధకాంతులును, గంభీర
గతిగొల్వగా వచ్చినట్టి రంభాదిసతుల హారస్వరములును సురరాజము
ఖసురాసుర శిద్ధసాధ్య వరకిరీట ప్రభావ్యాపల్లభనులు మ్రొక్కింపియుం
తంత మోరాత్రులైన, వట్టపగలును జేయు పగ ఖనత్తును, కమపయ
కరదీపికానహాసములు సముధకరునుబకచాన చిబెవగ, అరిపమిత్రప్రి
భాభ్యాచితంబగు మా నప్పుడు బోక్షార్థయుండై యుండె కొలువు, ఆ
కాలమున గౌరవాహనను మిత్రిక్ళ యీకొలువులో వారంరవను దేవ
జన్మయులై నిన్ను జేరి యుండుదురా జన్మనాశ మొనుజయము యంటురా
నాకానతింతవన్ననగ జయశంభు, హా కాంతుకతో మాకొల్లపయానతిచ్చె, నాయ
రూపక్రియా నటకంజేసి కేయయుగోంక నున్నగొల్వు, భక్తులె
వ్వానునన్ను బాయుకుండుదురు యుక్తి బాకే ఘను లూహాంగ కొలువు
వారలుపోవుదు వన్నువదుందురు థాగుశిగనిచంద్ర ధపడానతియ
విని ప్రమోదించి యు సిఫరసన నా తనలోన సంస్మృత తలపోయుచుండె
హానివియర్ధాంగమ ఆక్రోమించిపి నదిపోరాల యీనామూపధారు
అందరునామాయకేనపడికాదె యింమనుఖుగోడనెనసి యున్నారు
యని తనమదిలోన హంకారము వదవ మనవిజాంతకుడల్ల సుప్రభుఁ
శిద్ధులుబోరిప్రసిద్ధులైనట్టి శిష్యులును నెంట జేర కొలువంగ నోనసనం
దంబుగా నూటొక్క క్ష్వినట్టి భసితత్రిపుండ్రములు భాసిల్లుచుండ అజా
నుబాహులు అంతరంగంబు తేజరిల్లుచు దివ్యదేహంబు కరపాద
నఖరేఖలు రాజమానగ భరతనాంబ్రిక్య సాభాగ్యంబుదెలుప కొం

నారాయణసతీ కోలాహలాది। భూరిశక్తులను గర్భితముగా బొగడ। యల్లనవారలు చేతులెత్తి మ్రొక్కంగ। పల్లకియెక్కి యాంబరపథం బునను। అల్లనల్లనవచ్చె హరుసికొల్వునకు। అల్లమప్రభురాయుడంత పో రవలెను। ఆరీతివచ్చిన అల్లమప్రభువు। పురారివీక్షించి మక్కువలేచి। యాసనాగ్రంబున నాసీనుజేసి। ఆసక్తితోడ నిష్టాలాపగోష్ఠి। జరుపన చ్చట నొక్కక్షణమాత్రంబున। అరిగెనిజేచ్ఛమైనాథంబెల్ల। కాంచికాంచిన నగ్గగౌరీశంకరుడు। కోర్కులన్నియు నాశంక జేసి। దేవదేవా ధీశ దివ్యప్రకాశ యీవచ్చినతఁడెవ్వఁడితండు వచ్చినను నీవేళవెరవేల నీకు నీతనికి యేవిధంబున నింత నిష్టతగలిగె। యేవంక నెంతమున దేవంక కిప్పుడు। పోవుచున్నావతెల్పుము నాకునని। పరిపంతకాంతు బుర్వ నింపజర్వ హరుడు పార్వతికిట్లని యానతిచ్చె। అజ్ఞానదూరనిర హం కారగనుడు। సుజ్ఞానియగుయోగి సుదతి యితడాను। పూర్వకాలమున న ద్భుతమైనతపము। గుర్వనురక్తి ననుగూర్చియొనర్చె। నానిజరూపమున్న తి వారంబుకును। మానుషమ్మయ్యెను నగసుత యెల్లయుగంబు। తానుద్భవించి చే యాతనిమహామహము। యేనెరంగనంగ యేమిజెప్పెడు। అప్పుడు న గజనెల్లమప్రభుని। వెనక తెరంగునుపింత మెనాను। నిర్మలనిజతత్వని శ్చయజ్ఞాని। మన్నెలి దెలియనాకవశమౌనబనిన, నున్నవారలకెడ నున్నది శక్తి। పనియల్లనునేల ప్రస్తుతించెదవు। యెల్లవారును తత్త్వమెరుగను లేని। అల్లాడబడియుండు నాబ్రహ్మవిద్య। అనిరాజాంగన బల్కసంగజా రాతి। విని చిరునవ్వుతో వెండికిట్లనియె। నిజమాడినను నన్ను నిస్థారియ నకు। గజబిజిలాడిన కడునుండనోడు। పట్టిమాటలుజడివాడు గాదతడు ఘుటికసుజ్ఞాని చిక్కడుమాయలకును। వారివారికొలంది వసుధచరించు నీరుకొలదినుండు నీరజంబుల్లు। సకలంబు దానై నళరణన్నకరుగ। యా

కచోటనిలువంగ యొకచోటగలదే। నామరూపాది నిర్ణయుడుగాకునికి నామహాత్మ్యమని నగుఁల్లమయంమ్రి। నావినిగిరిజాతనస్వప్రాణేశ। నీవన్న వన్నియు నిజములౌనితను। నాపట్టి మాయల నటనంజిక్కి। కేళీవిలాస ములకు హృదయంబుచెదర। నీకున్నయప్పుడు గాకీతనికహిమ। నైకొ ని మదిమెచ్చగా వచ్చునను। గిరిజయుల్ల సమాధగిరిసు తాథవుడు। జరహాసచంద్రికలత ఖుస్తోత్ర బరి॥ నాతనియేశనిమహాన్నతిగానలేక। యతులుబరికెదు మాటలింగరుపినగ। దప్పించుకొని బోవతలచితివేని। జెప్పితి నోటంబుజెంపునిన్నసుదు। బాలుబల్యాకు విచారింపనేల। ఫాల లోచన నాదు సంతంబునదియె। అనిపంశమాడి సీతాద్రితనూజ। తన తామసగుణంబు తనువుధరించి। మన్ననగన్నట్టి మాయవీక్షించి। ప గాభరణుతోబలికెనప్రియ। కిన్నవానవెకదా విపులకుబోయి। అన్నివి న్నధంబుల నల్లమమెరయు। చిన్నబుచ్చకనన్ను శివునిసన్నిధిని। నిన్నున మ్మితినన్న నిటిగంరెటమునను। చేకొనుకూర్చి శిఘ్రిగిల్లని మొ ఓగెల్లినన్ను నీయూడిగెంబునకు। నీవంపుటిదియు మన్నింపుటగాక ఈవిధంబున బ్రియముమేలజెప్పెదవు। యెంచ జొచ్చిన జొరనికవెనుసగిలి బిందరపందరచేతుడోదంబు। యీడిబండాడికు యెమ్మెలణించి। యీ డిచికొని తెత్తు యిదినాప్రతిజ్ఞ। అని మాయ శంకరు నాస్థానమెల్ల। వినబ ల్కి వచ్చెను మర్త్యకివిలాసముగ। కైలాసశిఖరివై కామారికొలువు। శైలావాశంభుల సభాషణంబు! నల్లమరయుమాయాంగనధరణి। కల్లస వచ్చిన యంటవిధంబు। రెండవగతియుండు రీతులుదప్ప। కుండంగజెప్పి తినుచితవాక్కులను। యిదివిన్న వ్రాసిన యాప్తి తార్థములు। సదమల మతులకు నమకూర్చుప్రభువు।

*ప్రథమాశ్వాసము రెండవగతి సంపూర్ణము.*

# ప్రభులింగలీల.

## ప్రథమాఖ్యానము శివగతి

### మాయాజననగతి

శ్రీశిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి।భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు।సత్య
శౌచదయాదిసద్గుణోన్వితులు । నిత్యనిర్మలకృత్య నియమాభిరతులు।
ముక్తిగోరెదు భవమోహావర్జితులు।భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల।హా
రుడువిట్లుగవంప అమరోరగములు।పరిణామవార్తలుపచరింపుచుండ।తగి
వ శైలమునకు దక్షిణమందు।తగబెళువలె సీమతనరారుచుండు।సకలజ
నంబులు సత్యభాషణులు।సకలేశుభక్తులు సకలమానవులు।ధర్మమార్గ
స్తులు ధరణీశులెల్ల।నిర్మలచిత్తులు నిఖిలార్యులెల్ల। ధర్మంబునాల్గుపాదం
బులనడుచు। దుర్మార్గులచ్చట ద్రొక్కరెన్నడును। ఆ దేశమధ్యంబునందు
జందురుని। మేదురకళలెల్ల మిళితమైయుండు।సదనమోకాశ విశ్వంభరా
మణి।వదనమోయన బణారశీయనుపురము।చాలనొప్పారు నచ్చటివిశేష
ములు। నాళీకభవుడు వర్ణనశాయలేడు । పూచినమావులు పోకమాకు
లును।కాచిననిమ్మలు కదళికాతరులు ।పండినఫనసలు ఫలపూరములును
నుండితాశోకముల్ మాలూరములును ।గుండవర్ధనములు కొండగోగు
లును।బండిగురువిందములు పారిజాతములు।వాసంతికలు నిరపాదులు
బాదు।లాసన్నజాజులు లట్లసేవింతు।శేకాలములగల్గి యీశుభక్తులకు।

నాకాంతుబాడమించు నభవు భజింప। పరవుదప్పక చూచి పరిమళింపు
చును।పురముచుట్టననుండు పుష్పవాటికలు।కస్తూరివిశిన ఘనవితర్ధిక
లు।విస్తారములుగల వీధివీధులును।మకరతోరణంబులు మణితోరణము
లు।నొకనాడు విడువకనుండునప్పురిని।కలయంపిజల్లిన గంధంబునీటి।చలు
వనెత్తావులెచ్చట హెచ్చియుండు। మలయాజానిలాగంబు మచ్చికదాల్చి
అలయుంగ నెత్తావులంగీకరించి।చల్లగాగొలకులజాడలుబట్టి। మెల్లమెల్ల
నెవచ్చివిూనెల చనల।యుల్లంబురఝిల్లన నొరసుక పైట। లల్లనదొలకిం
చి యులుకలల్లార్చి।యల్లతావులుముట్టి యురవుబుట్టించి। వల్లభులెల్ల నా
పట్టణంబందు।నల్లలితోత్సాహ సంపదమెరసి।మల్లడిగొనుచుండ మల
యమారుతము। వేదశాస్త్రాగమవిద్యలయందు। బాదరాయణి కీర్తింపబర
చువిప్రులును।ప్రజలబాధింపక పరులసాధించి। విజయంబుగైకొను విపు
లాధిపతులు। లెక్కతోబ్రతుకదె లెక్కనిధనుడు। వెక్కుడమెచ్చని బే
హారివార్లు। విక్రమార్కుమీద విడచిననైన।నాక్రమింపక మానరండు
సుభటులు।మరునైన నక పూటలోన।నెఱపుగా వలపింపనేర్తురంగనలు
ఋహాభయంబులదెగమన్నిక దేవ। విభుగణాశ్వములైన వెలవెలబారు।
అనబాడనేరని ఆర్థిలేడందు। విని యూరకుండెడి వితరణిలేదు। పతిభక్తి
నడుపని భామలేదందు।నతుంరక్షింపని జాల్ములులేరు। ఆకోటపొడవును
నగడతలోతు।నాకులు కూర్మపన్నగులునుగాని।మొగులెయంగరనంగ ను
రుతరసౌధ।నరణియుత్సేధంబుచర్చింపదరమె। కరిబృంహితంబులు ఘం
టారవములు।పరవందిమాగధ వాగ్విలాసములు। హేషితస్వనముల నె
ల్లవాద్యముల।ఘోషణంబుల, ప్రజాకోలాహలముల। రమణీయమగున
ప్వరంబేలుచునుండు।మమకారుడనియెడు మండలేశ్వరుడు। అతనిసౌభా
గ్యమేమనిచెప్పవచ్చు।రతిరాజు రూపున రమ్యభోగమున।సురరాజు గలి

మితోఁ భాసురరాజరాజు। కురురాజు మానసద్గుణమున నీగి। ధనరంగ రా
జని తనుబ్రస్తుతింప। గరిమతో నారాజకంఠీరవుండు। శాంతహేతినిశ్శత్రు
శత్త్రరాజన్య। జాతనిర్భిన్న భాస్వదస్త్రమండలుండు। నవనవరుచునుండి యభి
నవలీల। మమచుండి తనమేనమామసత్పుత్రి। మోహినియన జగన్మోహి
నిదగిలి। వివాహమై యత్యంతవైభవంబులను। శచియునింద్రుడో రమా
శార్ఙ్గిరూమో శీత। రుచిరో రోహిణియో మదనునురతియో। యనదగి శశ
గూడి యనగి పెనంగి। మనసులు సరిపోయి మమత లజిక్క। కానుతంత్రిం
బులు గడుపుచునుండ। నామమకారున కామోహినికిని। సంతానలాభం
బు నమకూరకున్న। యింతియు విభుడును నెంతయువగచి। యీరాజ్యసుఖ
మేల యీరాజ్యమేల। గారాబుసంతతి గలుగనిమనకు। స్థిరనపుత్రస్యగ
తిన్నాస్తి యనుచు। వరవేదవాక్యముల్ వాక్రుచ్చుచుండ। ననిశకునజ్ఞ
లనడగుదు రట్లనోవరంగ పోచిళ్ళు బోదురు మరియు। గద్దెచూపింతురు
గారినోముదురు। పలుదేరంగుల సొమ్ము బారజల్లుదురు। క్షుద్రశక్తులనెల్ల
గొలుతురు గాని। యదుగ్రోవ్యగనేరరు వియూథులగుచు। అటుగొన్నిదిన
ములకాదంపతులకు। కుటిలకుంతలి మాయకూతురై పుట్టె। పుట్టినదినము
న భూరివాద్యములు। నెట్టనమ్రోశె నెన్నోవిధంబులను। భూగిచెట్టించిరి
భూసురులకును। దారబోశించిరి ధరణీస్థలములు। అర్థిసంఘముల కిష్టార్థ
సార్థంబు। అర్థిలిచ్చిరి జనులచ్ఛెరువంద నొల్లకవిదిచి ఘోరకాననములకు
ను జనియుచట- గంగాతటంబుల ఘనగిరిగుహల। శృంగారవనముల సిద్ధ
స్థలముల। పంచాగ్నిమధ్యభాగంబులందు। మంచులోపలజలమధ్యంబు
నందు। ఫలములు జలములు పండుటాకులను। మలయనాకటిచిచ్చు మా
నుపకొనుచు। పాయకసప్తతపంబులేప్రొద్దు। చేయు తపస్సుల చిత్త
ముల్ చెదరి। తలలువణకెను ముదితాపహోత్తముల। తలపులెంతయు తత్త

రచిత్తులయ్యె।మృగ పక్షి పశువులు మేతలువదలి। పగలురేలును బెంటి
బెడవాయువయ్యె।పుట్టలు తమమీద బుట్టినప్పుడును। నెట్టననిష్ఠలునిలిపి
పురుషుల।గుట్టులన్నియు కూశలువత్తులయ్యె।నిట్టిదుర్దశరాశ కేమికార
ణమొ।అనుచు చింతాక్రాంతులగుచు నందరును। మనసునతలపోశి మ
రుగుచునుండ। దుర్వారదురవ దుఃఖాద్రివచ్చె। దుర్వాసుడామహాత్ముడు
శైవహాని।వచ్చెనచ్చటికి దైవవశంబుకతన।వచ్చినగని మునివారితమా
తనికి।నర్చనలిచ్చి మహార్హపీఠమున।కూర్చుండజేసి మక్కువజేసి మ్రొక్కి
కరములశిరముల గదియించిసేవ।హారిక్ప్రాతతి కాలార్థనభార।మేమి
గారణమున నీచిత్తచలన।నీమాటక్కమాకయ్యె నెరిగింపుడనిన।ధాత్రి
పై మమకార ధరణీశ్వరునకు।పుత్రియై మాయయద్భుతముగా బుట్టె। నె
క్కడియోగంబు లెక్కడితపము। లెక్కడిభక్తి మరెక్కడిముక్తి। య
నవిని దుర్వాసునడిగిరిమరియు। మానములుచెలియింప మానులందరును।
మాయయెట్టిది నదిమహినేలబుట్టె।నీయర్థమునుమాకు నెరిగింపుడనిన।దం
తకాంతులు దిశాదంతిదంతముల।కాంతులు గడలొత్తగాబల్కెమరియు
హారునికొల్వున గౌరి అందరువినగ-ధరనిజసఖియనదనరె నెవ్వండు।నా
కానతిండన్న నగజతో శంభు।డాకొల్వులోవారలందరు వినగ।నల్లమప్రి
భువరొమాయని యానతీయ।మెల్లననవ్వి నమ్మెలత నామాయ నక్కడెం
బందుచు నల్లమప్రిభువు।చిక్కకున్నపుడుగా చెల్లునీమాట।యని తన
తామసంబంతయుగూర్చి।వనితగాజేసి భూవలయస్థలమున।కనిచె నల్ల
మగౌల్వ నదిమమకార।జనపాలపుత్రియై జనియించెదాని। కలగుణంబు
లుజెప్ప కథలునై యుండు।తెలిపెద నొకకొన్ని తెరగులు వినుడు।గరుడ
కిన్నర యక్ష గంధర్వవరుల।నరసురాసుర సిద్ధనాగముఖ్యులను।కోమలు
లకు బారిగొరియలజేసి।దామొనకట్లకుదార్చునామాయ।పొంగి చతుర్దశ

భువనపంక్తులను।మింగుచు నుమియుచు మెలగునామాయ।పరమేష్ఠిదార
యని పరికింపమాయ।పరవాణికిని జింహ్వావాసంబు జేసి।హరియధికుండని
అరయంగమాయ।యురమున నిందరనుండంగ జేసె।రుద్రుండు ఘనమని
రూపింపమాయ।రుద్రాణి నరమేనరూఢిగానిలిపె।వీరికన్నను ఘనులేరిజ్జ
గములయవరికి గౌర్వాదిమహామాయ।చూచిమరుపుమాయ సుద్దుల
న్నియును।జూచివిధంబున బాలికుదన్నరుగ।తల్లియై తనయయై తరుణి
యైమాయ యెల్లవారుల భ్రమయింపుచునుండు। పరికింపనామాయపా
యుడెందమున।బోరినల్లమప్రభుబూని చింతింపు।డని చెప్పి దుర్జ్ఞానుడరి
గని జేచ్ఛ। మునులట్లుజేయుచు ముగముననుండి। ఇటనుమ కాకుండ
యింతిమోహినియు।పటుతరప్రేమతో బాలికమాయ। గనువిచ్చి చూతు
రు గనుమాయలేరు।మనసునదలతురు మీరువరామాపు।నుక్కున జేర్చుదు
రు గలంగనీరు।పక్కలోనిడుదురు పాశిపోలేరు।మాయగాకిది మాడమన
బిడ్డయనుచు।మాయపేరిడియె నామమ కారన్నపతి।దాదులుచన్నిచ్చి తల
యంటిబలక।మాదరంబుననార్చి యటతడియొత్తి।తొడలపైనిడి వెన్న
తోనుగ్గుపెట్టి।కడునొప్పుకన్నుల కాటుకబెట్టి।భూతిబొట్టిడి చల్వపొత్తు
లుపరచి।ప్రీతిబడంగజేసి పెద్దయెలుగునాను।జోకట్టిజోకట్టి జోలబాడు
దురు।ప్రాకటంబుగ నిద్రబట్టునందాక। అంచితరత్నమయంబైనతొట్ల।
మంచంబులోదాచు మానితచాయ।తనతోడిబాలగాదలచి పట్టంగ। జ
నులీల చేతులుచాపుచునాడు।తల్లిచంకిటనుండి తండ్రిచంకకును।మెల్లనె
జని తండ్రిమెడ కౌగలించు।ముద్దులుబెట్టును [illegible] యుచునాడు।దిద్దిన
ప్రాంతగతివినోదముగ।అందెలుమువ్వలు నుంఘ్రులనులియ।నందందకదలి
పట్టడుగులబెట్టు-వుంగరంబులును పైదొత్తులునుదుట రంగయినబంగారు
రావిశేకయును।అందంబుగాగన్నరాకుదండలును।కుందనంబులనైనగుం

దులపేరు। దొవనప్పారంగ మిక్కిలి వేడ్క।తో నాదుబడుచులతో గూడి
యాడుచు। తనతల్లిదండ్రులు దాదులు చెలులు । మనములరంజిల్ల ఘావబా
ల్యంబు।గడుపుచునుండె నక్కజమందిజనులు। వేడుక వేనోళ్ళ వినుతింప
చుండ।నామీదమాయశ్రీ తోచార్యునట్లు। సామజంబులకు హంసలకును
నడలు। కలకంఠతతులకు కలకలధ్వనులు। చిలుకలకునుముద్దుజిల్కు ప
ల్కులును। తానేర్పుచుండ నంతట యవ్వనంబు। గానంగవచ్చె నాకం
దునవమాయ। మనసులోదాపంబు మాటలతేట। కనుసన్నలను మర్మకర
సౌజ్ఞకలును। బామముడికోపంబుబుద్ధి బింకంబు। భ్రమకుకారణమైన
భావంబుజూచి। మూఢులైననుగని మోహింపుచుండ। ప్రౌఢసర్తకి
యుగాబరగుచునుండె। నానటనంబులు నావిలాసములు। నానడలాపక్క
లానును దొడలు। నానెతంబును నాగబ్బిగుబ్బ. లానాశికముసోగలై
నట్టికన్ను।లానయంబగు చేతలానెమ్మొగంబు నానెరివేణియు నామా
యమగువ. కేకానియవ్వారికిని లేవుతలప. లోకశ్రీమునులతాపోగా
న్నయట్టి. ఆమాయకుండంగ నావృపాలుండు. హేమరత్నములతో నే
పుదీవంప. గోడలుబెట్టించి కొల్వుకూటములు. మేడలువాడలు మేలు
మూళిగొలు. గట్టించి యందునకల నియోగములు బెట్టించివిద్యల పె
ద్దలైనట్టి. ఘనులచే జెప్పించె కావ్యనాటకము. అనుపమంబగు బాల న
టల్లురప్పించి. యటమమకారుడా నాత్మసంభవకు. పటువైభవంబుల బ
ట్టిణయుంబునకు. కరహాట.మరహాట కర్నాటలాట. కురుభోటబర్బరద్రా
విళ నేపాళ-మాళవ నిషధ సంవీర భూపాల-సుతులలో ప్రతిమాయకును
గరకరికలవిద్య కౌశలంబునను-దొరశిన తోడయాడదొరకునోయనుచు-
దనమతిచింతింప దనకులగురువు-ఘనుడహంకారు డక్కజకరుడెంచె
నామహాత్మ్యమునకు నర్ఘ్యపాద్యాదిలామహిపతియిచ్చి యంతయుభక్తి

నప్పుడెత్తయున్న యన్నరనాథు కుశల-మామైత్రోక్తులనడుగగా నృపతి మ్రొక్కి కరంబులుమోడ్చి మీకృపను-తక్కినకొఱతలు తనకులేవను డు-కలువరేకుల యొప్పుగాదనుకన్ను-లలజలజాతంబు హాళియించు-మోము-తామరతుండ్లను దరముబాహులును-హేమకుంభముల జయిం చుపాలిండ్లు-భంగంబులను భంగపఱచెడి వళులు-శింగంబుజివ్వాకు జీరు మధ్యంబు-సైకతంబుల నుపచారించు పిఱుదు-నాకరభంబుల సణకించు తొడలు-మరుని పూదోనలతో మలయు బిక్కలును-మెఱసి కూర్మంబు లమించు మోకాళ్ళు-గలిగిన మోహనాకారకి నీమ-కులపావనికి మా యకును బతియన్న-డనవిని భూపాలుడార్యనామదిని- దినమునజింతింతు దీనికిదగిన-వరుడెవ్వడోయని వరకృపాళో-అరసిమీరేనాకు ఆనతిండ నిన-మనమున నామాయ మతమంతయును-గనుగొన ధన్యంబుగాన యిట్లనియె-తలకులతోడి చూతము గోయిలకును-అలరునెత్తావుల లశిన మూహమున-అంచలకును బాలు నరహమయినట్లు-నీదుపట్టి యర్థహాంబు గాన తక్కినవారుగా నరుహులన్న-నాన్నృపాలుడు మ్రొక్కి యతనికిట్లని యెశై-లభుడే శంభుడుఱుద్రుండు-మంయుక్తదేహుల మముబో ట్లనతడు-కలవుకొనునె యహంకారాఖ్యయనిన-నలరి శిష్యునితోడ నని యెనగ్గురుడు-నీవన్నమాటలు నిక్కమాహరుడు కేవలమర్త్యులకే కాదు వినుడు-హరివిరించాదులకైనను భక్తి-దొరకకున్నను దానుదొరకడుభ క్తి-దొరికిన శ్వపచులతోనైన మిగుల-దొరశివశింపు, సంతోషంబుతో డ-గావున భక్తియోగంబుననిలుపు-మావిశ్వపతి నిన్ను నంగీకరించు ననవిని మమకారుడాత్మ హర్షించి-మునినాథుపీట్కాలిపి ముదమునునుండె నపుడు మాయాంగన నాగురు చేత-యుపదేశమార్గంబు నొప్పుగాబడసి-యిష్టార్థనంసిద్ధికెంత యునిష్ట అష్టవిధంబులనైన అర్చనంబులను-సమధి

శాష్టాష్టోపచారసంగతుల- నమితపూజాకాల సావధానతల-విధిపూర్వ
కంబుగావిధుబింబవదన-మధుకేశు దినము ముమ్మారుపూజించి-మండి
పాపణేశుగా నుగ్రవిద్యాదయ।పుండరీక మునందు పొందుగానిలిపి-యిది
యమూడోగతి యీగతియందు-వగలక మదియిష్టవల్లభుగోరి-విధిపద
ర్చనముల విశ్వనాయకుని-మధుకేశుగొల్చుచు మహిమీదనుండె-యిదివి
న్నవారిసిన యీప్సితార్థములు-సదమలమతులకు నయమూర్చుప్రభువు॥

ప్రథమాశ్వాసము శివ గతి సంపూర్ణము.



# ప్రభులింగలీల.

## ప్రథమాశ్వాసము 4 వ గతి

### * ప్రభువుకు మాయభ్రమశిన గతి *

శ్రీశిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। ముక్తికాంతనుగోరు మోహావర్తితులు। భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల। యీరీతినుపదేశమిచ్చియధేచ్ఛ। గారుణ్యనిధి యహంకారుండుచనియె। నామహామహిమాఢ్యునల్లమప్రభువు। నామంబెరుంగని ననవిల్తుశిగ్గు। పడజాయజాలు రూపముధరించి। నడతెంచె జగదేక నమిసచందమున। కదశిచూచిన మరిగనుమాయరాదు। కుదురుచక్కదనంబు గొనీయాడనేల। వదనంబుదెరచిన వదనంబుకాంతి। వెదచల్లినవిధాన వెన్నెలగాయ। వెలగన్ను తొకకాంత దెరచినమాత్రి। జలజాతముల వెదచల్లినట్లుండు। కరచరణముల రేఖలుగనుగొన్న. హరివిరించులకన్న నధికతదోచు. మొలచియు మొలవని మొలకమీసములు , జలజారిలోకందు చందాననొప్పు. మరిచూడజూడ నమ్మదమొనరించు. పవియునునారేండ్ల ప్రాయము మొప్పార। బంగారుమొలనూలు పై గ్రాలవ్రేలు. చుంగులు మొలధట్టి జూపట్టుచుండ . పశిడికమ్మలుగాన బడదపారంబు. నొనలపైనొకచుంగు నూల్కొనగట్టి. చలువబట్టినయట్టి సన్నసుప్పటము, వల్లశివల్లెము గాగవలెవాటువైచి. పాదనఖప్రభల్ బర్వినచోట

మెలఁదినియరన్నై మెఱుఁగులనీన. క్రొత్తవై ప్రభలుచెక్కులు బిక్క-
టిల్ల. ముత్యాలపోగులు ముఱువునటింప, కుందనంబునజాయ గొనబుదీ
పించు. నందితాయుతంబు రజితమువెలుఁగంగ. బిఱుదుబొమ్మలకాలి పెం
డెంబుకింద సరిపెనాగజ్జలు సరసింకోనులియ. శిఖజొట్టుకొన్నట్టి చిన్నిపూ
దండ యొకవేఱ్ఱంబెట్టిన యొనపరిబొట్టు. చుక్కలరాజును చుక్కల
కాంతి. పెక్కువముత్యాల పేరురంబునను. వేళ్ళయుంగరములు వి
న్నాణములను. కాళ్ళమించిన సోయగంబుల మెరయ. మధుకేశ్వరుని
ముఖమంటపంబునకు నధికమోదంబున నల్లమప్రభువు. విటవేషధారి
యై విచ్చేసెనతని. తటుకునఁజూచి యందరు చోద్యమంద. నారీతివచ్చి
యాయల్లమప్రభువు. బారిమిద్దెలయూరు పలకంబునంచు. సంధించిన
ప్తతాళముల. బంధురగతులదప్పక యుందుకృతులు. గూడంగగుడి
చాత గొట్టుచుముద్ద కూశుదాపటికంటకూడిపాత్రించి. పరిపాటిగా
దిమ్మపైరాతబాడిచీకరవేగమున వాద్యకౌసల్యమెసగ, నందికేశ్వరు
నట్ల నాల్గువందలును. బాందికెగా బ్రిమోదమున వినుపించ. సన్నివి
ద్యల వారుయారనూయున్న, తిన్నగావినింపించితివి సుముంబోటు, వె
న్నకెఱున్నారు మేమెఱుబ్రాంతి మున్నెప్పుడుభ్యాలమో మిముగం
టి. మనికొనియాడంగ నంతటనూయు. వీశివస్తానంబు వెడలిమ
యూరి, ఘనగర్జితమువిన్న కరణిబాంగుచుచు, తనవయస్యలజూచి తే
రలాక్షులార, మనమెన్నడేని యీమాడ్కివాద్యంబు। వినియెఱుంగు
దుమె యీవిద్యార్థికుంగను ఘనుడుగాబోలుమీరుగనిరండటన్న, గని
వచ్చియతని శృంగారంబు వయసు, గొసియాడి చెప్పిరి కోమలితోడ
వినికలి మదిదూలి వీక్షింపగోరి. చనుదెంచియాతని సౌకుమార్యంబు
గనుగొనివాక్షించి కమలాయతాక్షి, పచ్చవిల్తుని . మారుజుర పెదు
రూపు. నిచ్చలంబైన వెన్నెలగాయుచూపు। విద్యయువిసయంబువీక్షిం

దిమనసు. గద్దెగా జేసి యాకరదలానికిని। చెలులప్పుడాయింతిచిత్తంబెరిం
గి. పలికిరాతనితోడ భవ్యసంచార! యే దేశమునసుండు యేదిసీనామ
మే దేశమునకిప్పుడేగుచున్నావు. వనితన్నునడిగిన యల్లమప్రభువు. త
నదువృత్తాంతమంతయు జెప్పె తెలియ. సకల దేశమనిగురి యున్నదేమా
కు. సకలదేశంబులు సంచరింపుచును పరదేశమునకువిగ్య బాగినికేవి
మినిని. అరుదయినబిసుదు భయుంబింతలేక, రాలగట్టుక చనగాబట్టిన
ట్టి। కూళుంనొకలాంగ గానికన్నడమున. నల్లమయనునన్ను నల్లమ
యండ్రు. యల్లలోకముల వారేణిత్తులారా. యక్కడనుఖగోష్టి యే
పారుచుండు। నక్కడయుండుదు నదిలేకయున్న. నచ్చోటనుండక. న
డుగుచునుండు-మాచర్యలిట్లన మగువలిట్లనిరి-యీయింతి మాకెల్లయే
లికసాని-మాయ యీనతిపేరు మమకారపుత్రి-విద్యలకొలగల్లు వసర
ణంబిల్లు-దిద్దుపడ్డది శుద్ధ దేశిమార్గముల-మెలతనృత్యముజూచి మీబోటి
ఘనులు-దలలూచి యిదియకదా రంభయండ్రు-భరతశాస్త్రంబుల పా
ఠంబుపీణె-పరిపరివిధముల బలికింపనేర్చు-కావ్యనాటకములు ఘట్టిగావ
చ్చు-భవ్యకావ్యములట్టభావముల చెప్పు-బహుశాస్త్రముల యభిప్రాయం
బులెరుగు-సమాజమీయింతికి సకలవిద్యలును-నాలికెతుద వాణిసటియిం
పుచుండు-బాలికె యెయ్యెను ప్రౌఢయన్నిటను-ధనము తృణంబుగా
దలచు గుణంబు ధనముగాదలచు నీతరలాక్షి 'గొల్చి-నిలిచితివేని
మా ని క ము గా వా సి-నె ల కొ న్న య ట్ల య న్ని క-కె-క్కు
దీ పు- వ ల శి న క్షే త్రం బు వా ర కం బు లును-కొలది మీరగనిచ్చి
గూడుచునుండు-నరపతిగనువించి నాటకశాల-తరుణులకెల్ల దిద్దగకర్తశే
యు-పోయివచ్చెదనన్న బుద్దులుమాను-మాయచేరువమున్న మహాతసా
ఖ్యములు-కలవన్న నల్లమకాదవునక-శైలమినూరకయున్న యింగితం
బెరిగి-యుడవంబుభోగినియనువేమపై డీ-కుడుకతో విడియంబు గొబ్బున

మాయ-చేతనిప్పించిరి నాశిద్ధవేశునకు-నీతనియియ్యకొలందియున్నట్లు-అ
టుమీదతలుకున హారునకు(మ్రొక్కి-పటువేగమునవచ్చి పార్థివుమోలిల
నల్లమనుని చి యీయనమహామహిమ-నెల్లవిద్యలకును ఈశ్వరుండనియు
చెప్పిన విసపరిక్షించి కట్లంబు-లిప్పించి నృపతియు నృత్యశాలకును-దీక్ష
రిగాజేసి దివ్యనివాస-మేర్పడ విడిదిగా నిప్పించిపనిచె-మాయయు నా
త్మీయమందిరంబునకు-తోయజవదనలతో గూడివచ్చి-కొలువుకూటము
లోని కొత్తముత్యాల-చలువైనగద్దియ చెంగటవచ్చి-కూర్చుండిమది
లోని కోరికవెచ్చనూర్చుచు నలయుచు నోచెలులార-హారుకంటమంటి
మెనంటిని నాటి-మరుడుగాబోలు యీమద్దెలకాడు-కాకున్న నింతచ
క్కదనంబు మర్త్యలోకంబునందు గల్గునెయెవ్వరికిని-యడుగులయంద
బుయూచిరుదొడలు-నొడికంబు మారులయొయ్యారినతము-వెన్నువిన్నా
ణంబు వెడదయురంబు-యున్నతభుజములు యురపైనమెడయు-నిడువా
లుగన్నులు నిద్దంపునొసలు-అలుకలతీరు నేమనిచెప్పవచ్చు-నని ప్రేమ
తోగొనియాడి వెండియును-మనసులోపలకూర్మి మరులుకొల్పంగ-షు
జ్జనంబొల్లక-ంగువభోజనము-నుజ్జగించి తలోదరియుక్కతియు-చింతిం
చి చెక్కటచెయిజేర్చుకొనుచు-నంతగన్నులనీరు నందందగ్రమ్మ-కొన
గోళ్ళబోమీటు కుతలంబువాపియు-తనలోనభ్రమజెందు తహాతహ
నొందు-చెలిబంపమంకించు సిగ్గుదలంచు సిగ్గుదలంచు-నిలువంగలేక
యొంటనపోవదలచు-మరుడుమర్మము లేయ మాయయీరీతి-విరహతా
పంబున వేగింపుచుండి-యుండంగలేక నయోపాయమతుల-మండితమ
తుల నాత్మసమానసఖుల-చందనగంధుల సౌందర్యవతుల-కొందరిబిలు
పించికొనియు నిట్లనియె-అల్లమ మంచివిద్యాధికుండతని-నల్లెడవిడిదిగా
నిచ్చిరోయనుచు.తడిగినమాత్రవయస్యలల్లమువి-యెడియానచిక్కటయ
రశియిట్లనిరి-కప్పిమాటాడక గలయర్థమెల్ల-చెప్పిన నీకోర్కె సేకూర్ప

గలము-మదినందియము హూని మాటాడుమన్న-మదిలోననిట్లనిమాయ
తలంచె-కన్నియచిన్నది గద్దరికార్య-మెన్నక చెప్పె నిదెంతటిదనుచు-
మొదలినేరము రాజుముద్దులపట్టి-కిది యోజగాదని యిందరుబలుక-విను
టయు రెండవవెఱ్ఱితనంబు-త[illegible]గుచు సరిపోని తలుపులవారి గలయ
గోరినదేల గలుగును వెఱ్ఱి-తలకెక్క-గాకని తన్నాడికొనగ-వినుచున్క-
మూడవవెఱ్ఱితనంబు-జెనగొని తనలోన బెఱగుచుండగను-తనలోనదా
ను చింతాక్రాంతయగుచు చనశినమదిమూర్మి చెప్పకయుండె-యున్న
భావముజూచి నువిదలొండొరులు-కన్నులగీటుక కడకునేతెంచి-నునమె
రుంగమటంచు మరుగుబెట్టెడిని-తనయాటపాటలు తనదుమాటలును-
తనవిచారంబులు తనపిన్నదనము-తనమనోయత్నంబు తనకూర్మిజాడ-
చెప్పకచెప్పెడి చెప్పనేమిటికి-కప్పిపుచ్చినదిగానరాకున్న-యనునకల
యనుభామయాడిన నకల-యనునట్లు యౌవన యుభయవాదులును-మ
ధుమాని కెఱగింప మాయావధూటి-విధమెల్ల నేబోయి వినివత్తుననుచు-
నొక్క తెయును మాయనొద్దికినరిగి-పెక్కు విధంబుల భేదించునపుడు-
తలయెత్తి తనమోము తప్పకచూచి-వలపంతయంతయు వాక్రువ్వదల
చు-తలచినంతనె సిగ్గుతారొక్క-ననిలుచు-నిలుకడచెలియుంప నివ్వెరగం
దు-తలయూచి పలుమారుదైవంబుదూరు పులికిలికిపడు గసుగుస్సురను
చు-సిగ్గుయిగ్గగజేసిచెప్పనూహించు-తద్దుత్తికై సనెంతయు నూరకుండు
పాడెనుచెలులతో పాసదుచిలుక।జూడదు నెమ్మెనపొమ్ములబెట్టె।దాడ
దుమాట లాహారంబునొల్ల।దేడకర్మముగల్గె నీయింతికనుచు।మధు
మాని మాయతో మర్మోక్తి నిట్టి।వెదనేలకుందెదవే యిందువదన।అమృ
తంబుపోన చేనాకలిమాను।క్రిమమెఱుంగక కృషిగావించబోవు।మఱిహి
నుగతినేల మద్దెలల్లమును।కతమున నిత్యసౌఖ్యముగనరాదె।యనిమాయ
మదిలోనియర్థంబు చెప్ప।పనిలేచిహర్షించి విస్మయంబంది।తన్నుముట్టించ

కదాచక చెప్పి। మెన్నిలాగులనైన యీపరియోజనము। నమకూర్పకున్న
దోసము వచ్చునీకు। రమణీయ వాచాధురంధర నీవు। మధుమాని యల్లను
మందిరానకును। నధికరయంబున నరిగి యాతనికి। నమ్మతిగా జెప్పి నయ్యాన
నిటకు। తెమ్మన్న నట్లనె తెత్తునటంచు। సీమా మెనొద్దనె యిందురునుండు
డెవిందుమ్మననునమ్మి యేగుచుండాన। వనికళానకలశకప్పన జేసి। చనియెనల్ల
మయుండు నదనంబునకును। కమ్మఫువ్వులబంతి కానకగొనుచు। మెమ్మె
లతుక రాగయందుజోయెడ్వు। పకపక తొరివజూపగవత్తునన్న। మదిరా
క్షిబల్కె నెమ్మది ప్రమోదమున। ప్రహసనముతుమాని పదపదనీకు। శిరమై
న మేల్సద్ది తెచ్చితినను। నాతని బడిలోనికరిగి పూబంతి। చేతికిఅందిచ్చి
చేతులు మోడ్చి। యీవిడిదిల్లునీ కేల మామాయ। నీవలలనుజిక్కి నిన్నెత
లంచు। నీముద్దు తేయంచు నిన్ను నుతించు। నీసొమ్ముదానాయ నను బాయ
లేదు। మామీద నను తకె మర చెనేప్రొద్దు। నీమీది దేజాలి నీపాద మూన
యేలికసాని మాకీ మాయమాయ। కేలికకైపై మమ్మునిందకేనేల। ముచ్చ
కతో మాయ మందిరంబునను। విచ్చలవిడిసుండ విచ్చేయుమనిన। అల్లమ
మధుమానికినియు నిట్లనియె। చెల్లునేయిటువంటి చెల్మి రయ్యొనర్ప। పరదేశుల
ము మేము పరికింపమీరు। దొరలు రాజునకు ముద్దుకుమార్తె మాయ। వె
లదులుమీరేమొ విటి వేషధరు। మిలమీకు మీయింటనెట్లుండవచ్చు
కొలిచినవారికి కూడు వెనగర। నం కొని కూరమంద్దైయుండి శేవ। శేయుట
గాక నీచిరునవ్వులక। నాయల్లమువటింప నాతికిట్లనియె। ఆడిచూపినగల్ల
యనితోచుని వెకూడిచూపుము మాయగుణములన్నియును। వుండివుండి
మోంగెడువిధమోహంబు। పండియిప్పుడె పొల్లపడిపోదటంచు। మంచిమా
టలుగాను మధుమానిబలుక। సంచితలీల యిట్లనియె అల్లమయ। నీమాట
లన్నియు నేవింటి గాన। నామదిలోపలి నమ్మిక వినుము। యేలినవారలయెడ
సేవకులకు మేలొనపడి మేలుమొయిక నుకంటి। చాలదవ్వులనుండి నమ

యుం బెఱింగి। కాలోచితంబులు కడువటలెన్న। యనవిని యల్లమ యామా
టలెల్ల। వినవోయి మామాయ వేడుకలెల్ల। నినుకర్త చేసుక నిత్యసౌఖ్యా
ముట। ననుభవించెదనని యాశించియుండ। శిరికి మోకాలొగ్గి శితకుని
యట్లు। విరసాలుబలుకక విచ్చేయుమసిన। శేవకులనిమమ్ము జేపట్టిమాయ
తోవిధంబుననైన హెచ్చుగానడవ। దలచినంతనె మాకు దలకిరాదుగాక
మెఱగవచ్చునె మెరమీఱిసారెకును। తిలపెట్టకీమాట తగదుమాకంచు
విలసితప్రౌఢిని దిద్రిదిగుచును। గాయకంబులు బల్కగా మధుమాని।
యాయల్లమకును నిట్లనియె వెంజియును। చాలింపరాదె యీనటివటి
మాట। తేలపల్కెదవు మేమెఱిగినదియె। మాయకునీకు నంబంధంబుగల
దు। చాయజేసుకయాల జాలిపెట్టెదవు। సురనరోరగులకు జొక్కనిమా
య। కరమర్దినను తానెగావలెనంచు। పరితాపమొందంగ బగహరించినను
ధరనాడుకొలనీకు దగులబాయనుచు। విడువకజడిబెట్ట విగిశినల్లమయు। నొ
డబడలాగున నొకమాటబలికె। మేమాడగలమాటమిమ్మనాడితిమి। మా
మాయుమన సెల్ల మీరెరుంగుదురు। మామీఁద నేరముల్ మరిపెట్టరాదు
దేమియు మేయనమిటమీఁతవనిన। నంతసంబంధి యానఖియునిట్లనియె।
యింత సేపును నేటికే చితిమమ్ము। యింతియు మామాయ కెరుగించిబుద్ధి।
మంతుని సేయింతు మరువక యుండు। భానవీ వెటుచంటి భాగ్యవంతుడవో
యేవస్యవిద్య నీవెరిగివున్నావో। యేముహూర్తమున నీయిల్లువెళ్ళితివో।
యేమంచిశకునాన యిటువచ్చినావో। భువనమోహనమాయ పూటలోవ
లెనె। పశగావించితివిపినోదమున। అనిరొమ్ముడబరచి మాయంగనకడకు। చ
నుదెంచి మధుమాని సరగనిక్కడను। మాయవఘోటికిని మనసురంజిల్ల।
కాయముపొంగుచు కళలుదొరంగ। యగమకన్ను భుజంబు యడమచ
న్నుక్కు। తోడ యుమునథరంబు తొటతొటనదర। నానదుయుంబునసరుదెం
చి ముఖ। వికాసంబుతోడ వుంసలకంఠకంఠి। చెలికత్తె మధుమాని చెప్ప

గాఁ కాని। నలువున నాలింగనము జేసి పండఁ గాయయో పోయిన కార్యం
బటంచు। నాయల్లమప్రభువాడిన విధము। పాయక తా నొడబరచినలాగు
నాయర్థమనుకూలమైన చందంబు। మాయకు జెప్పంగ మదిమెచ్చియిచ్చె।
వెయినూట పదహారు వెలదులందరును। పొగడిరి మధుమానిబుద్ధియు మ
గల। మగువలనొడగూర్చ మతవిశేషంబు। చాలింపుడిక నీప్రసంగంబు
చూడ। చాలనివారు భుజాని కెరుగింప। మనకందరకును ప్రమాదంబును
వచ్చు। నని సకలయణంచె నాప్రసంగంబు। నాటిమర్నాడు క్రొన్ననవిల్తు
దీవ। బోటియల్లమ బిల్వబుత్తెంచుటయును। యేకాంతగృహమున కెవ్వ
రికెరుగ। రాక యుండగ నర్ధరాత్రింబునందు। వల్లమదెచ్చి శయ్యాప్తలను
నిచి। యల్లనితనమాయ నచటికి దెచ్చి। చెలులు శేవలపేరు జెప్పచు చనిరి
తలపు చెరుచుకొనుచు తదనంతరమున। మదనభూతము సోకి మాయ అల్ల
మను। కదశిపై కొనపొంద రాజీవనతడు। నీలమేఘుంబులోని మెరుంగు భా
తి। పోలింప నెండమావుల విధంబునను। నాలోకనంబు కాయంగ నేకొని।
యాలింగనము కాయ గానగపడదు। ఆకాశము విధాననలరుచు కాని। యే
కమై రతికేళి నెనశియుండందు। బత్తి తో నధరంబు బట్టిపీర్చినసు। రిత్తనో
శేచప్పరించినట్లుండు। కరము కరంబున గదియింపబయలు, • పరికించిపట్టి
న భాతియైయుండు। నురమున చన్మొనలొత్తినబయలు। పరిరంభణ శేయు
పగిదియైయుండు। నీరీతిమాయదానెంత జేశినను। మారుక్రియలు నల్లమకు
లేక యుండె। యిదినాలుగవగతి యిందునల్లమను। మదిరాయతేక్షణ మా
యవీక్షించి। మరునిబాణములచే మల్లడిగొనుచు। నూరట లేకునికి యొనర
జెప్పితిని। యిదివిన్నవ్రాశిన యీప్సితార్థములు। నదమలమతులకు నమ
కూర్చు ప్రభువు.

ప్రథమాశ్వాసము నాల్గవగతి సంపూర్ణము.

# ప్రభులింగలీల.

## అయిదవగతి.



— ప్రభువులోఁగామికి వగచినగతి —



శ్రీ శిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। మాయకులోఁగాక మమతలబ్బడక। కాయజునకుబొమ్మ గట్టినవారు। ముక్తిగామనుగోరు మోహావర్జితులు। భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల। బయలురూపైనట్టి పరమపురుషుండు। క్రియలకు జిక్కనేకించగ్నురీతి। యల్లలోకంబులు నెలయించుమాయ। అల్లమచేజిక్కి అలమరుగుచుండె। పంచేంద్రియంబుల పసజడకున్న। మంచువిధంబున మాయునామాయ అతివీరుతోఁకల హాముబెట్టుకున్న। అతగునురీతిను దాశీనసైతి। గాని చేతికి జెయ్యిగాలికిగాలు। తేనెమోహికి మోవి దేహంబు ధ్యేహ। ముసకునరిగాక మొగియించుకొనుచు। ననుభవింపగ లేదయ్యెనాకక్క టాయంచుమోము వాడగనుస్సరనుచు। మాయయొక్కించుక మ్రాగన్నుబెట్టి। నాలోఁనకలఁగనియా రేపకాడ। ఆళిజనములకునిట్లని కలఁజెప్పి। మూడమూపై యున్న సొగయుచు దన్నుగూడబోఁయిన మేనుగురుతుగాకున్న। మలసుకు సరిపోక మరుగుచున్నంత। ననుకూడులాగున నాకానపడెదు। బాగున కలగంటి పద్మాక్షులార। యీగతియల్లమ యలసుంచెదొరగె। నడివిని చెలికత్తెలామాయకనిరి। యదిరించి పైకొన్న యాకలమంది।

విధమనుచునాకల విరిచిరిచెలులు। ఆయిందుముఖ [illegible]మాటవినిశ్చగు
వు।వంది। వినవమ్మకలనీకు విరిచిచెప్పెదను।ఘనునినల్లమలోనుగా జేసు
కొనగ।మనబోటులకునగమ్యమువినోదముగ।తనుదానుకూడిన తాగీటి
లోని। వనజపత్రిమురీకె వర్తింపుచుండు।ననికలవిరిచి నిన్నతడానపడుట
గదియగోరుటయు నిక్కలయునుగాక। మదిరాక్షి నమ్మమామాటనీ
మదిని।నావినిమాయ యీనాటకుమాయ।యేవిధంబనియును యెరుగం
గరాదు।చిక్కినట్టేయుండు చిక్కులబెట్టు।దక్కినట్టే యుండుదక్కదెవ్వ
గికి।మోహియుగాడు నిర్మోహియుగాడు।దేహియుగాడు, నిర్దేహియు
గాడు।సురతసౌఖ్యంబుల జొక్కకసతుల।మగలుకోల్వగవచ్చి మహిజ
రియించు। నరులకునిటువంటి నటనలుగలవె। పురహారుతోశిద్ధపురుషు
డోయంచు।తలపోయుచుండంగ తత్సమయమునను। మలయుమన్మధ
మాయమాయ బ్రేరేప।గందుచుగుందుచు గరగుచునుండ। నందవచే
ష్టతన్మాత యెరింగి।కడురేయికడవచ్చి నందనుజూచి।పడుచయిల్లేటికి బ
నుపుచున్నావు। మీతండ్రిమమకార మేదినీవిభుడు। ఖ్యాతుడాతండిట్టి
యపకీర్తికోర్చు। నావెర్రిపడుచుచ యెన్నటికెరుంగుదువు। నావంటివా
రితో నాకెంతసిగ్గు।గప్పిపుచ్చగరాదు గలమాటమీద।దెప్పుచునరి
వారు దేలిపట్టుదురు।నీవేమిసేతువు నీచెలువింత। గావించిరనివారి గ
నరుచుజూచి।యిటువంటిపనికి మీరిచ్చగించుకొని। విటవిటసంధాన వి
ద్యలమెరశి।కుంటెనక్తైలె కూళురునింత।దరిటచేశితిరి భూధవుడెరిం
గినను, మొగమోడివిడుచు నాముక్కులుచెవులు। తెగనాజ్ఞ పెట్టి రాతె
లియునుగాక।సకలంబునెరుగుదు సకలసీవిట్లు।యగశక్యముగనింపుకిచ్చ
గించితిమి। నావినిసకల యన్నాతికిట్లనియె।జేవినీవన్న యదేమాటనిక్క
మా మమ్ము గోపించ నన్నిజెప్పెదము।మానేరమియుగాదు మాయనేర

మియు।నన రాదుమధుకేసు నర్పింపబోయి। కనిమొనల్లమాయగన్న
దిమొదలు। మధులెత్తినట్లు యామలికంబుతోడ । మరుని బాణంబులు
మర్మముల్ నాట। వెతబడుచుండంగ వెరశియేమానో। నతికిగోప్యాను
సంధిజేశితిమి। శాతుకయుండిన చెప్పెటిడేమి। మాయమొగమునసీవు
మరిజూడలేవు।నావిని భయమొంది నా ళుకలార। యేవిధంబునమాయ
నేడేర్చికొనుదు।ధరపశుమృగఖగోదరములబడక।నరజన్మమబ్బుటెంతయు
సుభాగ్యంబు । మరిమీాద రారు కుమార్తెయునైన। నెరవైనపుణ్యంబు
నిలుచుటగాదె। తగినభోగంబులు తగగల్గెనేని। జగతిలోనదియె పోజన్మ
ఫలంబు। గావునమీారునా గారాబుపట్టి। చేవిడువక రతిజెందింపుడనిన।
ముకుళితహాస్యమై మోహిసితోడ। సకలయిట్లనియెమానకు మాయకు
ను। కావలిగట్టిల్ల కార్యంబులేల। నావినిమోహిని నవ్వుచుబలికె। భూ
పతికీవార్త బుట్టకయుండ।మాపులెకూర్చెదు మాయనల్లమును।అని చెలు
లకుమాయ లప్పనజేసి। తననగరికిపోయితన్వియత్తరిని।మాతయొక్కతె
విన్న మాత్రిమెకాదు। భూతలపతిదక్క భూజనులెల్ల యెరుగుటమె
రిగియు యరుగనియట్లు।వెరువక తనతోడ విహారింపుచుండ।నారిపేరము
కాని యల్లమరనదు। కోరికెకొనసాగకూడకయుండ। దేమిశేయుదునిం
దుకెమ్యేదియరథి। కాముడెంతటి పాపకర్ముడోయనుచు। చెలులునుమా
యయుజిడిముడిపడగ।లలితవాక్ప్రౌఢి నల్లనువినియె।యిద్ధియేమిగుజగుజ
లేకాంతములను । పదితంబుగానాకు వినపింపుడనిన।ముదితనీసుద్దులు
మోహినిరాత్రి।పదివేలువిధముల బాలకిమారి।మమ్ములజ్జలుబుచ్చి మా
యముందరెనె। దిమ్మరిగాజేసితిరి సుతననియె।ననివిని యల్లమయెంత
యునాయె। ననునేవిధంబున నప్పకొనెదరు।మాయకురాచచేమాటరా
కుండ।నేయుపాయంబులనిముదుకుండెదరొ।సకలంబుదెలుపుడా సఖులార

యనిశా। సకలంబు నెరిగిన సఖియయిట్లనియె। అన్నదమ్ములకైన వాండ్లకునైన
కన్నబిడ్డలకైన నకడవారికైన। నీతివిడువగ రాదున్నపతుల యెడల। భూతలవ
తిదభువి నెల్లకు నెరిగి। గావున నీయింట గాపురమున్న। నేవిధిమైన జెరుగ రాకుం
డంచు। వెలువడి విడుదులో విచ్చేసియుండు। బిలువ బంపిన వేళ బిగియక వచ్చి।
మాయగూడుక యున్న మరి మీదపనులు। ఛాయకు వద్దు నిశ్చయమిదియనిన
అల్లమ విని చుు నిట్లనియె నో సకల। కల్ల గాదిది యిచ్చకంబును గాదు। వేయు
నుచేటికి వివరించి వినుము। మాయబాసిన మాత్రి మాటాడ లేను। చెయ్యి
గాగాడ నుచెప్పులు వినను। యేయర్థమునకు వేదించుక యిచ్చ। కాయంబు
[illegible] కడలేని ప్రాణి। వాయువునడవదు వాక్ప్రవ్వ లేను। కేవలాత్మౌండ
నై కమ్మర లేక। చావక చచ్చిన వరణియానాకు। అని శివకామతత్త్వా
ర్థముల్ బుట్టి। సలఘుడల్లమ బల్కనదిగాన లేక। కాలోచితముగ సకలయి
ట్టులనియె యాలయల్లమ నీకుయిటువలె బలుక। పాయకుందురు నాను
బంధంబుగలుగ। మాయయు నీవును మరిగి కూడెదరు। గానియందాక బో
గము వారిలోన। నేనిల్చి మద్దెల నీవు వాయించు। మాయ నిత్యంబును మధు
కేశు గొలువ। నీయొద్దకే తెంచి నెరి నీవు జూచి। యాడుమన్నట్లెల్ల యాడు
చుండెడిని। వేడుక దళ కొత్త విహరింపుడనిన। అల్లమ యామాటలంగీకరిం
చి। అల్లన చనియె దేవాలయంబునకు। నెల్ల కార్యంబులు నేమరి మాయ।
అల్లమనట బడి అట్లుండు మండె। యిదియునై దువగతి యిందున మాయ
యుదిత విలాసంబు లొనరజెప్పితిని। యిది విన్న చదివిన యాప్తితార్థము
లు। సదమల మతులకు సమకూర్చు ప్రభువు। యేకాత్మ రాయత్త యేకాగ్రి
చిత్త। యేకీకృతాంగ లింగేంద్రియ ప్రాణ। యేకోత్తర శతసత్త వేదితాచార
యోగ రుద్రాద్వితీయుత రదూర। యేకలింగ యిక్య నిష్ఠేష్ట ద్విష్ట। యే
కాంత వాస సమీహిత స్వాంత। శ్రీమద్గుడాత్సంగ చిన్మయిపాంగ॥రా

మలింగయమనోరాజీవ భృంగ। శ్రద్ధానిబద్ధ శిష్యజనానుషంగ। శిద్ధవీరేశ్వరశ్రీగురులింగ। యిదిపాలకురికి-సోమేశ్వ ప్రసాద-విదితాష్ట భాషాకవిత్వప్రవీణ-సోమయదేవాఖ్య సుకవీంద్రముఖ్య-ధీమహితాత్మ విధేయమైనాఖ్య-ప్రణుతమై భాసిల్లుప్రభువు లింగలీల-ననుపమంబుగ ప్రథమాశ్వాసమయ్యె.

ప్రథమాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.



# ప్రభులింగలీల.

## ద్వితీయాశ్వాసము 6 వ గతి.

### — * విమలమాయవద్దికివచ్చినగతి. * —

శ్రీశిద్ధవీరదేశికచక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। నతమలజ్ఞానులుశ్యాశ్వితశంభు।పదసాధకమహాను భావసంగతులు।ముక్తికాంక్షులు భవమోహావర్జితుల్లు।భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల-హిమశైలనతతనయిష్టవయస్య।విమలజారబిలిచి విపులకుబోయి।అల్లమగోనివత్తునని పోయిమాయ । అల్లమమాయలకగబడబోలు । వెరపించబోయి తా వెరచినట్లయ్యె । మరచియున్నది మనమాటలన్నియును । భావలయమునకు బోయిబోధించి।నీవెంటబెట్టుక నెరిరమ్మటన్న।సంగనజాతకునభివందనంబు।సన్నుతింపుచుజేసి చయ్యనవచ్చి।మమకారుభూపాలుమహానియ్యాపురికి।విమల చక్కదనాన విర్రవీగుచును-కప్పారుకొప్పును కలికికన్నులును-జిప్పిల్లుమ్మృతంబు చెలువమోవియును ! మెత్తని చేతులు మెరపైనమేను।గుత్తంబుగుబ్బలు కొమరారునా-రునడియాడునడుమును నతనుచక్రములు - పసమించుపిరుదును ప్రస్ఫనితొడలు - చిగురుటాకులబోలు చిన్నిపాదములు-నిగనిగద్యుతులనెనెదు నఖంబులను-కనుగొని జనులెల్లకౌతుకమంద-వనితమన్మథుబాకి-వచ్చినరతియు-కలికి - నిలుక-డగన్నె కారిమెరుంగో - పొలతభూమిజరించువూర్ణెందుయచిరయో- మె

లతమైమాటాడు మీనుకెక్కెంబు-చలువయాకృతినున్న శృంగారరస
మొ-అనివినుతించంగనరుదెంచిమాయ - ఘనమందిరంబునకు గాంచి
మాయయును-వినుతోపచారంబు విధులాచరించి - వినయపూర్వకము
గా విమలకిట్లనియె - నెందుండివచ్చితివివేకినీనామ - మ్మొదునకరుగుచు
నిటవచ్చినావొ-నిన్నుజూచినమది నెయ్యంపుదొంపు-చున్నదిచెలికత్తె
నొగిజూచినట్లు - అనవినివిమలయిట్లనియెనోమాయ - ఘనుడల్లమదుని
రాకారశంకరుడు - దినమునుమధుకేశు దేవునియెదుట - అనుపమలీల
వాద్యమువినుపింప - గావినబోయిన కార్యంబునరచి - నావద్దికిసిరాక
నటియింపుచున్న - దీవచటికిబోయి యింతయుదెలిపి - నావద్దికిప్పుడా
నాతిదెమ్మనుచు-అంబికెబనుపంగ అరుగుదెంచితిని-బింబోష్ఠివిమలనాపే
రనియెరుగు-మనవినివెరగంది యామాయవిమల-కనుగొనిహరు రాణి
గౌరిదై వజ్ఞ-యమమానిశిని నన్నతలంచు-నేనల్లమకుజిక్కి నిలచినలాగు
తానెట్లుదెలిచినంతయు జెప్పుమనిన - అనలినాక్షిమాయకునిట్టులనియె-
భవమాయ బర్వినపాపంబు కతన-అవివేకినైపూర్వ మరయలేనైతి
నజహరిందాద్రిదుంబు నవతారమొంది - గజిబిజియైతమ్మిగానంగలేరు-
శ్రీవెరుంగక యుక్కిచిత్రమేయనుచు-వాద్రిలి కృపనిట్లువాకృచ్చవి
మల - హరుడాదికొల్వులో నల్లమబాగడ-గిరిజయేటికి వింతగిర్తింప
దతని-గుట్టునామాయచేగూలబెట్టించి-వట్టితెప్పించెద ప్రతినాకిదియు
అనిపంతమాడిన నిన్నంపినసుద్ది - మననునదలపోయు మాయాన్నమాత్రి
జాతిస్మరత్వంబు నమకూడిమాయ-ప్రీతితోగొనియాడి పెక్కులాగుల
ను-విమలవుగావున విమలనీసంగ-మమునజ్ఞానతిమంబునబాసె-కళలు
నుప్పొంగ హృత్కమలంబునేడు-చలనంబుమాని నిచ్చలమయ్యెమనికి
అంతరంగము చిరతలబ్ధియుదీరె-భ్రాంతులన్నియు బాసెబాయకయు

న్న। సజ్జనసంగతినను భవించుటను। మజ్జననివిగాక మగువహో నాకు।
అనికొనియాడి యాయుల్లమువిధము। విన వేడుక య్యెడు వినిపింపుమనిన।
విమలయుల్లము పూర్వ వృత్తాంతమెల్ల। క్రమముదప్పక -యుండగా జెప్ప
దొణగె। బసవన్న మరియును। బల్లిగావియనునునవురంబున రెంకువవనిభామిని
।। ఘనకుచంబుల భాతిగనువట్టునందు। ననుపభోగభాగ్యాశహాంబగుచు బల్లి
గావని యొకపట్టణంబునను। నెల్లనంపగలకు నెల్ల నై యుండు। రతులితపరశివ
ధ్యానావధాను। లశివనుజానాఖ్యమునమతి కెక్కు। పతినిరహంకారభవ్యనా
మమును। వితత శైవాచారవిమలభావమున। దనరుదంపతులకు తనయుం
డు లేమి। మనమున నిట్లని మరుగుచునుండి। మానంబు చాలని మగువయును
చిత్సదానంబు శాయనిధనిపతిత్వంబు। జ్ఞానంబులేని పూజావిధానంబు।
ద్యానంబు లేనట్టి తపమును సుతుడు। లేని మానవుల్ లెక్కకు సరియె। కా
వత్సుత్రుండు గావలెమనకు। గతిలేదు పుత్రుండు గావలెననకు। గతిలే
దు పుత్రుండు గలుగ విన్నను చు-శృతిజెప్పననుచు నానుజ్ఞానియనియె-ము
తులును పతులును సొమ్ములిమ్ములును-నతములోయేటి కావడంగ
మనకు- శివభక్తియొక్కటి చిక్కనజాలు-నవియెల్ల మదజూడ నెక్కడ
నుండు-ననివినియును నిరహంకారఘుడు-తనశివయోగ విద్యాధురం
ధరుత-నమపమజ్ఞాన విద్యాయోగభరితు-తనయునిగనుగొనక తామా
ననుచు-నంతలో విశపంబు నంత గాకుండ-యింతియుదానును యేకాం
తమునకు-నరిగి పద్మాసనముందు గూర్చుండి-కరణచతుష్టయగదులను డి
యించి-పాంచకభాతిక శుద్ధివరతవహించి-పంచేంద్రియంబుల పశువుల
ణంచి-కరసంగత్వేన్న లింగమునందు దృష్టి-పురికొల్పి నాటించి బుద్ధిసంగిం
చి-ప్రాణమన పానుబంధించి యాత్రి-కోణకుండలి మేలు కొల్పి యందుండి
మచ్చి మహాశికావధమున గాలి-నిశ్చంచవితతి వేణినంగమంద-తలక్షుతో

గడియించి తగిలింపుపోను - తెలియునువని మెదు వివరంబుపురగ - పరిపూర్ణపరశివభావంబునమకు - నిరుపగా కేసుక యిట్లుండుచుండ - క్షుదయును తృష్ణయు శోకమోహములు - వథయును జరయును వరిల్లన య్యె - నీరీతిసుతాగోరి నింతియుబతియు - నారూఢ వరశివధ్యానలై నుంగ గరపద్మనంగత ఘనలింగకళలు - గరిగటిరంజలోనగనవచ్చెననగ - నిజ లతేజములకు వదంగదాని - సుఖదారకంబయిన శుద్ధతేజంబు - యూడం పతులహృదయాబ్జంబులందు - ప్రిమడ్భవించిలో ఖరిపూర్ణమగుచు - నా తేజమిరవుర యుగ్రభాగమున - కేతెంచి నిలచినయిద్దరుజూచి - హా వలన వార్థి నోలాడిరి సురల సూనవర్షంబులు బొరునగురిశ - అనురనుండ భు లును నావేశ్యమ్రోసె - సమధుచిత్తముల్ ప్రిమదంబునొందె - యొం డినమ్రాకులు నిగురులుబాడమె - కుండనింపగచాలు గోవులుబిదకె - వే టిదాయగవేదవిప్రులకువచ్చి - శట్టిసహస్ర పత్రాప్తబాంధవుడా - హిమ మెమిభ్రాతనియాముకో పెట్టి - మమృతంబుగొనివచ్చినట్టి చంద్రుండా - వర్యాభత్సుండును నతికినిర్ఘుణిశిరయుర్వికి నేతెంచియున్న పావనుడాయని కొనియాడంగ నంగనబాలునవచక్కబెట్టుకోదలచియెత్తినను - తరణికో టిప్రభాతతితోడగూడికరచరణాదులు గలయట్లయుండి - యత్తిపోయిన బయలెత్తినభాతి - హత్తిచేతికిజిక్కదదియేమియనిన - నతికిదంపతిజెప్ప చె ర్చింపమనకు - నుతునిమాత్రింబని మాశకుమిగను - నాకారుడన రాదు నను ని - రాకారుడనరాదు నాదిపురుషుండు - జాతుండనగరాదు జాతుండుగా డ - హేతుదృష్టాంతసమేతామగాను - బాలుండనగరాదు బాలుండుగాను నే యుసన్నయు నింగియునీరు - గాలియు నీతని గదియంగలేవు - కాలాధి కాలముల్ గావ లేవితని - ననయంబు నుఖప్రసకముపునదాన - ఘనగుణు

[illegible]ల్లసత్కుసుమములను [illegible] కాంక్షించువాడు-కారణకార్య
ఖ్యాతుండు దా-కరణంబు లన్నియును గల్గియు నకరణుండు గుణంబుల
కదియకున్నవాడు-మాయచే గనిపించు నతకరణంబువాడు-మాయజిక్కుల
బెట్టు మర్మంబువాడు-చుట్ట చిక్కనివాడు ముట్టబట్టువాడు-పట్టులోయిన
బట్టబయలగువాడు-పొగడు వేదములకు పారశాస్త్రములకు గపడువాడుగా
విజృంభించుచాడ్రి-సురలకసాధ్యుండు నౌలవక తపము-నిరతంబు సేయుముని
శ్రేష్ఠులకు-దగిలినయట్లుండు దగులక యుండు-సగుణనిర్గుణ రూపసం
గతుండై ట్టె-నుతుడవ్వాకిలిచెంత నుండతిరో మనల-కృతకృత్యులను జేయ
గోరియే తెంచె-గురుగుహేశ్వరుడని కొనియాడి వాడి-చిరతరసుఖవాంఛ చే
జిక్కిపోక్కినగువాయి మగనుడు గుమారవర్యునకుండగు పేరుపెట్టంగ
దలపోసియున్నాను-నా రూపకర్తయా నటనాదిహేతు-డేమని పేరిడుముల
బిల్వవచ్చు-సంసారియును గాడు తర్కించగాను-సంసారియును గాడు శర
రణవత్సలుడు-మర్త్యుండు తాగాడు మహేశ్వరుడును-కాడు కాదనుటకు
కన్నడభాష-అల్లయనుటకు అర్ధంబుగాన-నల్లమప్రభురాయడని పేరుబె
ట్టి-నల్లారు శ్లాఘించి నాడుచునుండ-యెల్లవారలు దమయిచ్చ లమెచ్చ-గని
కొనియాడుచు గారవంబున నను। పెను పంగ బెరుగుచు పెద్దలయొద్ద। క్షణము
లోనను వేదశాస్త్రముల్ చదివె। క్షణములోన బురాణకావ్యముల్ చదివె
నన్నికశాస్త్రంబులింతియగాక। అన్నిశాస్త్రములు రావా మిగ్గాననుచు।
చదివింపవచ్చిన శాస్త్రులనెల్ల। చదివించగా జూచి సతియును బత్తియు॥ను
[illegible]కయుండ కిం కిత్తునోనలమశిబొట్టు బెట్టుము వ్వాన్నరు దూపొషవ। [illegible]
ట్టలనుగూడి పసువులుబెట్టి। ననద్యశ లీలావిహారంబుమెరయు। క్షణములో
పాతాళవదనంబు దూరి। ఫణిరత్నములుదెచ్చి యన్నిదం బాయు। క్షణమాత్ర
ములోనని స్వర్గంబుజొచ్చి। అణిమాది సంపదలన్నియు దెచ్చి। బాలుడా

ధ్యానీదు వుత్పాతపిండంబు। మూలకందముగాన ముల్లోకములకు। అని
నీకు పారసకంకరు బొగడ।విని తల్లిదండ్రులు పిల్లలదుకొనుము।బాపురా
యల్లము పరమపవిత్రా।బాపురాయల్లమ భావదవైత్రి।అల్లమప్రభురా
య ఆత్మతత్వసారా।నల్లనో యల్లము నన్నుగన్నతండ్రి।నాయయ్య నాజి
య్యా నా మనోనాథ।నాయన్న నాస్వామి నాలింగమూర్తి।అని పెక్కుభం
గుల సభిను జేసి।జననియు జనకుండు సద్భక్తి మెరిక్క।అజ్ఞానతమము మె
ల్ల కరగించిమీద।సుజ్ఞానమార్గంబు చూపరక్షింప। నేయని భక్తితో విన్న
వింపంగ।నాయల్లమప్రభు వనుకంపబొసగు।ఇష్టలింగముమీద దృష్టి
నిల్పించి।కన్నభవభ్రాంతికడకు బోనెత్తి। ప్రాణలింగమునందు భావంబులి
లుప శ్రోణిబ్రాణాయామ సుఖగుప్తిదెలిపి।భావలింగమునందు పరితృప్తి
బొంద। కేవలోన్మనినిల్పు కీలెఱంగించి। వారలసుజ్ఞానవంతుల జేసి।ఆహాఢి
చరియించ నంతటప్రభువు।అని గిరిజకు శంభుడానతీయ। వినుసీకు జెప్పితి
విన్నవిధంబు గిరిసుతబనుపాగ క్షితికిని విమల।సురుడెంచి మాయకు
నల్లమప్రభువు।ఘనమహాత్మ్యంబెల్ల గ్రమముగ జెప్ప।ననియును జెప్పితి నార
నగకిని।ఇదిఓన్న వ్రాసిన యీప్రతార్థములు। నవయులనుతులకు సను
కూలప్రదప్రభువు.

సంపూర్ణము.



# ప్రభులింగలీల.

## * ద్వితీయాశ్వాసము 7 వ గతి *

### మాయకు చిక్కక ప్రభువు వెడలిన గతి

శ్రీ సిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతుండు।
మాయమోహం బెల్ల మాయని తెలిసి । శ్రీ యోగిరాజ్యంబు చేకొను
వాడు। ప్రభువు మాయకును లోబడక సుజ్ఞాన। విభవంబుతో ధాత్రి వెలసిన
విధము। వ్యక్తంబుగా నవచ్చును వింటి। భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల
విమలయల్లమపూర్వ వృత్తాంత మెల్ల। క్రమముప్పగా జెప్పగా విని మాయ।
అభినవపరమేశు డల్లమరాయ । డభిమతార్థములియ్య డామనకనిన। మా
యాంగనకు విమల నిట్టులనియె। కాయజు మాయల కడతేరినట్టి। ఆమహా
నుభావు చిత్త మలరగొలిచినను। కామితార్థంబులు గాంచుటే మేది। అన
విని మాయ మాయల్లమప్రభుని। గనుమపాయము జెప్ప గా నగునె। హ
రుపూజ చేసిన ఆఫలంబు నను దొరకును మహాత్ములతోడి సద్గోష్ఠి। కావున నీవు
సక్కురికింతు భక్తి । సేవించు అల్లమ చేకూరు నీకు। అనవిని మాయ సిట్లని మె
నో విమల । మొనసి జాతికి దైవము వికేశు నీకు । నను వినంబును గొల్వ
నం దెఫలంబు। గనసైతి నింక నాకు దిక్కు మనుడు । వోడగా డిల్లావ నో
మాయ నీకు। తాజాలిపడనేల తప్పనాడుమరే। యెట్లాడితిమాట యుందు

శేఖరుని। నెట్టుకొగెలిచిన నిజభక్తులకును। తంగేటిజున్ను చే తగిలినసొ
మ్ము। ముంగిటపెన్నిధి ముంగొంగుపసిడి। కామధేనువు కల్పవృక్షం
బు। ఆ మ హా మ హు గ ల్వ న భి మ తా ర్థ ం ము
లీ మహిఁబడయుట కేమిచోద్యంబు। నే మానవులకైన నెసఁగునట్ల
య్యె। నాశమహాత్మ్యములను ముక్త్యలనయన। సకలసద్గుణాదార్య సద్గుణావ
ర్య। జేరిభక్తి భజించి శివపూజశాయ। నాగూఢ ముపదేశమందనివారి।
భజనయుల్లకమ్మ గపతిగన్నభద్రి। గజములాగునబొదగదగు మరియు।
ఆగమోక్తక్రియా నఖిలవస్తువులు। బాగుగాశోధించి పాత్రలనునిచి। రస
నకుశబ్దంబు శ్రవణంబునకును। రసముచూపంబు ఘ్రాణంబునకును। దృ
క్కునకుమృదువు దేహంబునకును। శుద్ధిగంధంబు గడియించినట్లు। త
డబడుపూజావిధానంబులందు। మృదునిముఖంబున మేరలుదెలియ। శవి
శేకములు శేయు నర్చనంబులును। భవుడొప్పుకొనడని పలుకుశాస్త్రము
లు। పాత్రకృతిజనులచే బలిమిదెప్పించి। ఆకులనలుమూలు హరుపూదవై
వ। అధములువండిన అన్నపానములు। విధుహాళికర్పించు విశ్వాసలోను।
రాజనపూజలు రాజశేఖరుకు। రాజరాజనఖుంకు రతిగైకొనుంత। దాన
ధర్మములన్న తలయూచికొనుచు। జ్ఞానవాసనలన్న చొకగానాడి। శ్రీగు
రునాథులు జెప్పినయట్టి। ఆగమక్రియమెల్ల అటుగట్టిపెట్టి। తనయిచ్ఛ
జేసెను తామసపూజ। మనసిజారికి నిసమర్పణగాదుదెలియు। శైవశా
స్త్రాగమసంహితార్థములు। పోషదువకె చెప్పిబోధలుశేయు। భావజ్ఞవైష్ణ
భక్తులైతత్వ। కోవిదులైనట్టి గురులయనుజ్ఞ। గైకొనిభక్తి జంగమ
యుక్తుడగుచు। యోశాగ్రిశిష్టుడై ఈశ్వరుగొల్వ। ముక్తికామకుభక్తి
మోక్షంబుగల్గు। భుక్తికామకులకు భోగంబుగల్గు। మానునిగొల్చియు
గా దేవారివిరించాదిసురలుగైకొనిరిభాసురవైభవములు। చేసులుకాష్ఠ

ను చెలువమై లక్షణశ్రీ-శోభితమైన అంగంబులోన జీవంబు లేనట్టి శ్రీగు
రుకరుణ-గాపించుకొనలేని కష్టునిబ్రతుకు - నాలుగుచాళ్ళను నొనరం
గమున్న! పాలుమాలక నలిదాయంగదోశి - చాలేరుషడ్రసభక్ష్యము వచ్చి
నపుడు-మోరాలివిత్తగపండు-నోవట్టిచీట! వారిపిత్తులు బల్లనిష్ఫలంబులవు నె-
ఈలాగు గామదియెరుగంగనేల-గుక్కపగిది భూతి గుణములబాసి
వారుభజించినగాని యభిమతార్థములు-రామకన్నులులేని రేచుక్కచే
త-నుండు దర్పణమట్లు సుపదేశహీనుడు-శివపూజనంబులు చింతింపనీకు-శివ
పూజఫలమేమి సిద్ధింపదాయ-ఉపదేశవిధి శాలదోనీకు మంత్రి-జపమెరుం
గవో భక్తి చాలదోశ్రద్ధ-గలిగిశాయవో కాకకరకద్భుశాస-గలుగక
మానునే కామితార్థములు - అభినవోక్తుల విమలాఖ్యనిట్లనిన-విభవ
గర్వంబున విసూఫ్రశుమాయ-యింతేశి చిక్కులకే నోపననియె-నాతట
వినులయు నామాటనిడిచి-మాయ దుర్భవమాయ మగ్నమైయున్న-దే
యుపాయంబున వెడలింతునను చు-యిచ్చలోనొకయుక్తి తోర్పడదలంది
మచ్చికదోపనామాయకిట్లనియె-నీకునాకును మయిత్రినిన్న మొనట్నేది-
గాకుంటయెఱుగుదు గదవకమాట-వాక్రుచ్చినడిగెగ వంచించితేని-నీకు
పార్వతియానకన్నులాన — అనివదలముజేసి అడిగెనిట్లనుచు - వనితనీ
మైదిగెవంటినేముయిన-మెబనశాస్త్రములు మస్మములునాటినట్లు-కను
పట్టుచున్న యుక్కడిదిక్కుగొల్గె-ననవిని మాయనిట్లనియెనో వినుల-తను
వుధరించిన దర్వికుండనగ - వినుతికెక్కిన మహావిద్యాధికుండు-విపయు
నిత్యమాయవి జ్ఞానగనుడు-అల్లమయ్యను పేర నమరినవాడు-యెల్లవిద్య
లకును నెల్లయైనవాడు-వానిమాయలజిక్కవలరాజుచేత - మానమంత
యుడోలి మనములోజాలి-మాలికోల్వగజాలు మాలిదైర్యంబు-దూలి
ముందరవెనక దోచకమూల-కూలినెచ్చెలులతో గూడకమరుని-వాల

మ్మలకువాలువగపోట్లభ॥- బడిబడిబాడ్లై తెబా॥ కియనినప్పుడు రాజ
వశవనిన్ను డించునట్టి-ఘనుడల్లమవిభుఁడ కానికాదొరుడు-నినుభయల్
ధించె నితఁడు ముక్తుండు - మద్దెల కాదని మరినుం
డవలకు। విద్యావాదతదన్నివిద్యలు నెఱుగు। స్ఫటజగన్నాథ నటకసూత్ర
ధారనకు। నెటువలెనున్ననేమి యన్నమాయ। యుక్కడిమాయ నీవేమె
రుంగుదువు। ముక్కంటికిఁ దైన మునియల్లమయ్య। నెక్కలవాడు మద్ది
లమల్లనుండు। పిక్కలకల్లను తెలిసి తెప్పించు। యతనికి నతనికి యంతదూ
రంబు। ప్రీతివెట్టి నల్లమప్రభువునసిన। అనుచునిద్దరు దేవాలయంబునకు।
చని మధుకేశు నర్చనచేసి వెడలి। రంగమధ్యమునకు రాజనంబున్నాడంగ
నచనుదెంచె నల్లమకడకు। విద్యలవా ల్లవిన్నయిల్లంగ। మద్దెలవాయించె
మాయనాదిఁ పట। ఆటయిక్కడ లోని ఆనఅక్కడగు। మాటయిక్కడలో
నిమమతఅక్కడను। కోపులిక్కడ లోనికూర్మయక్కడను। చూపులిక్క
డ లోనిసొక్కులక్కడను। భూమిఁనందేమాయ పోనగనాడంచు। ఆమా
యనాడించు అల్లమప్రభువు। స్ఫటికంబువద్ద దాసారపువ్వున్న స్ఫటికం
బు నెరప్రనిభాతినన్నట్లు। మాయదాయగ నల్లమయున్నట్లుండు। మాయబాసి
నను సిగ్గులు దెప్పకట్లు। ఆకొనియాడుచును నల్లమబూది। గనుపన్నలని మా
య. గని విమలయును। తప్పక యల్లమదన్నునుజూచి। చెప్పెనిద్దరుగూడికే
యు కార్యంబు మద్దెలయటుపెట్టి మరచియున్నప్పుడు। యిద్దరమును గాళ్ళ
కే గెనుకీలి। పట్టబోవగ జిక్క ప్రభువు గాదనియు పట్టినబయలై నప్రభు
వప్పునియు। కనుపన్నలని చెప్పగాగనిమాయ। కనుపన్నలని యట్లగాపిం
తమనుచు। చూపులపురుషుల చొక్కచేయుదురు। చూపుల తీపులుచూపి
యేప్రదురు। చూపులవలపుల జారకొట్టుదురు। చూపులవిరహాగ్ని బొలియే
వుదురు। చాపల్యయుతమైన జఘనులవార చూపులె ప్రాపులు పుడతు

లకెల్ల|నభినయజ్ఞులు మెచ్చనాడుచునుండె|మనసుప్పరాళయ్యె యతి చలియిం
చె| తాళమానంబులు తడబడఁదొ్రక్కె|మేళసంఘట్టన మిగిలిపోయెను నా
నావేళ వల్లమనంతయు సోఁగె|యీవట్టినటన నాకేటికియనుచు|మద్దెలయు
లరంగ మధ్యంబునందు|నుద్ధవిడిచి, నేలగోఁడువై చియాడు వెడలిపోవ ను
క్కిరిమాయ|ధారుణిపై వ్రాలి ధైర్యంబు దలి|పోయెను వల్లమ వక్క
టవిడిచి|పోయి తేనన్న నీఘనగపరబాక్కు|తలవీడముడువదా తొలగినపైట
చెరిఁకత్తలే చక్కఁజేర్తురుగాని|ఆవేళవిపల డాయంగనేతెంచి| నీసేళ
యీలీల నిర్బంధమొందు|అల్లమబోయిన యేతొ్రవబట్టి| యెల్లవయస్య
లుయేమనునీవు|తగిలినూదిపిరింది దారంబులేల|జగములీరేడింట జనివెద
కుదము| కవలిపోరామతనిగనుగొన్నదాక|వదలుము మదిలోనివగపెల్ల
ననిన|ఆమాటపోడబడి అప్పడామాయకోమలి విమలతోఁగూడి పోదా
ణగె|మనుజనాథునిసుత మద్దెలకాని| వెనువెంటజనియెను వింతగాననుచొ
గుడికడవారెల్ల గుజగుజలాడ|తడయకయామాట తగదేని పెట్టినల్లమ
గనుగొనునానజ్రేరేప| మెల్లననడువక మిక్కిలితీవ్ర| గతినేగుచుండంగ
గాళ్లనుబొక్కె|మితిలేని యెండల మేనులుసొ్రక్కె|వల్లరులంగంబు వడి
జుట్టుకొనియె|రాళ్లుదొ్రక్కినవ్రేళ్ళ రక్తంబుపుట్టె| నేలగ్రాలినరాళ్ళ
నిప్పులై పొదలె|పాలుమాలికబాలిమావిడునొదవె| దప్పిచేకుత్తుగ తడి
లేకయుండె|నప్పుడునిలువక నరుగుచునుండ|ముందరగొందరు మునులుం
డియుపుడు|యిందుముఖులెల్ల జూచియలనొ్రగముగన్న|జింకలవిధముల బె
దరిదిక్కులకు| కెంకిందికరముల సంపుటంబులను | యోగదండంబులు
యోగపట్టెలును-బొమ్మై నప్పుడిత్తోలు పచ్చడంబులును-కావికోపకులును
గబళించుకొనుచు-పొవుచుండి లేచి పొలతులజూచి-అత్తరిపల్లమ ఆసద
ప్రమాయత్త-చిత్తుడై యింతులచేష్టలు మునులు- మనసులో్లభయములు

మాన్యంగవంశీ-మునివేషధారుడై మునులనూరార్చి-వెనుకటి తపవిట
చేసి, బుతోను-వనితలడాయంగ వచ్చిన చెలులు-దూరిరందురు నిట్టదూ
ర్త మాయామాయ-నీరీతి నలయించి రేమిగాంచితివి-రాజకూతురు నెత్తు
రామంగలమునీ-జాబులు వేచుట సరసత్వమగు నానిత నుగతూరికాపిల్వ
తల్పమున నతిబవళించి నిద్రాసుఖంబుందు, తళి రాకుబోణి కాతరుచుగనం
పములుకులై సాటెను మొసపరానేల చెలువలు గొలువంగ సింహాంగ
ద్దె గొలువుండు మెలతకా కుశవిష్టరంబు బళి పల్లకి నెక్కి భామినీమణు
లు విసనకర్రలవీవ విన్వేయునట్టి పట్టాభిషిక్తు నిపట్టకాయట్టి నట్టడవికిగా
లినడలిట్టరాక-నవరత్నమయ భవనంబులనూడు-నువిద కాపాద చేరియుం
డడి ప్రాప్తి-నీవేమి శేతువు మేమిందరమును-గావించునట్టి కార్యంబుగా
దె-మంచివాడవువలె మగువనిన్నాళ్ళు-వంచనగనసీక మంపించె నేడు-
కంచుకుంచుక ఘోరకానవంబులకు-నింపుక మామోద క్లి వచ్చితివి పో
తుటిగకున్నైన పొలయంగరాని మాతరుణీమణి మందిరంబున ను. గర్వ్వై
యుండిట్లు కడపటమాయ-నార్త్రి బొందించితి వదియేమికీర్తి-గట్లి కొంటివి
యపఖ్యాతియు గాక-షట్టవచ్చునె కంచుపడునై నమునసు-అనియిట్టుదూ
రంగనల్లమప్రభువు- మునితవైశ్యలవలనువీక్షించి- రేటికిదూరెదకింతిన
న్ను-నాటికిపిమాయనాకు గావలశి- యీరానిమాటపట్టించకమాకిదినా-
వైరంబుపెట్టుక వచ్చితినో-వెళ్ళిపూరకె సుధికదయున్న సుమామి-కోరెత
న్నవ్వారు గూముకొమ్మని కన్నుపుచ్చక పెలికత్త్రైలికెల్ల-చెప్పియున్నారు
దూను చేముకొమ్మనిరో-విప్పుడ జెరలంటు సెవనుపతులు-దప్పక మాటూరు
దాటి న్యాయమునను-నేమారకుండుట శేర మానాకు మిాపేర మెల్ల నామీాద
పెట్టిదమ్మా హార-వారిసాదుండ శేపా స్త్రీ ల సోదూపమున నైన ముఖాని
యుంచు నరపుతంత్రిత ఘరితోండనిట్టి తరుణీమాయల ఘటితుండు నేను

నావినిమాయలు న్నాళ్ళు యనిన్నుఁ బావకవర్తిగాఁ గన్నుఁ గాక। నీవింత
ధూర్తవై నిరసించిపలుక నేటెత్తి చేయింక నిన్ను బోవిడుప। వెడవెడ జపము
లు వేషభాషలును। పడతులఁ గలపించు పాటలాటలును-వాదవయస్తంభ
వై శ్యాపథములు-నాదిగాఁ గలవిద్యలన్నియు నేర్చి - విటవిద్యాదరిగాఁడు వి
ద్యాధికులను- కటవటమాటలు సహజంబులు విన-అల్లమువిననవ్వి. నానా
నుమాయ-కల్లసత్యంబులు కపటకృత్యములు - అటవటంబులుసులామా
యములును-కుటిలకుచ్చితములు కూవిమారములు - యటమాయలేనము
లు మందుమాకులును- వటమటంబులును ముస్నినభేనములు-సతుల
తో పతులుపో జగమెల్లనెరగు వ్రీకవాదిగానేమి పనియెంచుచున్న-
అల్లమగను గోఁ సూమాయబలికె-ప్రల్లదం బేరసబలికెనిట్టుచు-హరిహర
బ్రహ్మదులంతటి వారి-కరికరిజెట్టుచు కడకేగవేళ-హరిరొమ్ముదాక్రీ-తి
సంగవహరుని సగమేను జేకితి నాబ్జసంభవుని-వాకున నెవ్వుడువదలకవిలిచి
వాకట్టితినివాస ప్రముఖాది-తేయులనరులదై తేయులమ-ద్వేధేయులజే
సుక త్రిప్పుచునుందు-నీవనగానెంత నీవింత వెంత-గావురుగంతనిక్కడ
బన్నవలదు।అనివిని నల్లమ ఆగ్రహంబెంత-మొనమునబాసకట్ట మరియు
నిట్లని యె। ముదిలంజవిధమున మున్నిటికథలు। గుడగుచ్చికొని చెప్పి కొని
పోవవలదు-నదమలత త్వానుసంధానిసరణి-చిదిచిద్వివేక విశేషవాదము
న-నాతోడవాదించి నన్ను బంధించి।నీతోడరమ్మన్న నేవత్తుగాక-హరి
హరబ్రహ్మదులంతటివా-పరిభవించితినట్టి భవగర్వమున-నిన్నుగుం
గకయుండ నీలోననుండి-నిన్నియు నాడించు నెవ్వండువాని.మున్నసగని
లోకమాన్యతవడయ।గన్నయెప్పుడుగదా కడమట్టసనిన-మాయయా
మాటకు మారుత్తరంబు-వాయత్తగాలేక వాటుదప్పినను-జూహారుడన్న
ట్లు ·వృక్షయము వృక్ష-మూహించుకొని మరియొకమాటలలికె. యవ్వా

లోనుండి యెవ్వరాడింప-యెవ్వరాడుదురది యెవ్వరెరుగుదురు-నీమాట
లకు బ్రతినిష్ఠురంబునను-నేమాటలాడిన నీమదనొచ్చు-నామనోరథ మెట్లు
నాకు సిద్ధించు-నేమి యనను నన్నునేలుకొమ్మనిన-ఆమాటవినినవ్వి అల్ల
మప్రభువు-వోమాయ నీట్లాడ-వుచితమే నీకు-కామలంపటుడ నెగాన నీవని
య। వేమారుబిల్చెద వెర్రిదానిరీతి। రోకలి తలజుట్టరో యన్నమాట-బో
క నీయందు నేకాడంగనయ్యె-నాపాతమధురంబులై నకామములు-చేపట్టి
చెడుదురాశివయోగరతులు-అగ్గికి నొకయింత ఆజ్యంబుజోయ। భగ్గున
మండుకప్రభ చెడునటు-అనుభవించియనంతున దాయబోవ-యినుగుండి
యాగాన యలనాన చెడదు-అప్పనరచిన యెద్దు కాకలిదీర-బోవనున్న నుతె
ట్టబొందు టేగాక కావున కామసంగతి లేదు నుఖము-నేవిధంబులయందు
నెనకి చూడినను-ఉల్లాసమెత్తిన పులుగెత్తినట్టు-యిల్లుగాలుచుక తాన
క్కడనుండు-జలముదోదంట నాజ్యముగానియట్లు-తలగు నెభవమాయ
తామసాత్మలకు-అనవినివినుల మీరాదికాలమున-ననుకంపజేసితి రావా
శిలేదె-పరుసంబుసోకిన బంగారుగాదె-ధర్నను మన్న యుత్తరుణికిట్టని మె.
యినుము బంగారమై యేపాటుగాక-గనుగొనపెం చు బం గా రా ట
గాదె-మానిశై పుట్టియు మాన్యులభోధ-కానియింతైనను గైకొనకున్న
దానికి నంతరమింతయుగలదె-అనియల్లమప్రభు వడలాడంగ-వినియు
నయముతో వినులనిట్లనియె - అంగమునన్మనిమనోహరభక్తవరద-దీ
యుతకరుణా విధేయమామాయ-పాయనాడకనన్న పార్వతిమాట-వాని
యునిల్చిని వాసియుదెనదు-శ్రీనదాశివుడును శిఖిజాతయును-భాసురను
ఖకేళి బెరిణమింపుదుక-మోనముగావిది మహామఃఖ్యాకృత్యంబునతుల
కు గెలిపిచ్చి వరగురైనట్టి-పతులుగీడ్వనుటయు పౌఢమీగాన-హారు
నఖగౌరత లాడెంతమాత్రమున-బరికించిమాను మీభావంబులోన-

కనినసీవన్నట్లు యోగానొ నపిషల-వెనకకునీమాయ విషయాభిలాష-మొ
గశినమతినన్ను మోహించెగాన-యనుపమనిత్య సౌఖ్యముఁగోరదమ్యో
విఘ్నవిత్రోకటిపిత్తు శేరాక చెట్టు-జనింపఁబడావకు వ్యష్ణమగ్నైన-గను
సుఖంబులతోటి తగులమొకాని-యనయడా పకునాకు యోలజెన్నైదవు-గ
డవిలోజలమెల్ల కడునమ్మ్రశంబు-పడియుపైననుమేరు పర్వతసిలలు-పతలు
భాతిని లాతలంబు బ్రాకినను-కీతిమీఁదగలిగిన చెట్టు అన్నియు న-సత
తంబు కల్పవృక్షంబులైననాడు-అతిశయవిజ్ఞాన మాత్మలోకలను-మా
యకుగలుగదు నుహితలపోయ-యేయుపాయంబులా లెన్నిజూచినను-
నావినివిమలవిన్నదంబునొందదు-దేవర చిత్తంబు తెరవభాగ్యంబు-గాకపల్మ
రుచెప్పగా మొనగలమొ-విరాకంచు మొక్కిన మెచ్చి అల్లమయు-విమలవు
గావునవిమలనామంబుననిమలసంభవుడునంగతముగ జేసె-నటికొనియా జ
మెయ్యతివెనూరార్చి-మనసునంజలిచాయ మాయతోననితొ-తను మె
దరవియోడ దర్శకబ్రాంతి-క్రమమేడపరతత్వ గౌరవం బేడ-భవ వేడ
సూర్యాతపవం బేడ కేడ। వనమతియోడ దివ్యవ్యోమమేడ-నీవేడశివత
త్వ నిర్మలజ్ఞానభావనయోడ సిపాప్తికిదగిన-శాపునకరుగు దటాలున
లోనిన-పోవిదుపక మాయపోగలుచువరియు-నిలయల్లతొలుగంగ నిం
తగాలంబు-గలలోన మనసునగ శినావద్ధ-వొలగిపోయినభ్రాంతి దొడ
రకేనిస్సు-పలుచగాడ న్నంబలికనవిన-కలలోన జాములు గరచినవచి
తెలివిబాందినమోక తివ నేదనలు గలిగినాభ్రాంతులు గలుగునవాకు
కలగకుండిన భ్రాంతి గలుగనునాకు-సిపునిమాయాంబు లుంగలేక-
భావజభ్రాంతిని బట్టినయట్ల-మేనాటి గాదిది నీమెంగునవు-యా
నేర్పుమాటల్ వేలకియుదిన కవలివ-యుంగన గవిదయుంగవద్ద-పనిలేని
మాటల మంథిపెట్టి-ఆగనదా మొగ్గనని మానకనిను-వినుతోవగానేను

నియ్యానబలిసి-గొడికిపట్టుకనైన దోట్టోడునిపోదు-కటపటజావైన గా
నిమ్మునాకు- వాశికిబ్రతుకంగవలెనగజాత-చేశివప్రతినయు చెల్లింపవ
లయు-అటుశాయకింటికి అరగితినేని-కుటికుంతలులలో గూడకునన్ను
అనుచునోరొగులుదులాడినమాయ- గనుగొనియల్లనుకన్నులనవ్వి-నీమం
దిరంబులో నిలుపోవలేక- కామాంధురాలవై గదియకౌంగిటను।నామేను
చిక్కెనో నాచెయ్యిగాలు।నీమేనుసోకెనోనీ వెరింగియును। పని లేనివిభ్రాం
తిబడ సేలమగుడి।చనుమన్నవినమాయ సఖులకందరికి।కనుగీటిపట్టుకొగ
మకించునవ్వ।డనప్పుడల్లను డద్దృశత్వంబునొందెయుధియు యేడవగతి
యీగతియందు। గదశినమాయడగ్గరగికి ప్రభువు।నదమలాత్మధ్యానసం
ధాన మొందె।నదియేనుజెప్పితి నందునున్నట్లు।యివివిన్న చదివిన యీప్ర
తార్థములు।నదమలమతులకు సమకూర్చుప్రభువు

—యేడవగతి సంపూర్ణము—

# ప్రభులింగలీల.



*ద్వితీయాశ్వాసము.*



౧వ గతి.



శ్రీసిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। మాయఁ గెల్చిన అల్లమప్రభువుకథను। నీయవనీజనులెల్లను బ్రతుక। శ్రీమహాదేవుండు చిత్తజాంతకుఁడు। భూమికిప్రమథుల బుత్తెంచెననుట। వ్యక్తంబుగాఁగనవచ్చుఁ శంభు। భక్తులాలింపుఁడీ ప్రభులింగలీల। ఆరూఢిదియుల్లముండంతర్ధనొంద। భూలోకంబున బొగలుచుమాయ। విమలనాలోకించి విన్ననై నింక। హిమశైలసుతకడ కేనెట్లువత్తు। నామేనకాత్మజమారు కొల్వనకు। నేమాట్కి బోదునే నెట్లయ్యకొంటి। నింతకార్యమునకు నిందరిలోన। నంతమాడితిగదా బాపునేవిధియు। అనియాత్మలోపల నడలుచుండంగ। మనుజనాయకుఁడు కుమారై జూడంగ। వనము నకేతెంచివనమెల్లదిరిగి। కనియెనొక్కెడ చెలికత్తెలఁగూడి। అతులింతాకాళితమైయున్న సుతను। సతియును బతియును చయ్యన జేరి। యుత్తకౌగిట జేర్చియుంతిని కాంత। చిత్తవిభ్రమణంబు జేశగాశిపుడు। మన్నరాయకుమార మండలేశ్వరుడు। నిన్నడిగించఁగ [illegible]నేనొక్క। ముద్దులకానివెంబడి పారివచ్చి। యిద్దురవస్థకు నెట్లలోనైతి। అద్దము

శేయుమీయమ్మ నీకెన్ని బుద్ధులుజెప్పినప్పుడు వినవైతి । మన్నె రాజుల
కెల్ల మగుడవై యుండ । నన్నెన్నదలచక నాముద్దుకూన। దిప్పకాయావు
బలైతిరిగి యిలువరున। తప్పంగనడతురా తల్లియుదండ్రి। చెప్పినమాటలు
బాయుచుండుదురె । దప్పి కార్యముగతోదక బంధములకు । పనియేమి
యున్నది పల్లకియెక్క । చనుదెమ్ము లెమ్మన్న జననాథుజూచి । విమల
వాచాక్షోభితస్వాంతమునను । భ్రమియించి వలపించి పట్టకెవత్తు । నని
శివుమందరనగ జాతతోడ। ననిచనుదెంచు పరిజ్ఞనగంగడాయ । కైలా
సమున క్రీము గడలిపోయెదము । చాలింపుడిక మీలింగాదముల్ మీ
దుపోలికిజనిసుఖంబున నుండుడనుచు । పోలంగవిసిజెప్పి పూర్ణెందుము
ఖులు । విమలయుమాయయు వినువీధిజనిరి। బ్రమదయుబతియును బ
హుళదుఃఖమున। వడలుచుబడలుచు నక్కటాయనుచు । పుడమిమీదాళి
నొడళ్ళుభృంగుడుగాగ । బొరలుచునొరలుచు బోయితేయనుచు । క
రగుచు మరగుచు కటకటాయనుచు । కందుచుగుందుచు కళవళింపు
చును । వందుచునసరను వడిగొట్టుకొనుచు । నాయందవమా చందమా
విలాసములు। నాయక్కమేమెన్నినాళ్లకుమరతు । మనుచు బ్రలాపింప
మవసరంబునను । ఘనుడహంకారుడక్కడికేగుదెంచి । కడచన్నపనికి-
దుఃఖపడయంగనేల। వృడునాజ్ఞజనులకు మీరంగదరమె।మాయకారణ
మున మనయింటబుట్టె। పోయె నింతెమొకాక పుత్రినేమీకు।విమల
జెప్పినమ్మాట వినియునునిట్లు । క్రమముదప్పంగ దుఃఖపడయంగదగ
దు। మనరాజనానికి మగుడపోకున్న । ననుమానములుబుట్టు నరులదెం
దములు।మనవారలందరు మనతావువదలి। చనజూతురన్న రాజన్యులక
డకు।అనియొడబడజెప్పి యామమకార । జనపతిదెచ్చి యాస్థానంబు
నందు।నిలుపనామమకార నృపకుంజరుండు।వలలితలీల రాజ్యముశేయు

చుండె । అక్కడనామాయ నా విమలయును । మ్రొక్కి శంకరురాణి
ముందరనిలిచె।తలవ్రేలవ్రేసుక-ఫణిపోయిటుననిలుచుండాగని భవా
నియునమ్మాయ । కల్లమజక్కక-యెఱుగుటయెఱిగి । యుల్లాసముడిగిని
ట్టూర్పునించుచును।హరుని మొద్దకుబోక యద్రిజయుండె।హరుడునాయె
వృత్తాంత మంతయునెఱిగి । గిరిరాజ సుతయింటికిని తానుపోయి।కరు
ణారసంబు దొలుకంగనోరార్చి । అంతటజూచిన అంతకొంతకును।కొం
తకిట్లనియె వేంగ్యముగానబడక। పిడుగుతండములగు బిట్టుల చేశి।భుడకబె
ట్టగవచ్చుపుగోరగంబు । దొడ్డగంగవచ్చు మృత్యువువాడికోర।లాడిశి
పీల్పగవచ్చు సుర్వీనల్లమను। గరిగింపరాదెట్టి ఘనులకుమాయ। తరుణి
యంతేదానిదైర్యమెంత।అయిన కార్యంబాయె అద్రిజసీధు।మాన
సంబున చింతమరుపుమీయనిన । మాయనీమారు గావహికి అంపిన
ను । ఆయల్లమప్రీతిమై నీవుబోయి । ఆసిన పంతంబు అవలించుకొంటి
నోడితినికనైన యూరకయుండు। మనవినిమరియును నధికగర్వంబు।తని
లోనినీలోని తామసంబెల్ల । వనితగాజేసి యవ్వసుధకుబంపి।నినునీవుచే
ముకొంటివిచగుబాటు । ఘనసహజానందకలితునినతని।మనుజమాత్రుం
డుగా మహిదలపోసి । మాయయుగీయయు మాటాడగలదె । కాయ
గుణంబులు గలవెపీతనికి । అని సారెసారెకు హరుడిట్లుబలుక।విసివిని
వేసారివిభునికిట్లనియె । అక్కటపలుమారు ఆమాటలేల । ముక్కుగో
యుటగాక ముకుగుమీవల నె।నేరమియొచంగ నేనెంతదాన।కారుణ్యనిధినీ
వుగావుననన్ను।మన్నింపుమనినమ్మానినిజూచి । పన్నగానిట్లని పలికె
ఈశ్వరుడు।యేవిధంబుననైన యీసాక్షికోర్వ నీవగవగజాలనేదీర్చెదా
ను । నావినినిదండప్రమాణంబుజేసి। ద్వేషియెట్లనుమును దేవునితోను।దేవ
యల్లమయుండు తెరగెమలనిన।భక్తియచ్చటనుండు ప్రభువందునుండు।

కానవిస్వాత్మక కళయున్నకడకు । తానెఱుగవచ్చు తనమూర్తిజనుఁ
రూపముజూడ కారుణ్యంబుతోడ । నాపైదలికి హర్షంబొన ఘనసిద్ధ
దేవియుమహాప్రసాదంబుయనిన । తనమునసాత్వికకళాధారునికనిచి । అనుప
మానందంబునందెనావేళ । అనియెనువృషభేశుఁడగ జేసుతోడ । నప్పు
డేటికి సుప్రశ్నంగదిందప్రతనయ । నిప్పుడేటికి హెచ్చెనింతమాత్రమున
ననవినివృషభేశునందరిమెచ్చుట । గొనియాడిహరుడు సద్గుణగణపాత్రన
మతగుణం బట్లుసంధిల్లకున్న । మముభరింపంగ సమర్థుండవగుదే । అని
భట్టునతెగొందరాసంగ మదిని । రనుమతింపక రజ్జులాగంగనియు ।
తనుగాదనివారి తడవకయున్న । మనమునహర్షించిమారవిరోధి । యీ
సద్గుణముమెచ్చి యందరుజూడ । యీశునమీరు దన్నేమన్నవినుడు ।
మూశిన ముత్యంబు మురువుననుండె । గాసిల్లిపడిమిమ్ము గడువనా
తుఁడు । మానుల్లకైన శమంబిట్లుగలదె । కానయీతడుమహా ఘనుడని
తెలిసి । ధర్మరూపుండైన తద్వృషభేశు । బేర్మితోడగజేర బిలిచియిట్లని
యె । సీవుధాత్రికిబోయి నిర్మలభక్తి । సావధానుండవై చనుభవగోష్ఠి ।
గానింపుచుండుమక్కడికల్లముంతు । తానచ్చిభక్త్యావధానమార్గమున,
నూనవిజ్ఞానంబునోడబడజెప్పి । తానునేననిభేదముదొలంగించి । నిమగ్న
తార్థుని జేయుచు నిచ్చయుగబరగు । మనిబంపి యామీద నాత్మగుణములను
నల్లమవృషభేశునకు భవగోష్ఠి । నల్లనమీలోని యమగాములెల్ల । తీర్చక
రండని దేవదేవుండు । చేర్చినకరుణాబంపిన యేమనూటి । దెబ్బండ్రువచ్చిరి
దిగిదతాతలికి । నిబ్బరంబగుభక్తి నియమముల్నడుప । గిరిజచూడితిన
న్న గినుకబాయంగ । హరుడుపాయముదెల్ప నల్లమనరయ । ప్రమథుల
వృషభేశు పార్వతికళంబు । ప్రమదంబుతోడ ధరాతలంబునకు । నమశి

శాంతకుమరశ్రీమత్ప్రమథభాతి । సనుపుటయుసున యోన్నత్యమగతిని । బుధిసన్న
చదివిన యీప్రశార్థములు పదములమతులకు సమహూర్తప్రభువు ।

ఎనిమిదవగతి సంపూర్ణము.

# ప్రభులింగలీల.

## ప్రమథులచరిత్ర.

### * ౧వగతి. *

శ్రీసిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు హరుపంపునను ప్రమథులవనికివచ్చి । వరుసతో నడచినవర్తనంబెల్ల । వ్యక్తంబు గాగనవచ్చునుశంభు । భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల । ఆరీతిహరుడంప నవనికివచ్చి । వీరశైవాచార విమలవర్తనల । భూగృహంబుల బుట్టిరిప్రమథు । లాహారనింటింట నొకచోటననక । పుడమికెల్లనుశిరోభూషణంబనగ । నమరతియుననొప్ప నొక్కపట్టణము । ఆపట్టణంబున నభిలగృహములను । జూపట్టువిమలుని సుందరిసుదతి । పరమపతివ్రతాభవ్యరత్నంబు । నిరుపమానగుణాఢ్య నిర్గతమాద్య । అట్టిమానిని గర్భముందనకొక్క । కట్టాణిముత్యంబు గరిబుట్టెనొక్క । పట్టముద్దులపట్టి భవు

సద్భక్తిఘట్టిగా పార్వతి కళదాచియేను। గ్రైకొనెనథరనిల్పె గాక లేకున్న।
నేకాలమును గంటినిట్టబిడ్డలను ।అనిబంధుబృందంబులభినుతింపగ।తనయ
పాలంబున • తండ్రివిభూతి।పట్టంబుగట్టిన బాలిగాబెట్టి।గట్టిలింగమును
తత్కంఠపీఠమున। కరములశిరంబున గలిగియుండమించి। పరమభక్తిజ్ఞాన
పరిపూర్ణుడగుచు । పనిరహస్యముజెప్పినట్ల వీనులకు । నొనరించెపంచా
క్షరోపదేశంబు-కరకంఠుభాతినికళగానబడగ – తెరువకకిడిరిమహాదేవి
యనుపేరు । వేసుకుదగనట్టి పెద్దతపమునను । నాహ్లాదిభక్తితో నలరు
చుండె । తక్కినభక్తులుతత్ప్రస్థలముల । నక్కడక్కడబుట్టి హరుభక్తిని
ష్ట।కాయకములచేత గలపదార్థముల। పాయక జంగమార్చనముజే
యుదురు । సన్నుతింపగ దగుజగతిస్థలమున।సొన్నలికపురంబుసురపురం
బునకు । చిన్నమెత్తెక్కడు శిరులునివాస।మనునగరంబున వనయంబు
నుండు।ముద్దయ్యయనునొక్క ముగ్ధభక్తుండు । మాల్డియతాయను ముద
మునలింగ-జంగమారాధనల్ నలువుమురలిని । కంగదజనియించె నా
త్మసంభవుడు । శిద్ధరామయ్య ప్రశిద్ధంబుభక్తి।వృద్ధుండు శివయోగి
విద్యాత్మనుండు-పరవళిగేయనంగబరగు గ్రామమున-హరుభక్తులకు నెల్ల
నగ్రిగణ్యుండు-పరవాదిమదదంతి భయదసింహంబు । పరమ మహేశ్వ
రునిపట్టభద్రుండు-సడినస్న సద్భక్తి జనహితకరుడు - మృడునిభక్తుని
లోన మెరమెరబోవ - గడిగినిర్మలములు గావించెఘనుడు – మడివా
లుమాచయ్య మహిమహిళక్కు-కలితకర్నాటక-గ్రామతూశిక్య- మి
లయలయును హింగులేశ్వరభాగ।వాడియాపురమందు వసుమధారుండు
వాశిదప్పనిశివభక్తియుక్తుండు-మతిశాలి మంటెంగమాదసుంత్రియును
స తని య తి వ యు మా దమాంబయుప్రీతి-జండినో మంగనానంది
కేశ్వరుడు । నందనుడై పుట్టె నాతిగర్భమున।వదలక మొదలక కాలుచె

యార్వ-రౌద్రికన్నులుమూసుకున్నయత్తరిని - సంగమేశుడువచ్చి సహ
జలింగంబు-నంగంబుధరియించి సంచితభక్తి - పట్టంబుగట్టి శాంభవితం
బునొసల - బెట్టిబసవండను పేరిడియభయ-హస్తంబతని నుత్తమమున
గీలించి । విస్తారకృపతో విపేకించిపంచ - వర్ణమంత్రంబు ప్రణవంబుతో
గూర్చి - కర్ణరంధ్రములందు గదియించిచనియె - నందాక నిద్రితు
లైనట్లయుండి - అందరునటులేచి ఆశ్చర్యమంద-ననుదినవర్ధమా నాం
గుడై సుతుడు-మనసిజాంతకుకృపమాన్యతనొనగి - సకలవేదాగమశా
స్త్రజాలముల-ప్రకటించు- శివభక్తిపథమధికముగ - గగ్యాప్తకమునం
దు శాంతయుబతియు-అర్భకునకు వమ్మునతి సంభ్రమమున-తిక్కంచే
యింప దలచుటయోగి-అక్కనాగమ్మతో ననియెనాజ్ఞ-అల్లమప్రభు
రాయుడతనిచేకాని యొల్లనన్యులచేతనుపనయనంబు । పదపోదమనుచు
నా భామయుదాను-గదలియే తెంచి మాకప్పటినంగ-ముందు సంగయ
దేవు తర్పించుకొనుచు-కొందఱుభక్తులగూడికయుండె - హాయుశవనికి
బసవన్నబహుపంగ-విసనంబులూడి నవిశ్వాసరహిత-పరవాదులెల్ల నా
ప్రాంతంబునందు-నదుదారజనియించె వందరిలోన-ధారబిడ్డలుంను ధూ
ర్తవర్తనుడు-ధరణీభానుని చేతి దర్పణంబనగ-కల్యాణముకెల్ల శార
ణంబైన-కల్యాణనగరంబు గట్టుకొనేలు-నందాక శాసనంబద్రిజాధీశు-
మందిరంబందుంచు మత్యులాలకందు-వ్రాలుదేవియనగ నెట్టివారలకైన
యాలిపియును దెలియ నెరుగశైవ్యారును-బిజ్జలుడావ్రాలు భేదించలుగు
నజ్జనుడెండ్రైన సంభవించినను - తన రాజ్యమునకు నాతనిమంత్రిజేసి,
పలువెరంగులోడబడ జెప్పితెచ్చి - అనువసౌఖ్యంబులందునాతని - అని
యిట్లుబలికిన అతనిప్రధాను-లనిరిభూనాయక హాటుని వగంబు - జని
యించి సంలశాస్త్రంబులు చదివి - మనసిజాంతకుగ్గొల్వమనసీమలాన-

ఘనరాజయోగ సంగత తత్వయుక్తి-కిప్పటినున్నాఁడు కావలసినా-ము
యిప్పుడేపిలుపించు యీశాసనంబు - చదివించుకొండన నదివునివుడే
కదలిపొండతని నిక్కడికి తక్షణమె-పిలుచురమ్మన్న ప్రేమతోనాగి
అలఘుని బసవన్న నతిపై భవమున - వినయపూర్వకముగా వేగదోడ్తేవ
జనపతియెదుటగా జెనిశాసనంబు - చదువు మాయన్నఘనుఁడా దప్ప
కుండ-చదివిని క్షేపమచ్చటి నెత్తజేసి పదికోట్ల ద్రవ్యంబు ప్రాపుష
పుష్ప-మదిమెచ్చికట్టిన మర్చ్యపట్టంబు - బలదేవుండేఖపట్టిగంగాంబ-
కలితవై భములా గావించెపెండ్లి - బసవణ్ణ బిడ్డలు ప్రార్థనమీద-వసు
ధపాలింపుచు వర్తింపుచుండె-బసవణ్ణజంగమ ప్రభువులబంతి - ననలా
రంభుజె యుంపనపుష్ప్రసాద - మొనుకలం నార్ఫొకు మేదిబసిమే-వస
ధనినిష్ఠతో వచ్చితాబుచ్చుకొని - యేన్వాబికయుగొన్న యీపుణ్యము
పను-తనయుడయ్యెను చెన్న దండనాయకుడు-బసవేశుశిష్యుడై భవ్య
శాస్త్రార్థ-వివరంబులెరిగియుర్విని మదునతము - క్రమమువేర్పడ మిశ్రిస
మర్పణాది-విమలానధానముల్ వెలయంగజెప్పి - మంత్రగోప్యమును
నమస్తశాస్త్రార్థ - తంత్రముంకును నాధారంబుజేసి-భక్తులకిచ్చింది
బాల్పడిబసవ-భక్తుడై యాచన్న బసవన్నవెలసె-మూరారి భక్తికి మం
సంబగుచు- మారుతిదుబసవేశామంత్రికి గలిగె-సారంబుకుదలి సంగ
మేశ్వరుని - పేరిట గంగాంగ జెనువుచునుండు-పాషాణపకుపారసంబు
లున్నట్టి-దోషణవార్తియు జేతులగల్పశాఖ-చిత్తంబునందును ఛింతామ
ణియును-హస్తియంగనమున నమరధేనువును - వరుచనిలిచెను బసవప్ర
భుండు-వారును మత్యకాంబునకెంపెడునపుడు - మదమహామాధ్యంబు
బసరనికిచ్చె-నరపతి రాజ్యంబునను దానికర్త-గాన యేపట్టున కడ
ములులేక-పూనిజంగమ లింగపూజలుసేయు - చుండంగ బసవనియ్యు

రు భక్తికీర్తిని-నిండిలోకంబులు నివ్వటిల్లుటయు - సనమానిభక్తిర
సానక్తులగుచు। బసవణ్ణ జూడంగ బరతెంచువారు-భవులభాండంబులు
బట్టంగరాని-సవిశేష నియముల్ సలుపుచునుందు-నట్టివ్రతస్థులు నన్య
పాకముల-ముట్టిభుజింపని ముఖ్యవ్రతులును-పరపాకములు భాతబట్టు
వారు-భరితార్పణంబులు భవ్యశీలులును-ఘనధూళిపావడల కంటపావ
డలు- పరిణుతింపనోడయు నీవారాయవ్రతులు-అచ్చుగానడిపెడు అంచి
తవ్రతులు . అచ్చలింగంపాణిగాచారయుతులు-సర్వాంగ పావన మహా
లవర్తనులు-సర్వస్వసమయ సదాచారయుతులు-యిష్టలింగమునకు యి
ష్టూముమార్లు-అష్టవిదార్చనలలరించువారు - వత్తురు బసవణ్ణ వర
మందిరంబు-కిత్తరంగున నెవ్వరెవ్వరికొద్ది-గావింపవలయు నాక్రియమె
ట్లనెరిగి - శేవలు శేవింపచిత్తంబులలరి-కొనియాడిజీవించి కొన్నిదినంబు
అనుభవామృతమగ్నులై యుండువారు- తమతమ కార్యముల్ దలచు
కదరియ్య-నదితులు వేడుక చనుచుండువారు-లందులై యర్ధంబు లావు
గానముగు ●- మిండజంగములకు మితిమేరలేవ - పరవాదులకు ముఖ
భంగంబుగాగనిరతంబుశిష్టనెన్నవాదము భక్తులయిలజుట్టి వన్న-టెరుకొ
నుచుమదిలోన హంకారమింత-యును లేక వర్తింపుయుక్వెనెల్లదల-శివభ
క్తి మయములై చెలరేగుచున్న-యువసరంబునను మోక్షాపేక్షులగుచు-
గంధంబు మాతృకుల కడుసానదియు-అంద శ్రీగంధమైనట్లునిదు ప్రభు
కారుణ్యముననుక్తి గనవచ్చునసుచు-వారదిచిప్పలు స్వాతిపర్ణమున-కా
శించిసట్లయాయుల్లమరాక-అశించియుండె కల్యాణము. తయును-హరుసం
బును పరిమముఖాదులతోడ-ధరకునచ్చుట తొంమ్మిదనగతియమ్యె-యిద
విన్న చదివినా యాప్తితార్థములు-సదమల మతులకు సమకూర్చుపరి
భువు శ్రీమహాపరిసన్నా మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీం జేయును

౯ వ గతి సంపూర్ణము.

# ప్రభులింగలీల.



ద్వితీయాశ్వాసము 10 వ గతి.



* అక్కమహాదేవి జననగతి, 10 వ గతి *

శ్రీశిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి-భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు-విషయగ
ర్జితములై విషయసౌఖ్యముల - దృషమాత్రమనిరోషితొలగియా
ప్రభువు-నిక్కంపు కృపగని నిత్యురాలయిన-అక్కమహాదేవి యుంచిత
మహిమ/వ్యక్తంబుగాగనవచ్చును శంభు-భక్తులాలింపుడీప్రభులింగలీల
ఆమహాదేవికి నగగెభాల్యంబు - కోతులంబైనట్టి కొమరుప్రాయమున-
నీలకంఠునిభక్తిని గుడినోయనగ-బాలికకుచములు బారెదేశయ్యా-
హారునిజూచెడివేడ్క బధికమైనట్లు-కరియూవమొగమెల్ల కన్నువైతో
చె- ప్రమథేశుబూజింప రతిపెంచ్చునగ - ప్రమథహస్తంబులబోలె-
జ్ఞానవైరాగ్యముల్ సమకూడెననగ-మానినీమణినకు చమండలి చలగె-
అతిసూక్ష్మవిజ్ఞాప్తి నళవడెననగ-పతివమదమధ్యంబు చిరాకాశమయ్యె-
గురుభక్తికీయింతి గురుతయ్యెననగ - వరనితంబము గౌరవంబువహిం
చె-మనసుచంచలవృత్తి మాన్చెననంగ-వనజాక్షిసెన్నడు వడిమందమ
య్యె - సుతయవ్వనప్రాప్తి చూచిదంపతులు-పతియూడగలుగునో బా
లికకనుచు - నుంతంగనొక్కనాడు తడియేలు-మండలేశుమత్త
మావుపైనెక్కి-వెండిగుదియలవారు విమలక్రీడి-దండకబిరుదు గద్ద
లుచదువంగ-వయ్యాళి వనితయుజూడ - నయ్యెడవీధికి నరుదెంచినిలిచె

నిలుచునో నిలువడో నృపతివీక్షించి వలరాచవారికి వశవర్తియగుచు
వయ్యారి చౌర్యాది వార్త చాలించి-చయ్యన నగరికి చనుదెంచి విలిచె-
యన్నారి పుత్రి దూమొగిగిరమ్మనుచు-నవ్వసుధాధీశు నంకజాయి-
అరసిచారులు వచ్చి హారధరవిమల- వరపుత్రియనవిని వనితనేరీతి-సాధిం
చుననుచు విచారింపదగిన నా-నాథ రాధిప చెందుద్రిదాపురాలతోడ-బలిమి
దెప్పించిన చాలకిమనసు-గెలువక నాతోడ గూడంగనోడు-పట్టి తెప్పించి
వరిపెనన్ను - పట్టదన్నట్టియు వరిభ్యాతినిలుచు - తల్లిదండ్రులకు నంత
గు నోవిధవమున-చెల్లించి పెండ్లి నే చేకూర్చుకొనక-కాదని మోక్షదిక్త్రై
జూచి—యూరకుంది నృపాలుడన్నియు జెప్పి-హారధరావిమలాఖ్యు నాత్మ
జనాళు-బర్ణియరింపనర్ప ఘోరంబు మీది అనయానతిచ్చి సనయ్యూహా
పాద-దుని హారధరవిమలాఖ్యునింటికి-వచ్చి యిష్టాలాపవశులుగా జేసి
మచ్చికబలికిరి మా రాజతనకు-బిడ్డనడుగగ మమ్ము బెట్టెముత్తైన చె-వడ్డిన
వాలియు వాళ్ళను బాళ్ళ-జెట్టిరక్షింపుమీ బిడ్డనుంకువయు-గట్టిసొ
మ్ములు బెట్టు కడమలు లేవు - నావిని విమలుండు నవినాకులము-బోవిడు
తున నుత భూపతికిచ్చి - తల్లికి ప్రియకూర్చి దాసిగొన్నట్లు-చెల్లునె ధన
మా నచెకులంబె కల-రాజ చిత్తము నను రాకయుండినను-యీజనపథ
మంమా కేటికివిడచి- పోయెద మున్న నాపాలత్రులు సుభల - బాయంగ బిలి
చి నృపాలునకిచ్చి-బహుభోగభాగ్యన. వన్నెలై యుచటి-విహరింపుచుం
డి విశేకంబుగాక - వాయునిజంవదపాపిరిపడిచి - పోయెదమనుటయె
బుద్ధిమార్గంబు-బలిమి చేశి రాజ పట్టవశంబె- తెలిసియు తెలియ దిదెక్కడి
వెరుక-యనియంత జెప్పిన నతివయు బతియు-మునసురంజిల్ల కుమార్తె ని
చ్చెదము - జనపతికన వైరి తెలువరతటను తానకమీ తనయని నిక్కడి
కి రప్పించు : దనుకూలవాక్యంబు లాడి చూడంగ-తనయ రొప్పినదిందు

తనయాను నట్ల-యొప్పకయుంచినయుర్వీశు కడకు - నిప్పుడేపోయదవిం
చినిజమన్న-సుకయున్నచోటికా నువతుంత-చెతురవాక్రొడినా మత
గున్తరించి-రాజు పాంచితనాలు రశికత్వములును—నైజగుణంబులు
నాటింగజెప్పి। అంగకళింగ వంగావంతిమగధ। బంగాళ భూపాలపు
త్రికలు-దేవులురాజుకు దేవుంకగ్రి-దేలియగుచుచు మహాదేవివిశ్రామం
సాధనంబుశేయు నీయభిబంధువులు-అధిక నంపన్నులై అలరుచునుం
డు-రదిగాక విను రహస్యమువినురాజ—నదముల యానసీభాగ్యమెట్టిద
రియు-నయ్యాళిజోచుండి వనితయీవిధి-నొయ్యారిలై నిలుచుండంగజూ
చి—నప్పటినుండియు నతమున్నపుని-గుప్పునన్నాడు పూగుప్పోలలను
రాజు కార్యముల పరాకంతబోయి-భోజనంబులుచూట్టి పొం గాననను
తప్పక చూచును తలపోయుగాని-చెప్పడెవ్వడితోడ శిగ్గరి కాను యిదివేళ
నీకునా పతిగయిక్షోనంగ - పదివేలునేల తప్పగదన్న నబల - కలకం
ఠములకుచు కలకధ్వనులు - కలహంసగతులకు గమనసంగతులు-
బరులునేరిపిరె కాలోచితంబైన-పరిపరిలాగుల బకగుటేకాని-మును
ముచ్చవలెనేరు మూసుకయున్న। తనవారలకుబ్రమాదమువచ్చునచు
మనసులోపలనొక్క— సుతకంబునచి-వనితలతోడ నవ్వనితయిట్లనియె
మీరింత జెప్పంగ మీమాటమీరి-పోరాదుగానాకు పోయిమీరాజు-
తోడితెండారాజు తోమాటిమంతు-లాడంగనామాట లంగీకరించి-మా
ట పట్టిచ్చిన మటమీఁడివనులు-వాటముయ్యేడునని వార్తల బనిచె। చటి
కి తోశినమాత్ర క్షితిపాలవరుని-తటుకురదెచ్చి ముందరబెట్టినపుడు-
యేమాటిపట్టినన్నేల నీవడుగ।నీమాబజనదాటిజవదాటి నీపాదమూని
నావినివనితయన్నిక. నాధతోడ -నీవినయాత్తు లన్నియు నుంతనివ్వు-
వక మాటపట్టునా [illegible] వగిరివెని-నీమాటసేకుండు నేహోదువిడిచి-అనవినిజన

పోలు దలిచవిలోసనివె - యిరమున వరలోన ము క్ష ద్వై య రు ము
యిచ్చినమాట తప్పుసేకిచ్చి - మచ్చికవలపిరిచి మరికానికూడ వవనమే
తెయరాజ ననియముపుకు-నర మతిచేయుడు వనితలంవకు ముఃకల్లలాడిన వా
డు కలుదాత్రిపువాడు-తల్లితండ్రిలమాది తప్పించుపాడు-యిల్లువేపుల వ్ర
ఖాభింసించువాడు - పిల్లయుండై బందిబట్టెడివాడు-పరులభాధించు
ను పాపకర్మురదు - పరసతులకు నానబను పాటకుండు - తనకార్య
మునకు గొడక్కినవాడు- పనులువిఘ్నము చేయు పరమపాతకుడు - దా
చపెట్టినసొమ్ము దక్కటినంగు - నీమందుపలికిని నేరములచెప్పి। స్నేహా
బు చేశిన శిష్టవ్యక్తులకు। ద్రోహాంబు దలచెడు దుష్టవర్తనుడు।వుప కా
రమునకు ప్రత్యుపకారిగానీ।కృతఘ్నమత్యుణాను ఖీవాభ్యుతుండు నీచుం
డు। నేగతిసర తాన నేరయుచుంపుడు-నాగతియనకగు నతివనీతోడ।నా
నమాటకు నడకతినేని। చూడునావత్యంబు నుదతిలలామ।యీడగాలము
వచ్చె యిక బనిలేదు - వేడుకనగరికి వేంచేయుమనిన। వెనకనేవచ్చెద
విచ్చేయునీవు। మానుపుగానన రాజు ముదమునపోయి।నానాకంబునోమ్ములు
నవ్యవస్త్రములు।మాణిక్యకదిర నిర్మలకాంతులెసగి పాలకియును వెడ
కంబుగిండియును।కాలాంజిసురటియు కరములబట్టి।యూడిగంబులుకా
యు నుత్పలాక్షులును। పైకంబెదంపె యువ్వానికునంత।బంగారుమేడ
ఉప్పరములోకూడ। శృంగారమొనరించి చిగురాకుబోణి।పిలువబంపిన
మాత్రి చెనరువాసనతిగ్రిశరలతపై భవముల గదలియేతెంచె। వచ్చినసతి
ని వాచుమిప్పించి।మచ్చికభర్మపార్శ్వమునకుతెచ్చి-పచ్చలగద్దియల పై
ను ంచకనె।పొంచ్చినతమకాన నృపతియిట్లనియె। రామహాదేవి జాగరక
యిచ్చుమీంది। కీమాటగడమున్న నెనోర్వగలను। యనివట్టవచ్చిన యావ
తిశోమలుభూమిగలదోశమాటవట్టునోచ్చి।పరమవట్టుమహా యువ్వనరనాథుని

ట్లరయొనరింతు తెలుపనీయుల్లంబుకోర్కె। నావిని మహాదేవి వరనాథునితో
నావలెశివభక్తి నడిపినన్నెలు యనవినివరపాలు డదినాకు గూడ। దని
యనామాటకునమ్మహాదేవి। యునుత్తరంబిచ్చె యుర్వీశ న్నుము।
ఘనలింగసంగతి గాకున్ననాకు - నొనగూడదేను నిన్నొల్లనాయిచ్ఛ-జ
నిమె దానన్న నాజనపతికి పుడుకోర్కె డార్కొనక మిక్కుటమయ్యె చిం
త। మర్కటేజముగూటకె నువ్వుగానట్లు। పాపికి పుణ్యంబు ఫలియింపనట్లు
కోపికి శాంతంబు కొనసాగనట్లు। కుక్కకు టెంకాయ గూకనియట్లు। ము
క్కిడికి శద్ధంబు ముదముగానట్లు। యోగకు సౌరభ్యమింపుగానట్లు। రోగి
కౌషదమును రుచిపుట్టనట్లు। నెగడినైనను నింపుకొంపార। నాగకంకణు
భక్తవరపాలమణికి నునుమతిగాకున్న నామహాదేవి। కని పాణిని పొం
దుకొలాడిపోయె। సంగంబు బాసిన నయ్యుమిభాతి। బంగారుచీరలు బారం
గట్టి చి। భూతలనాథుడద్భుతమందిచూడ। భూతముసోకెనో బుద్ధితల్లట
మో। వయితృంబు హెచ్చెనో భ్రమపెనోకాక। చిత్తవైకల్యంబు చెం
దెనోకాని। యేలోకములనయిన యీలీలశికులు। గాలవన్నుకపోవగా
దలంపుదురె। అని రాజుపలుకంగ నామహాదేవి। విని వెరిదోయన వేసా
రివిడిచె। కరమునలింగంబు ఘట్టిగాబట్టి। వరమపావన భూతిపైనిండ
బూసి। అళులమొత్తపుకాంతి నణగింపజాలు। నలుకలుజీరగా నంగం
బుగట్టి। రాహువదలిన రాజబింబంబు। నూహాడాలించిమున్న యుగ్మలిజా
చి। రాజకొంకి విడిరతిరాజుకేళి। రూపనాసత్తకీలూడనత్తరిని। పురు
తరవ్యాఘ్రమూహమూదనిబాడి। పరమవివేక సంపదలకూడి। పణతికి ద్విపి
బానదలంచి। విడిచిపెట్టను రాజ విధుబింబవదన। నప్పుడా మహాదేవ
యాత్మబంధువుల। ముష్వరిగొన్నట్టి మోహంబుతోడ। తల్లిదండ్రులతో
డ తారెగుదెంచి। అల్లమచపుదెంచి అక్కనుజూచి। పెండ్లిపేరంటంబు

పెంపొందవైతి। నాంతఁకుఁగొండలకు నట్టిసఖులారా।నేలపోయెదవు మా
యింటికినక్కొ।నోవినినిచ్చపైఁ గుంతగదమ్మ।నావిని మహాదేవి నవ్వియిట్ల
నియె। నోవెఱ్ఱిలార మీకు పరితాపమేల।మీమొక్కనేగాను మీరింతనుం
డి। మాబిడ్డయసయెడు నమితమోహమునుండ।హరునకునా దేహ మర్పించుకొ
రకు।గురునాథుప్రభువు గన్గొనబోదుననిన।తల్లి యుదండ్రియు తనయనె
రింగి।నల్లనోమహాదేవి నళినాయతాక్షి।యున్నతవైరాగ్య సంపద మెరసి।
కన్నెర్కమించితయు కడమగాకుండ।మావంశమునబుట్టి కులవార్థి భర్త
గావించుకొనగ భాగ్యముగాదెనాకు। ననుచు మహాదేవిననిపియిండ్లకు
ను।చనుదెంచియుండిరి సంతోషమునను।అక్కమహాదేవి అనుగంబుతో
డ।ముక్కంటి సమకూర్చు ముఖ్యదేశికుని। వెదకెదనని గిరిగిరికనభూ
ములను।నదమలస్థలముల జలజాతసరసుల।పరమసద్భక్త భవనంబు
లందు।నరుదైన దేవాలయంబులయందు। సరసనదీనదస్థితీర్థంబులందు।
వెర్రవారనరయుచు వైరసింతలేక।తిరుగుచుండెను మహాదేవియల్లడల।వ
గుదని భూజములభిరక్షింపగ।యిదిపదియువగతి యోగతియుంను।యదితశివ
జ్ఞాన విభ్యాతిమై।అక్కమహాదేవి అభినవమహిమ।చక్కగాజెప్పితి శర
ణలేనన।యిదివిన్నవ్రాసిన యీప్సితార్థములు।సదమల మతులకు స
మకూర్చు ప్రభువు।ద్వాదిద్వాదశపద్మశకర।ద్వాదశానన విమలవిచార।ద్వావి
ధనాధి దనాబ్దనికేతనసూర। ద్వావిధేంద్రియవికార విదళనోద్ధార।ద్వితి
గుణాకార త్రిమలాపహార త్రిముఖాకారవిగతసంసార।అన్యోతవాదనా
హతభయవార।విశ్వజ్ఞకోష్ఠాన విస్తృతోద్ధార।శ్రీరుద్రాణాక్షసంగచి
హ్న ఘోపాంగ।రామలింగము మహోరాజీవభృంగ।శ్రోద్ధానిబద్ధశిఖిప్రజనా।
సుసంగ। శివవిశేశ్వర శ్రీగురులింగ। విధిపాలకుండసి సోమేశప్రసాద
విధి శాస్త్రభాషకవిత్వప్రవీణ।భూమిత్రిపురవరి బసవేశపుత్రసోమయ
దేవాఖ్య సుకవీంద్రముఖ్య। ప్రీతమై విలసిల్లు ప్రభులింగలీల।నను
పమంబుగద్వితీయాశ్వాసమయ్యె సంగళంమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయును

# ప్రభులింగలీల.

## తృతీయాశ్వాసము గొగ్గయ్య గతిప్రాయుడు.

---

## * 11 వ గతి. *

---

శ్రీసిద్ధ వీరదేశికచక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు । దుర్విషయేంద్రి యాదుల దాడిఁగోడి । భర్త్సన పాపకూపంబు నద్దెల్లి । కలుని యరకాలి కనవులై పోక కాలకాలుని భక్తి గతిదెల్ప ప్రభు కసమానవిహరణం బవనిలో భక్తి రశికు। లాలింపుడీ ప్రభులింగలీల। అల్లమప్రభురాయుడభి లభక్తాళి యుల్లంబు లోపలనుండు నక్షాన తమ మెల్లబాసి తత్త్వజ్ఞానదృష్టి ।నమకూర్తు నశిక్రప స్వచ్ఛందతనువు । కరమర్థి ధరియించి కల్యాణమునకు వరుగుఁజో తెరువున నఖిల సంతోష । కరమైన వంక జాకరముగను గొనియె । ఆరయనాకొలని పోయగ మెట్టిదనిన । పగలు రేయును బ్రహ్మ పంచిచ్చెననగ । దాగ లువోయుదములుందు నీకాశమొంది।కమలాకరంభ్యానికడకు బోలేక।భ్రమపడ్డగందు.శిన భ్రమరముల్ దిరుగు। హంసపద్మములకునను బంధియనగ హంసలు క్రీడింపనందు నేప్రొద్దు।నెలతలకుచములు నీమొలుజూచి। జల దుర్గములు సొచ్చెచక్రింబులనగ । వారంత ప్రొద్దునందున జక్కువల షు ॥ పారసనామంబు సహజంబుగాగ । లోలయు ల్లోకల్లోలవోబికల।

దేలుచు నుండుండు దిప్పటజెగ్గుల । మాతులుంగలవుంగ మాకంద
చంద । నాతిముక్తి కనకుళాశోకబూజర । సజకకపున్నాగచంప్వక
ననస। ఖర్జూరకేతకీకదళికాముఖ్య । పాదపంబులునరవా పార్శ్వ
భాగముల । శోభిశాఖలతోడ బొదలి పెంపొంది। కీరకోకిల భృంగకే
కి ఘోషములు । బూనుహంబుల నింపు పుట్టింపుచుండు । నావనం
బంతయు నఖిరత్నణంబు । గావించు ఘనుడు గొగ్గయ్య భక్తుండు
యిష్టలింగక్రియాధీనమానసుండు।విష్ణుజంగముగురు సేవాధురీణు। డన
టులు విత్తంగ నాతోటలోన -మునిమిది ద్రవ్యంగముందరగాంచె ।
అల్లమ ప్రభురాయుడాత్మలోదలచి । చిల్లర బ్రాంతుల్లెచనటి మానవు
లు । యలుక బట్టుటకునై యిలకొండ ద్రవ్వ సలమటిపడునట్ల నఖిల।
ఖర్మలుము । ధావించి గావించి కడగానలేక । చాలబుట్టింగలేసార రని
వగచి । గొగ్గయ్యకును భక్తి గోప్యంబు దెలుప । దగ్గరబోయి యా
తని మ్రోల నిలిచి । శరణార్థియున్న నాశరణుండు మరల । శరణార్థి
జేవియచ్చుటనుండి రితకు । వచ్చేశినారని విన్నవించినను । నిస్పృహంబుగ
భక్తి నిలుకడ కలుగు । భక్తులెందుండు రప్పట్టాల నెల్ల । భక్తిభిక్షం
బులు ప్రార్థించు కొనుచు । చెరియింపుచుందుము సచరాచరముస ।
నరయంగ మానామమల్లమ ప్రభువు । నా పినిగొగ్గయ్య నడలింగమూ
ర్తి । భావజ్ఞులకు విూకు భక్తులొనంగు । కాంచనంబులును జంగమ
లింగతృప్తి । అంచితంబుగజేసి యాప్రసాదంబు । గొనుచు సద్భక్తుల
గోష్టనొక్కెడను । మనుచునుండుటమాని మసువెత్తినట్లు।భూమిపై కా
లిచ్చులో దిసగాడి । యేమిగాంచితిరియింకేమి గాంచెదరు । నసవి
ని యుల్లమనవ్వి యేతట్ల । నీవెవ్వడెరింగింపు నిజముగానాకు । నావిని
గొగ్గయ్య నామాటియదిత । భావించి చెప్పెద భావజ్ఞనాడు । కాయుల

బ్ధంబుగల్గినవాటి। శేయుదు చరలింగశేవలు వారు। చించినరొయిబికిన దివ్యప్రసాద। యించుకుదొరికినయేభుజియించి। వారిధర్మంబున వర్తిం తునాదు। పేరు గొగ్గయ్య మీభృత్యుండయేను। మావర్తనంబింత మ్మార్గంబుమీరు। కేవలగ్నానులు కృపబుట్టిమాకు। చెప్పంగవలశిన శివరహస్యములు। చెప్పియగ్నలను రక్షింపవేయనిన। వ్యవసాయము ను శేయువారలకెల్ల। దవులకమానదు ధరజీవహింన। జీవహింసకు ననుశివుదుమెచ్చండు। శివుడుమెచ్చినగాని శివకృపలేదు, శివకృపలేకు న్నజెందదుముక్తి। భవులకు గొనిగాని సద్భక్తులకు నిట్టి। వ్యవసాయ కృత్యముల్ వర్తింపరాదు। దురితంబు దొలగు నుద్యోగంబొనర్చి చరలింగగురులింగ సంతర్పణములు। గావించినెట్టిన గైలానమునకు। బోవుటగల్గిన పుణ్యంబుదీర। చావుపుట్టువులకు జనకుండరాదు। కా వునసన్నిటి గడచినయట్లు। కెవలపదమబ్బుకేలుదెల్పెదము। సీవునిశ్చలు డవై నేర్పుతోవినుము - చంపినవారికి సాటికిసాటి - చంపకమానక జాతిమానవులు - హరిసురబ్రహ్మాదులంతటివారు - నరవితో జంపుచు జచ్చుచున్నారు - కతిజంపగాలేని ప్రాణులజంప - శితకతుడైన శిక్షిం పకుండండు - కడుమనితో వాక్యాయకర్మంబులందు - కడమరియుక్కించుక గల్గిన మృడుని - కడువుజొచ్చిన కడపటి బాధ - బడకబోరాడనివలు కు శాస్త్రములు - కావున సత్కర్మకాండంబు సవుడు - పావనాత్ము లు ఫలపాకులు గాని - చావుభవుట్టలును నమయింపలేని - శ్రీగురుకృ పయూలశివుగొల్వనేల - భోగవాంచలు విడిచి పోవకుండినను - ధరజం గమ ప్రసాదముగొననేరలింగ గురులింగ శంభులింగముల - పరిశర్యచిర పాధిపరతగావించు పరమ భక్తి స్థితిబడిశియుంతేని - నిర్వాణపథమునని లువంగ లేదు - శర్వభక్తుల మనశరణులునగరె - ననుచు గొగ్గయ్య

సద్యోపదేశముల - మనసు గెల్చఁ గనాదమనితపడుచు - యినుప గుగ్గి
ళ్లుగా యీశ్వరుభక్తి - ననుబోటి వానికెన్నటి కగ్గమగుచు - అనుచు
గొగ్గయ్య బల్కు నల్లము ప్రభువు మనమునకృపబుట్టి మానకమితసమాధి
నిలిపి - ఘనతన్ప్రాణలింగ సమాధినిలిపి - ఆయానకృత్యంబులవియున్ని
బాపి - పోయుదవకరియుని బుద్ధినూహించి - గొగ్గయ్య ద్రవ్యంగ గొద్ద
లికింద - నిగ్గులు దేరుచునిర్భరంగవలటి - బంగారుశిఖరమేర్పడియున్న
గాంచి. యంగదనిరువురునచ్చోవంది - యాపట్టుద్రవ్యమగుచు - దీ
పించు నొకసమాధిస్థానమప్పు - డందులోపల జొచ్చిన యిర్వురుపురుషు-
పొంకఁగా జూచిరమ్మృతచిత్తులగుచు - మౌనముద్రయు వెలిమరచిన మేను-
ధ్యానసంగతియును అనిమిషదృష్టి - జ్ఞానవైభవమును శాంతిసంపదయు-
బూనియుఁ జెడిమహాపురుషరత్నంబు - నంతరంగముజూడనగి గెడుజాడ-
సంతగృహములోనికరుగునచ్చటను - లింగమయప్రాణలీనాంగుడగుచు-
సంగగుణంబులు నన్నిటిబాసి - మానిభాష్మయు బోలిమత్తిల్లియున్న -
దీనిధిఅనిమిషదేవుగాగాంచి - అల్లమ గొర్దయ్యఆస్యంబుచూచి చిల్లర-
పూజలు శివుడేలమెచ్చు భక్తికియిదిమేలుబంతియీరీతి- యుక్తంబుగా
జేయువరులకు వశమె - యెటువంటి నిలుకడయెటువంటినిష్ఠ - యెటువం
టిసద్భక్తి యెటువంటిశక్తి - యెటువంటిగాంభీర్య మెటువంటి ధైర్య
మెటువంటి లింగైక్య మెటువంటిసౌఖ్య - మని అల్లమప్రభువు అని
మిషమహిమ - వినుతింప గొగ్గయ్యయని మనంబలర - భంగులవలపడ
ప్రాప్తించి పోశి - భృంగినాథుడు వచ్చియిలనిట్టి రూపు-గొనియనో కాకని
గొగ్గయ్య బాగడె - అనిమిషనిష్ఠకు అల్లమమరియు - యిదిసూడు యీ గొ
గ్గయ్యయిట్టిలింగైక్య - పదము చేకూర్చు సద్భక్తిమార్గంబు - యిదిసూ
డీ గొగ్గయ్య యిహపరసుఖద - పదమలవిజ్ఞాన సంధానకరణి - యి

దినమీగొగ్గయ్య యింద్రియేభముల - గుదియించి మదిమట్టిగొలు
సంకుశము - ధరనిట్లు సదువనిత్యతయుగాక - దురితంబు దొలఁపెడు
దురాశ్వవసాయ - పరులకు మృత్తికోతిబాయదెన్నటికి - పరుసైన లింగై
క్య మందంగవెరు - చెరుకుపోలికకుసై చెలరేగి వెదురు - కోరికనా
రని కుత్తిలోనిచ్చు - నిరుపేదవాడు పెన్నిధిగన్నయట్లు - నెరిదప్పి
గలవాడు నీరుగన్నట్లు - ఆవటివానికి కాళ్లు అమరినట్లు - భువిలోన వె
దకంగ బోమముడితిగె - కాలదగిలిన యట్లుఘనమనుమిషుని - నాలో
కనము కాయుకయ్యానేమంటి - ననితన సామార్థ్యన మంతమానవుల-
గనకుండ నటనలుగావించుకొనుచు - గురునాథుశిష్యుండు గొనియాడి
పాడి - వరభక్తిసదుపంగవలయు నీరీతి - నని చెప్పలాగునసల్లను మరి
యు - నరుపమభక్తి నిట్లనివినుతించె - గురునాథకరుణించు గురుభక్తి
కెల్ల। కరువైన నిజరూపు కరుణింపులింగ। ఘనతరనిష్ఠాత్మ కరుణింపుమ
నుచు। ననిమిషగురుడు తా నయ్యానుసతని। వరశిష్యుడో యున వర్తించెప్ర
భువు॥ గురుభక్తిగొగ్గయ్యకు నేర్పవలసి। నూదంటుశిలదవ నూదిలజే
ర। నూదిమోహంబున జొప్పున నెగశి అంటుకొన్న విధాననిమిషలింగ।
మంటుకవచ్చిన అల్లమకడకు। ఘనసచ్చిదానందగనియైనప్రభువు। అని
మిషగురునాథుడైయుండెగాన। అనిమిషచూపుల యందు ప్రాణంబు
నెనసియున్నది ప్రతాపనిలింగంబు। ఘనునల్లమును బావగాననిమిషు
ని। తమవులోజీవంబు తత్క్షణంబంద। అల్లమప్రభువులో నైక్యంబు
నొందె। వల్లభానిమిషునలయుధువునను। జూచి ధనిక్వారగందును వీరి
మహిమ। యేచన్డమున మొనవెరుగంగ రాదు। హరుడె కాభోలు
నయ్యల్లమగాక। హరుడైన యనిమిషలింగంబు। పూర్ణపూర్ణండై ప్రభూ
ప్రభువులోపలను। చెరయుదునేమాటలు పెక్కువేమిటికి। అనుచు నగొ

గ్గయ్య యుప్పతిల్లఁ జేరి । యనుపమ భక్తి నిట్లని విన్నవించె । వో మహా
త్మ్మదేవ యెన్న వశమె కుఁగంగ । రామిత శ్వేతయముని శాభుంఁ జెప్పు । అని
మిశ్రలింగంబు నల దేసియందు । గనిగొనఁ నీమతకంబు నసంతరయును ।
నీదివ్యరూపంబు నీవయఁ కాని । కానరాడెంత ఘనులకునయిన । నీకతంబు
నఁ గంటి నిత్యునిమిషుని । గానఁ జేకాలంబు గంటి నీఘనుని । యితని చూ
చినమాత్ర యీశ్వరుభక్తి । మతమున శివుఁ గాంచు మర్మంబుగంటి ।
యిన్నియు నీవన నీ కేడనాకు । మున్నిటి సుకృతంబు మూర్తిభవించె । నె
న్నిధి వలె వచ్చి బిడ్డనినన్ను । మన్నించితివి గాన మరువనీ మేలు । యీక్షి
తిలోపల నెల్లభక్తులను । రక్షింపగాదె మీరాక యీభువికి । అనిక్రొని
యాడంగ నల్లమనలరి । ఘనతరలింగ సంగతికేలు దెలిపి । మనసుచాం
చల్యంబు మానిపితనదు । ఘనకృపాత్రునిగా జేసినీకు । వలసినవరమిత్తు
వాక్రువ్వుమనిన । వలరుచు గొగ్గయ్య ప్రాంజలియగుచు । వఖిలంబులో
గొన్న యట్టిలింగాంగ । సుభమ దృష్ణంబుగా చూరయిచ్చితిరి । కద
వేమియు కోవు ఘనదయాలోల । వడియుని రూపంబు వప్పగాఁ దాల్చి ।
పుడమిభక్తుల నెల్ల బ్రోచుట నాకు । నడియాలి మొనగుట నంగలింగం
బు । తెనుగుమాటలనే దెల్పినగాన రాదు । నదచివో పుండిదినా మనవనిన
చాలనంతో మించి చనివిచ్చినన్తు । జాలంబుపై నానంధిల్లనీకే । శివభక్తు
లను రక్షశేయుట నీకు । నవనివరంబుగా నడిగితి మేలు । పేదలధనముగ
ని పేదల నెల్ల । నాదరంబున బ్రోతు నామూల భ్రాంత । జూతురుగా కయ్య
నూకృతంబు నీకు । నీతరుగలుగుట కేము శిష్యులము । నీవు గురుండవు నిక్కం
బుగా నాకు । నీవు వేడినవరంబెనిత్తు ననుచు । వరణిభక్తులకు ఐశ్వర్యం
బు బట్టి । కరమున లింగంబు కాయంబునందు । పురమపావనమైన భస్మ
ము ధరించు । కటిసూత్రమునరోచి గట్టినగోచి । నిటలాక్షుని యాడన

నిలిపినదృష్టి । ననిమిషదృష్టిలో నాగినమనను । మననుబైనబనమారుతన గతియు । గనుపట్టురు డాిత్రుకంఠమాలయును । ననుపష్పగా జంగమాకృతిదాల్చి । చనియెనల్లమభక్త నంరత్రుశాయ । ననుదినంబున శివధ్యానావధాన । జనితన జానందసంయుక్తుడగుచు । మనుమండె గోగ్గయ్యమందిరంబందు । పదనకొండవగతి పరిపూర్ణభక్తి । కుదురుగా జెప్పెరి గొగ్గయ్యమహిమ । యిదివిన్నవారికిన యీప్సితార్థములు । నదమలనుతులకు నమకూర్చుప్రభువు

11 వ గతి సంపూర్ణము.

# ప్రభులింగలీల.



## తృతీయాశ్వాసము 12 వ గతి.



### అక్కామహాక్కాయిగతి.



శ్రీశిద్ధవీరశేఖర చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు । ఘట్టిమెరుకలోన కలిరిభాహ్యంబు । వట్టిడంబకములు వదలియనిత్య । దేహమోహంబులు తెగగోశిపిరియు । జూహాంబణంచిన వైరాగ్యసంగ

తులు । ముక్తికాంగమనో మోహానాప్తులు । భక్తులాలింపఁ డిప్రభు
లింగలీల । అల్లమప్రభువు భక్తాళిభవాబ్ధి । దొ్రళ్ళకుండ గదరిస్థిరముగా
జేర్చి । విరసవిషయభోగ విషపానముడిపి । సరసశివజ్ఞాన సత్కారమిడి
పరిపూర్ణవిజ్ఞాన భరితులఁజాయు । ధరఁజెలఁగుచుండఁగా దత్సమయమున । జ
గదైక్యరిపుభక్తి కలశాబ్ధిచంద్రు । డజగణ్యధన్యుఁడేకాంత పద్భ
క్తి । పదముపై కొన్నాళ్ళు [illegible]గాన । గడపటిలింగ వంగపీలే
మహైన । అతనితో [illegible]ము । సతతశివాచార సంయు
క్తచిత్తచిక్తచిత్త । అ[illegible] నత్యంతదుఃఖమున బ్రిలాపిం
పగ ముదితనూరార్య । [illegible]అల్లమ స్వామియుక్తాయి । గనుగొని
దుఃఖింపగారణంబేమి । యనవ్రాయుక్తాయి అల్లమప్రభువ । వినువిన్న
వించెద వృత్తాంతమెల్ల । గ్రామాంతరంబున గలదుమామేన । మామ
యాతనికిఁగొమార్తె యొక్కతియు । భవునిభక్తునిగాని పతియొల్లనను
చునవయవ్వనాఢ్యనాతియుండంగ । నాయింతితండ్రి మాయపగణ్ణకడ
కు । నాయతికోతెంచి ననియెనాసుతను - కాసువీసముసొమ్ము గైకొని
నాని - వానంబునందుంశ ఫలయురమ్మనిన - మామమాటకుమారు మా
టాడలేక - నామోముజూచిన నాగుండెచదరి - నీచేటువాటులు నేగా
నలేను-నాచేటువాటుయున్న గనీవుగాన-యేచందమునుబాసి యేగెదవ
న్న-చూచిచా[illegible]ద్ధి శూలిభక్తులకు - అనుపమజోతెపఱయం
బైనయట్టి - ఘనలింగమందు [illegible]క్యంజాటగాక - నామైక్యమునకు నె
న్నగన్నొక్కగురుతం - నీయుక్తికొఁడబనే నెయుంగింతుం । పెరుగుఁజక్కఁడు
బాన బిట్టబిర్రిపశి - ధరణిజెందిననాడె తనకైక్యమనుచు-దనిపెండ్లి
యాడి యచ్చట్లభుక్తభక్తి-యనువప్పనడుచుచు నట్లుండతని-మానినికి ।
నభక్తి మొరత్పందుగాడు - నానాథుడనుచు నెంతయుచింతనొంద-న్నా

నాయజగణ్ణ యలికంబుతలువు । మానుదానను నమశ్శివాయయనిన-
నతివినిముదమంది నన్నుతిజేసి । పతిగుప్త శివభక్తి పరుడని తెలిసి । చి
త్తంబులోపలి చింతయుమాని । నత్తరియల్లమనాయజగణ్య । ప్రకటిం
పబడితె । నాభక్తి మత్యజ్ఞమున । నిక నుండననుచు నదృశ్యత్వమొం
ది, ననివింటెనిన్న నేడందుకుసాక్షి । యనగంగ పెరుగు బానవిసినోస్వా
మి । యేవిధిప్రాణంబులేభరియింతు । నావద్దబాయదు నాప్రాణపథము
నాకేమగడయని నమ్మియుండితిని । నాకెరిగించక నడుదాగిపోయె । నని
శోషసంగమార్గ్యన లవిధంబు - శివభక్తిమర్మంబు - శీలవ్రతంబు । నిష్ఠ
లెల్లెను కృపనిత్యంబు దెలుపు - నెవ్వారునాకింక నిరువుకొల్పెదరు _ నా
గురుస్వామియైనన్ను రక్షించు - నీగతినిడిచిపోయిన నెట్లులోతుణ - ననవి
నిఅల్లము అతివనీకేల - మనమునదురటిల్ల మాపోధవినుము - నానాలంరి
గుణములు మహికినొక్కొక్క ◆ కారణంబులవచ్చి కాయమాగాల్చి
తాముపచ్చినపసుల్ తనతగవునొనర్చుకొని - బోగనకైలాస [illegible]కినే
గుదురు - వారలుతమ్ములు వరజులు నతులు - గా నెవ్వారికనిది [illegible]వన్న
మొదకె - దనుతమదినములు డగ్గరనేని - నిముసమైనను [illegible]గ
రాదు - హరివిరించామలకైననుక్లుప్తి - కరఘటియయు విధానంబుమె
కాదు - కావున చింతింపగాబనియేమి - నావినిముక్తాయినాయజగణ్ణ-
మానంశేమునబుట్టి మమునెత్తిపెంచి - మావానుగాపవ్వ మాటికర్థంబు
దేవరకేకాని తెలియదెవ్వరికి - యేవిధమోహానినెనగించు మనన గ _ న
ననినియుల్లము అల్లననగుచు ) వినవమ్మ ముక్తాయి ప్రవరింతువీవు నెవ్వ
రివంశాలు నెకడ్కుండు - నెవ్వారిసుఖదుఃఖ మెవ్వారినంటు - నెవ్వరి
చావుల కెవ్వరుపత్తు - రెవ్వారివారలు నెవ్వరినెవ్వ - రెత్తిపెంచిరి పర
మేశుండు దేహాని - నిత్యుండుచావు దేహికిలేదు తెలియ - దేహమువ్య

తమదిదృఢమనరాదు - యైక్యంబుయీ దేహమింత్రైనరోత - యిదిలో
సామాన్యమిట్లుండనిమ్ము - మదనారిభక్తుల మహిమదలంప - ఘనజ
న్మమృతసూతకంబులు లేవు । పనుపంగవచ్చునా పాత్రికృశులట్ల - మొద
ంలేకుండునో మోహసంగతిని - పిదపజచ్చివమేనువృథివిప్తైవిడిచి - కా
కీశసౌఖ్యంబులను రోశిపాసి - యేకత్వమొందెమ హేశ్వరునందు - వతని
శిచింతింతురా వెరిత్రితల్లి - అతడునిరాకారుడైన మార్గమున - నీయం
దు నాయందు నిఖిలంబులందు - బాయకయుండంగ చాశితినసుట -యే
యుక్తిలోనిడి వెన్నుమాయనిన - నాయల్లమకును ముక్తాయి యిట్లని
యె - వారుమీరలు నొక్కపగవారుగాన - మీరెరుంగురు మీమీ
నూత్మగతల - పాములజాడలు పాము వేయరుగు - మామనంబుకుటు
మరినపోదు - అతడుకృతార్థుడై అరిగినపిదప - గతమోహమాకేది
గతియున్నప్రభువు - హాసులుభట్టుకయూపగదాటి - పురుషవిధంబున
పురవైరిభక్తిరతికి - నేవృత్తనసుజిక్కలేమియు లేదు - కర్మలంపటములు
గ్రక్కున బాసి - నిర్మలజ్ఞానంబునిజముగాగలుగు - ననవిని ముక్తాయి అ
ల్లమప్రభువ - సునమున నొకశంక మానదువినుము - వడలుబుట్టగబుట్టి
యున్నవిబాకహ్మ - జడకర్మములనెట్లు నధవింపవచ్చు - ననవిని ముక్తా
యి కల్లమప్రభువు - వినుమయ్యనాయ్యన విశపించలిమదు - బాలుల
కును చన్నుబాలు జీవనము - పాలుదాపించి చన్నాలకు బాపి - యు
క్కంబుట్టి బాలోద్యానమాన్పి - మక్కువనన్నంబుమరిగించునట్ల - శి
వకర్మములయందు చిత్తంబుబెట్టి - భవకర్మములబార బట్టినపోవు -
యీమాట్కకర్మంబు రెల్లనువెదల - నామీదశివునిలోనై క్యంబుగల
దు - యునవిని ముక్తాయి యల్లమప్రభువు - గనుగొనినొకప్రశ్న గావిం
చనిట్లు । దేహులతత్త్వపదేశమార్గంబు - యూహించివాక్రొడిలుపదే

శమునగి - దేహధారులచెవి దేలంగవైచి - ఆహాయటన్నను నగునె
లింగాంగి - నావినియల్లమ నాతికిట్లనియె - దేవ దేవునుగూడు తెరగెర
గింతు । మావంటివారినిర్మలులగానాత్మ । భావింపనీదునద్భావమెట్లు।
ట్లు । భ్రమరకీటస్థితి ప్రాపించునీకు - విమలవిజ్ఞానంబు వినియుముక్తా
యి । తనగుణంబుల బాశితనువులతోడ - మసుచునుండెడివారి మార్గం
బుదెలుప - కాలిననులకలాయన్నంగబ్రతుకు - కాలిననులకకుంగలదు
నామంబు । పరికించిచూడనే పనికినిరాదు - ధరశివజ్ఞానాగ్ని దగ్ధగల్మ
షుల । పరమపరుండయిన పరముగూడుదురు - అరయంగనిర్దేహినం
టివిప్రభువ - సవ్యతాలోష్టసంధానక్కృజన్య - భవ్యవాక్యంబునెబ్భం
గివెడలె । నీపక్రిమునన్న నిర్గుణసగుణ - భావమయుడగాన బలుకు
దుబలుక - కుందుదురెందునా కౌకసమానంబు - వెడయునీకౌకవిధము
దల్పెదము - ధరణిగుణములుమేను తద్గుణరహిత । వరనభంబునబుట్టె
వాఘుడర్శనములు । ననవినిముక్తాయి అల్లమప్రభుని । వినుతించెనాలో
ని వేదనమాన్య - జనుదెంచినట్టిసాకాడ్లింగమూర్తి - నినుగొనియా
డంగ నేనెంతదాన । అదిమధ్యాంతంబులశిచూచి - వేదశాస్త్రాదులు
వెరచినిర్లాంన్వ్యగడ - అజగణ్నబాసిన యార్తియణంచి - నిజసుఖంబు
ననుందునిలుకడదెలుపు - మనసట్లగాకని యల్లమప్రభువు - వినికరుణార
సాన్వితుడై పలికె - శాంతిదాంతులుమదిజారంగనీక - భ్రాంతినంతా
పంబుప్రబలంగనీక - మమతయిహాంకృతిమదినాటనీక । సమతయుపై
రణనడలంగనీక - మదమత్సరాదులు మళ్ళాడనీక - పదిలమైనీవుసద్భ
క్తిపెంపొందు - భక్తిహెచ్చినముక్తిబట్టిచ్చినట్లు - ముక్తియాటయె
తుక ముట్టుటతల్లి - అనితనుగుణముల నన్నింటిబాసి । యనుపమతత్వ
మయత్వమొందింప - కోరివెంటుకబట్టి కొండతాబ్రాకు - తిరుసప్రి

భువు సత్కృపను ముక్తాయి - శ్రీరవ్యామొయాబ్రహ్మరంధ్రబువెడలి । అనలీల బయటశివక్యంబునొందె - అల్లమపాదనభాతులవణ్ణ - నుల్లంబులో తమంబునుపముక్తాయి । అఖలభక్త శ్రేణి లభినుతింపంగ - సుఖలీలనుండెవసుంధరాస్థలిని । పదియురెండవగతి బలుకంగబడెను - వవనుదప్పకయు ముక్తాయక్క చెరిత - యిదివిన్నవారికియాప్సితార్థములు । సదమలమతులకు సమకూర్పప్రభువు

మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ. జేయును

12 వ గతి సంపూర్ణం

---

# ప్రభులింగలీల.



## శిద్ధరామయ్యగతి.

### 1 వ గతి.



శ్రీశిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి - భాసురపదపద్మభజనాభిరతులం ఖండనఖ్యాత్రుల గండణగించి - ఖండితాఖాంతవంమ్యజ్ఞాన పథము - ముక్తిబడశి సౌఖ్యమొందనాహెంతు . భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల - మరిఋనాయల్లము మహిమాదగలుగు । కతకంటుభక్తుల కథములు

నేర్చి - పరమశివజ్ఞాన భీతితులకాయ । చరలింగగురులింగ శంభులింగ
ముల - ఆకారములుదాల్చి అవస్థలముల - ప్రకటంబుగవిహారంబొన
ర్చుచును - పిండవిజ్ఞానంబు పెద్దగాదలచి - ఖండనగస్త్యత్తులకై వశమైన
శిద్ధరామయ్యచె ప్రశిద్ధమైచిత్త - శుద్ధదాయకమైన సొన్నలాపురికి
వచ్చెనల్లమభక్తవరువెదుకొనగ । వచ్చెటకెశిద్ధరామయగారిశిష్య ।
శేవంగబూసిన నీళ్లాలయములు । గావించుటకయేను గట్టులయట్లు ।
మన్నురానులు చాథమాత్రులునిసుక । నున్నంపునియుక వానులుగనో
డ్డించి । పనుశాయంగనుప్పగులుకాశీలు । పనికారువెరిగిన బడిపనులవా
రి। గూడకయుండంగ గంన్గొనినల్లమయ్య । యాదకర్మముగ్గాలె నీతనికి
కట - వేలుడెబ్బది రెండు విధములైనట్టి - నాళులంబవనంబునడిపించిత
పము - కండకుబోనొత్తు టోగ్రథులుమూడు - నడలించిబంధముల్
చక్కటాల్చుటయో । మండివాఖండనిర్మలపూర్ణదృష్టి । ఖండసంస్థాత్తు
వయికృంబు శేయుటయొవడ్డెవుప్పర వాని పోజనిరాను।లొద్దుక కీర్తులనుం
డెదనుచు । జడ్డునదగిలిక చారంబుమాని । గొడ్డడు చెడిపోయి గూలి
రామయ్య।నూలినంకెలబాయ నూకిబంగారు । కోశంబులోకాలు గ్ర
చ్చినట్లులమ్యె । చిన్నసంసారంబు చయ్యనిరోసి - పన్నుగాబట్టె యీ
బొంహ్యాలంపటము । శిద్ధరామయ్య ప్రశిద్ధుడెట్లయ్యె । శిద్ధులకెల్లను శి
గ్గరాకున్న । యెనుముదన్నినని వెరచిగుర్రంబు ! వెనకకుబోయిన వి
ధమయ్యెనకట । అనియొగ్గులాడంగ నతనిబోటికెలు । వినివిని పేసారి
వేగంబె లేచి । పట్టుడుజననీక పడదీసికట్టి । కొట్టదురాళ్ళను గుండ్లను
వేసియు । ప్రారక మనమున్ననుబ్బిచ్చియితడు । నోరుగొలంములనుచు వు
చున్నాడు । వనజభవాచ్యుత నాసవుడయిన - కనుబిచ్చిచూడగాగల
డెవడ్డని । కాతుల బలుకంగగానక యితడు । వాదకమనగురుస్వా

ధుఃకివరిఘు । అనివినివాఃతో అల్లమబలికె - వినుడుమాగురునాథు విజ్ఞా
నమెల్ల । పాషాణములమంటిపాలయ్యె నాపని - మోసకశిష్యులై మా
నహోయిరి - అనుపమజ్యోతిర్మయంబులింగంబు - తనలోనిగర్భోని వె
న్మాయావస్థ - తదాత్మశుద్ధిముదంబందలేక - మెమురజ్యోతి నమేతమైన
లుగు - తనలోనిలింగంబుదాను పాషాణ । ఘనశిలామృత్తికల
యుందునిలిపి । గుళ్ళగుంతంబులుకోరి కట్టింప । చెల్లునానిర్మలశివయో
గులను । మాకింత తెలియగు మాగురునాథు । తోట్కానిరందు నా
తోమాటలాడి । యుత్తరంబిచ్చెనానొప్పిపోయెదను । వుత్తరంబిలేక
ధ్యారక యున్న - నుప్పనవాడనుకుందు మేమున్నదు । చెప్పంగు పొంద
మాశిద్ధరామయ్య - కవకవిని తద్విష్యులందరుగనలి । పెనశికోకలలు
మొంబికయుగట్టుకొని - చేతికికాలికి చేత్తులుకాప - నాతరిజక్కక యు
ల్లమయునియె । శిద్ధరామయుదారి శిష్యులగావ యుద్ధతత్వంబుమాకు
చితకృత్యంబు।అవు చేలో మే ను నా బెయ్యకడకు । బోవునాగురువులబో
ధినాతోడ । కలహంబువకుచాల తాలుద్రవ్వెవరు । ఫలమిదిగదగురు
పాదసేవనను । నావినిశిష్యులందరుగూడినిన్ను । బోవిడిచిన వారిపోక
నొందియును । తరమెపంగక నీవు తరుచుగానిట్లు । గురులదూపారింప
గొప్పలాడెదవు । వేచనుపికనైన పెనబోవకున్న । మాచాకనొవ్వక
మానినివన్న । మాచియల్లమవప్పు నుడియునుమీరు । మాచేత వేమాను
మాపెద్దనప్పె । రామునిబిలువకరండిపొంతనిన । ఆమాటవినిశిష్యులా
గ్రహంబంది । పట్టంగబోయిన బైలైనవార । వెట్లునివెరగందిరి ప్రభువ
ప్పను । చిక్కనకట్టియుందు చెలగిదూరావ । నిక్కచూపమునొజారవచ్చు
చూమవాడై తానెచూపట్టు మరియు - నాచిక్కిసిలువక వలయించు
గాని । నేంతెరంగువగావ ఉక్కబువ్వరిచాత । నాతరిగోపించియుందు

రుగూడి । ప్రేతయుగాలమునాటిపాషాణవర్షములఁదలడించెనుమహోత్కటం బైన । రాల్లవర్షించిరా ప్రభువుపై నిండ । నేలపాలైకాని సొరిదొలేవ తని । కుంభాదిశరములు క్రూరాయుధములు । శంతొలకేపార నై చుటే కాని । యించుకైనను నాట వేయుపాయమున । పాంచజాతికతను బ ద్ధుండుగాఁడు । తమవిక్రియములు వ్యర్థంబులయిపోయె । భ్రమితులయి యుండంగ ప్రభువువీక్షించి । కొట్టినవారలఁ గొట్టనువాఁడు । నెట్టనవధము దునీతిమాపింప । కొట్టినవారల కొట్టనువాఁడు । ఘట్టిగామధ్యముగతి కనుదమ్ము కొట్టినవారిపై కోపంబులేక । యట్టివాకుత్తములటుగాన వీండ్రుకలిగినలోకంబులన్నియుఁగాలుఁ దొలుత పయికోపించియుంటచిచ్చి గతియుగునని మదిఁగనలక యుండె । నతిసాహసుండైన యల్లమదేవు । అంతటఁబోనక అల్లమజూచి । గంతులువేయుచు గడచినయున్యములు । చతురంగయుతములై శతసహస్రములు-మితికినక్కువగాఁగ మేదినిప ణక । తనమీఁదఁదనుదెంచుతత్సైన్యములును । కనుగొనియల్లమగ్రి క్కునదన్ను । వైచినరాలపర్వతముపైకి । జూచుచునుండంగ చుట్టును ముట్టి । పరశుతోమరకుంత భాసురప్రాస । ధరులుసన్నద్ధులై డాసిన మాత్రి । తామనందరకును దత్తన్యాయమూన । మానవాకృతులతో మా రుసులయుచును । భీకరాకారుఁడై బెదరించిచార । రాఖండహింసయు రాఖండక్రీడ । సలిపెమరీతిగా సమరమధ్యమున । నిలచిపొరగడోల ని ఖిలసయినన్యముల । తనముఁగతోజోడు తల్లిచందమున । కినిసియొక్కరిన యున గెనపక కాచె । హారిప్రైర చక్రినహాతులుగావించు హాస్యైన నొవలికన్నప్పుడే తెరమ । వానవుడైనను వయునువర్జ్రమున । యీా నంయ్యమీా క్రోత్సుడెంతటివాఁడో । పగరనొప్పింపక బరవరంబు గెలిచె జగతిలోపలసిట్టి సాహసిగలఁడె । అనిచూపరులుగొని యూతనల్లమున

విన లేక శిష్యులు విన్నపాలు లొనరుచు । శిద్ధరామయ్యకు జెప్పియాతనికి । బు
ద్ధి చెప్పింపక పోదాముయనుచు - రామయ్య గారికి జాగ చోయి వారు ।
తా మెరసములు మాత్రకముల జేర్చి । యవ్వాడో వక జంగమే తెంచినిచ్చు ।
క్రొవ్విదూషించిన కోపింతమేము । షడ్భంగములు మీ పాదమే మొరు
గు । పెద్ద రాముండని నోడ్డారమునను । మిమ్మాడినందుకే మెరమెరగా
ని । మమ్మునెన్నాడిన మాకేమియనిన । విని శిద్ధరామయ్య విక లికవగు
చు । ననుదెరలించంగ నాళీకభవుడో । బలభేది యోకాకపాలలోచనుడో
జలజాత నేత్రుడో జంగాన కేల । యింత గర్వంబని యేతెంచి నిలచి । పం
తంబులాడుచు ప్రభువ్రముందరను । యొకడ నా వారి నెల్లగద్దించి । చి
హ్వకు నా మీద చేజూచువాని । నాలుక పెడతటి నరములతోడ । నోలి
భీకుడునని యురు వదింపంగ । నల్లమ ప్రభువు సామ్యంబు ధోపంగ । నెల్ల
వారును సెచ్చనిట్టిసిపలికె । మేలు మేలుర శిద్ధ మెరుకపలెన్న । తాలిమి
యింతైన తః శీవలదె - నేఃచారెదు చీను నేఁ జచ్చుననుచు । కలూ
తీకడుఃకరు ఘనులైన వారు ॥ రాగద్వేషములు జారంగనిచ్చి సాను ।
యోగవిగ్రాప్తి కినుంద రావెద్ది ॥ అని మంచి మాటలు నల్లము దేర్ప । విని
శిద్ధరామయ్య వినుల నిడక - నేలేని వట్టిన నీలాఫుమొఃశి - జాలిపెట్టితివి
నా సైన్యంబు నెల్ల - సామాన్య యోగనే జాడించి పలుక - నీమాటలి
క్కడ నిలువ నోసల్లి - కన్నుదెర సితినేసి కాలుఃలోకంబు - లన్న నల్లమన
న్వ యారనీకంటి - మంటనెందఱిమున్ను మడియించినావో । మంటి
మాటితనంబు మానికిదగున - యిద్ధరలో హింసయే సాంప్రదాయ - శిద్ధ
మానీకు నో శిద్ధరామయ్య - బాపురా నీవంటి పరమ యోగీంద్రులెప్పు
డనఁగానటుంతగాలంబు - పాపంబులకు నెల్ల పట్టయినయట్టి - కోపంబు ధ
నముగా గూర్చుకున్నావు - యోగులు నీతోడ నోపరు గోష్ఠి - బాగా

స్పశేయనీ పాపలోప బు - ప్రోవృత్తై దుష్టరరోగు కేకాని । నానినిరామ
య్యామహాత్మ్యంబు - గొనకయింతంత కారులుగాలుక - బూనిమా
నందని భూశికటికుటిల, నిటలుడై పావకనేత్రంబుదెరువ । కటచేహా
ర్భటులతో జ్వాలలునిగుడి - అల్లమప్రభు పాగ టింగవెనడి । చిల్లరజ
నముల చెడగాప్రదానాకె - తనకోలందెరుగక తానేప్రభువు - జణకి
యూరెల్లను జిమ్ముపాత్సేశ - పేదకోపంబెల్ల నవుల చేటు - గాదెయు
వ్వారునిధి గానివనియె.। కోరవిబుచ్చుకతన గోకుకొనంగ । అరిమురి
దలతురా ఆగ్జానుడైన - కోపమార్గగలేక కొంపలకొరవి - దోపనే
కాక నెందును నాస్యగలడె - సారథినొసలికన్నుజూపు వారలకు - నర
కాలకనుజూపునథికులుగలరె - యీసొన్నరాపురియిటుగాలకుండ - చే
శినవాడె పోశివయోగివర్య - డనుచు పీరడికోట్లు లందరుగొట్టి - విను
చుండె రామయ్య విన్నదనమునను - నత్తరిఅల్లమనథికదయాద్రి - చి
త్తుడై యుద్భీరచెకునేళబుట్టి - సకలలోకములుభస్మకు శేయువిమము
నోకమాత్రలో గుగ్గుడుడిపినయట్లు - సొన్నలాపురి సొరబుగాకుండ
మన్నించియల్లమ మ టచల్లార్చి - శిద్ధరామయగారు జారనేతెంచి -
బుద్ధిహీనునినన్ను బ్రోవవేయనుచు - పడపద్యములకడ బడిలేవకున్న-
సదయుడై తనదుహస్తంబున నెత్తి - చెల్లునా మననంటి శివయోగుల
కును - చిల్లరపనులకు చేతులుజావ । లాభపూజాఖ్యాతులకుజిక్కియా
ద్మ - లాభంబునరచినలక్షణంబగునె । అనవినిదామయ్యఅల్లమప్రభు
ని - వినుతించెనిగతి వెనవేప్వితుల - పెరహార్తవనినిన్ను భూషించితిని
ని - నేయకోపముయిలేదు కణుమాత్రమైన - స్మరవె రివనినిన్నునన్న
తిశాయు । నరమేనగరికులే శాస్త్రజకివు । వరమాపమునమించివనోటతు
కని - నిజపమాని కనికటతనుడ - అపరిమితప్రభావాథ్యుండవగుట -

కపిలసిద్ధేశ్వరుఁ గాఁదలంచెదను । ధరనుపాట్టైన దఱుఁజెంచినట్టి । పరు
గురుతెఱిగి వెంటనెతిరిగాఁడు - సంగికన్నను జదువధముండనైతి - నిం
ద్యుతమదిమ్ము వెరుగవైనైతి । అపరాధశతము నాయందుఁ బెంపొందె -
కృపఁబెట్టినన్ను రక్షింపవే స్వామి - భ్రూహాయొనుంగక వుదేకినైతి -
ద్రోహినిమ్మిన్నుంచుదురిత వితవిసూర - నిక్కలికన్నిచ్చె మ్మాదుదునాక
నుచు । నెక్కుడుగర్వాన నింతగాలంబు - తిరిగినయజ్ఞాని తెరవుకుఁదె
చ్చి - కరుణించలేనన్ను కారణపురుష - యనుచుగమ్మర మొక్కె యు
ల్లమునందని । మనసుపశ్చాత్తాప మగ్నతఁబొందె - మనకేలయిటనితో
మచ్చరంబనుచు - తనయనీనాఁడి తబ్బిబ్బులకును - కినుకమూపదిలేదు
కృపబుట్టెనిప్పు । దనుమానముడిగినిమ్యానలేలెమ్ము - లెమ్మనియెత్తం
గ లేచిశిగ్గుతోను - నెమ్మోగమెత్తంగ నేరకయున్న - శిష్యరామయ్యా
ల చింతింపనీకు - బుద్ధిచాలకయున్న - బోధింపవలసి - వచ్చినాతను
తలవంపకుమన్న - మచ్చికతలయెత్తి మరిబ్రస్తుతించె - నీవుజంగమ
వేష నిలయుండవగుచు - నీవిధినేతేర నేనెఱుంగుదునే వేషంబుచక్క
నై వెఱ్ఱివాఁడుంను - జేషంబుచాలక విజ్ఞానియుంను . వేషమూగురినీ
కు విజ్ఞప్తిగాక - దూషించిపొమ్మన్న దోషంబుగాదె । వకరిగాదనిను
రి యొకరినౌననక । సకలంబున మద్దృష్టిఁజెప్పింపవలయు । వినవె గోబ్రాం
హ్మణతతియునకల -జీవులనుజంపసజ్జనులడీపించ - ననవిని రాముయ్య
అయ్యవారికిని - జనములుమధ్య మాధికహీనులనేసి - భేదంబు రాసది
వెనఁగొనియుండు - మీదఱునసుబుద్ధి మొలిగెనవింక । ననవిని పభువు
రామయ్యయిట్లనియె - దినదినాభ్యాసంబు దృఢమగుచున్న - పశుపశుచి
త్తంబు పర్యాయగతుల - మనసులొచ్చిన శాంతిమానసంబిందు - శాంత
చిత్తులకును శత్రుమిత్రులును - యింతులును శిలలును యిల్లునుపనము-

దానును మొదురును ధనమును పెంచు - హీనుండునధికుండు నేకరూపం
బు - మైత్రోచునందాక పాటరాజనో - మేతరివిమవక యిపుడెవ
మ్మనక - అలనచిత్తుముగాక వృగ్గంధుగాక - కొలదిదప్పక యున్న వా
డునునమత - యూరకరమ్మన్న రాయికనాడు గాదు - ధీరచిత్తగుణోప
దేశంబులేక । యనియానతిచ్చిన నలరిరామయ్య - ఘనగురుండవుసీవ
గాకనీకంబె - ననుపమ యోగ విధ్యాళిభవంబు - ఘనతరను భలింగా
వధానంబు - గనిపించుగురువులు గలరె వెండియును - నినుజూడుటయు
నాకు నిఖిలశిద్ధులును - భవదియ్యపాదసంస్పర్శంబునమత తివిరి నమీాద
యా దృష్టియేముక్తి - ననుగుతార్థునిజాయ నామతంబుపకు - జనుడెం
మ మ్లేసు నత్కృపజూడ - ననివిన్నవించిన అల్లమప్రభువు - వనమే
మిప్రాకేమివరగృహంబేమి - పర్వతగృహమేమి పరికించిచూడ - స
ర్వగతుండైన నయ్యామీాంద్రునకు - పలుకులన్నియు పరాపరబోధక
ములు • మెలుకవయల్లమ మృదుభక్తిపథము - నిలుకడలెల్లను నిర్మల
తపము - లచటవెల్లనుతిత్వానుభవము - యనినమీాయానతి కడ్డంబు
జెప్ప - ననుబోటివానికి నాలుకెట్లాడు - యిచ్చవచ్చిన-బోట నేబిడారం
బు - చెచ్చరజేసుక శిష్యుండనైన - నాకునద్గతికరుణామతినొసగి -
మీకు సేవకుడగా మెలపుకొనుండి-చిత్తమంతర్ముఖస్థిరతనొందించి-మ
త్తేంద్రియంబుల మట్టుకుదెచ్చి-యుత్తమకృత్యారిబులొనర్చుచునట్టి-
భక్తులందేకాని భవులదేహముల-విత్తంగ గాను సంస్తోత్రుచిత్తు-పి
త్తులమొనలు నుపృథయుగుగావ-నావిరిరామయ్య నన్నేలకపకు-బోవ
నొత్తైదరు నాపుణ్యంబుకతన - మీాపాదములుగంటి నేజేసినట్టి - పాపం
బులెల్లను పరిహారమాయను - ఖండీనంస్మ్రత్తుకపచూడకర్మ-కాంకలం
పటిములగాకిన్నోప మీాపాదమేగతి మిమ్ము నమ్మితిని - చేపట్టిరక్షిం

వ. శ్రీగురుస్వామి యనుచు దండవన్నమస్కారంబులు చేసి లేచి-కరక
యానన్యము ముక్తాఫలిగకర తుశిరంబులపై గదియించియుంటి - కనుమర్తి
తోడ దగ్గరబిన్న సుతోనిం జనకుడులాలించు సల్లాపించి తనకృపావ
సధినాతని [illegible] యాశ్రిత [illegible] గలయట్టి యానబిడినాలు [illegible] జీవులయం
దుల విడిందన్ని యముల-శిక్షారపన్నాపన శివయోగవరుడె-మోక్షార్థియనగే
లు-మొగిచిరామయ్య-రూపరసాధిక రూపవిషయముల - యేపట్టునను
గన్న యింద్రియనమితి కురదేటి గన్నట్టి కుక్కలభాతి-యందును నిల
వక యీముబండాడు-యింద్రియంబుల గల్వ నేగతివచ్చు రుద్రపదయో
ధ్యానరూపుదనివ। విషయింద్రియములకు విభుడమసంబు - మనసువిష
యములకు మరిగిపోకుండ - తనలోననిల్పిన ధైర్యతత్పరుని - మనసు
న్నచోట నెమనుస్థిర ప్రియురాలు లనవ్వు రామయ్య అయ్యయుక్తైన - మ
నసువ్యాపారంబు మానకుండినను ధనమాదిదానము చేసి శరయులనెడు
[illegible] మహాదశాలకు [illegible] దీర-ధనము లొసంగుచు దానధర్మములు
[illegible] గాపించుకొనుచు-చెరువులు భావులు శివమందిరములు
అన్నదానశాలలు ఆరామములు-చేయించి పుణ్యంబు చేకూర్చి మీద
శ్రీగురుధీరాజ్యం చేకొనరాదె-నాపరియెల్లమ నరులకునివియు - గా
పింప సపదంబుగానిలింగనైక్య -సాధాతులకిది అలమటగాని - కయివ
ల్య సిద్ధికి రాదుగారకము - ఆ ట్లున్నదాన ధర్మేచ్ఛలేక చు - సత్రవారి
సుఖ మనరయుగ చేలు - లితి యుండినగోని వెసబాడుముంచి - సత్రైరం
గంతయు నడునిత్యసుఖముం చెంతలనైనను జారరగనీకు - లాభపూజా
ఖ్యాతులకు గారణంబులై భూతములు సేయుసాధనంబులములు-లీలనల్పా
యువు లౌసమాని చి - గాలంబుడున్న గడి [illegible] మోనట్లు-విరసంబులైనట్టి
[illegible] వాసనల - బట్టిపోరింపక లేక బ్రహ్మోదసురలు-శోభిల్ల మృ
గంబుగ మనాను-అరసి [illegible] విషయ సౌఖ్యములందవలదె-నంత తరిసభో

వనాంధకారాలి। అంతరంగమున బాహ్యక్రియావాప్తి। నింతమాత్రిం
బైన వేడమగొన్నపుడు । గంతులువేయుచు గడకుబోనాత్తి । నూద
ర బాయులై రాగగుబద్ధేల్లు । యాదిశివధ్యాన మళినపవగును । స్వా
ను భూతికిని ప్రత్యేకమొనట్టి । లోని బిల్లాగవ లోకసంబూగి । కర్మ
ఫలంబులు గాంక్షించికర్మి । నిర్మలశివయోగ నిష్టుండుగాఁడు । నంత
రంగంబు పాడై యుండినతని । కెంతగాలంబున కిలుముక్రిగలుగు । నా
మధ్యమునమ్మత్త్వ నపహరించినను । యేమయ్యెపోపురో యెవ్వడెఱుంగు
నాఖిలరామయ్య నాగుఖనాథ । చాపక బ్రతికెటి జాడతెల్లనిన — పనగం
మడచేసు బాగుగా జేసి । కనవుచిత్తనమెట్లు కర్మంబులకును మదినాసప
డక నిర్మలతత్త్వనుత్రిష్టి । వదిలంబుగానిప్ప బ్రసన్నమనైన । గదలింపగా
రెంత దాలానకైన । యిదినిశ్చయంబనునిట్లనుగాక । యంతవారలకై
న యీకర్మకాండ । మింతదప్పినఫలంబేమియునాకి । దేవతామూర్తి
ప్రతిష్టలుదప్ప । గావింపబోగ రాగంబుదప్పు । గనుగొనుచుండె
యీకర్మకాండమున । కనుమతింతురె మోక్షమాశించుఘనులు । ధర
కర్మనిష్ఠులై దాపుంచులేరి । పరతత్త్వలాభంబు ప్రాపింపలేదు । వెలి
యులోనను రెండువిధములై । నాచిత్తమునగూర్చి నా రెంటినడిమి । నా
ఘంబుజెసిమేను నగముద్రొక్కింప । నాలోకనము శేయు నాపరంజ్యోతి ।
రాకారుడైన మహాలింగమూర్తి । నాకృత్యకృత్యంబు హరుడునేకంబు
ఏమన్నపైబోయ నిర్విషమున నుడుగు । విషములోనూరిన విషపై ద్యు
తైన । వెనమూర్ప్రగా లేని విథమునపమయు । రనమూనితనము దేహామె
[illegible]ంగలే । పానురుబ్రతికంప బ్రహ్మాయునో ॥ డీ మహిరామయ్యయు
దియధార్థంబు । తెందరోసాదకుల్ దుర్విమయములందు జిక్కియుయ్యా
గమారసిబుచ్చి । యందునుపొందక యద్వైతెనట్టి నుడులునూరంగ [illegible]

డుయోగికిని । విషయంబులయ్యును విడువంగరాని । విషయేంద్రియంబు
ల వెంబడిజిక్కు । దోషగుణం బడకుండుదురె శివయోగు । లసమాన
శివసౌఖ్యమబ్బువారలకు । పంకంబులోపల బద్ధమైయుండు । కొంకకతను
లూపృతూమకలేద । తరిచారకున్ననితరులెత్తగలరె । తెరవునడుగను ద్రో
క్కింపనీకు । పరిభవంబొదవదె సాక్షిభవంబె తలె । నిరుపమానసమా
ధినిష్ఠుండవైన । నీవెపదోత్పత్తికి నిధివి రామయ్య । నీవిచారమువలదీ
యర్థమునకు । అమలసుజ్ఞాని శరార్మసక్తుడగుట అమృతంబు కుక్కలకం
దిచ్చుపులిశ । నంబలి తాదాగిన నాశించునట్టి । వెంబగగాని వివేకిగాడం
డు । అమితవస్తువులు లింగార్పణంబులకు । సమకూర్చితాదత్ప్రసాదోప
భోగి । యగువాడె నిష్కర్మియతడు మాయకును । మగడు రామయ్య
యిదుమాటలేమిటికి । కరణంబులకు బలిమిగలకాలమందె । కరణంబు
గెలిచేటి మతముచింతించి । శరణపథంబున సచ్చిదానంద । పరిణామమై
భవ భ్రాంతులబాసి । నిరుతంబునిలిచిన నిర్లేపరూప । పరముండవీవతె
ప్పదు సిద్ధరామ । పడవేసి త్రోసిన పారుచిత్తంబు । పదిలంబుగానిష్ఠ
పథమునసిల్పి । ప్రాణలింగమున సంభవించి దృష్టి । నానాంబుగాజెప్పి
నవిభావలింగ । సంగంబుచే తృప్తిసంధించినకల । సంగంబులనుబాసి
చననేర్చువేని । లింగంబునకునీకు లేదుభేదంబు । సంగతి యీబాగు
సాధింపు రామ । గల్లగురమ్మునకు శంకయుచాదె । ముల్లును మిసిగె
యు మోపుటెగాక । ఉత్తమాశ్వముగ వాగెమెత్తినరాతు । ఉత్తానగ
లయట్లు చలరేగిదాటు । నీకేలబహుశాస్త్ర నిగమాగమముల । చీకాకు
లకుజిక్కి శివయోగివర్య । లుపదేశమిచ్చినయోగ మార్గమున । నిపు
ణుడవై యున్ననీవనిత్యంగద । పనిచెప్పిమరియునేకాంతంబునకును । గో
ని పోయిరామయ్యకును రహస్యమున । తమకరణాంబులు తాగామిదల్ల

మహనులింగముననందు మన్ననంబు జేసి। పరమజీవులనందు బడుగుగాజూపి। పరమోపదేశంబు జేసి। పరమజీవులనెరసు బతుకుగాజూపి। పర మోపదేశంబు ప్రభువుగామయ్య। కిచ్చినిచ్చినమాత్రమేమి చిత్రింబా అమ్మనేనొత్తి సనొత్తి సట్లంతరంగమున। నిలచెసమ్యగ్జ్ఞాన నిర్మలజ్యోతి వవిరేకసింహమానన నంగరుహాము। పరమహంసబంధ వదిత్రప్తి బొం దె। నరవితోడుతనవచక్రింబులంతు। నెలవులుగలవాని నలి పెనక్కంగ నల్ల శిద్ధరామయ్య అల్లమకరుణ। నప్పుడురామయ్య అల్లమప్రభువున కొప్పగాసాష్టాంగ మొనరించి దేవ। భావతపదపద్మ భవమకరంద సేవచేన కెబ్బచిన్మయుత్వంబు। అజ్ఞానతిమిరమల్లంత నెతొలగె। విజ్ఞా। నదీపంబు వెలుగొందెలోన। ప్రభువమోక్షపనేను పావనంబై తి। నభిమ తార్థము సిద్ధియయ్యెనాకిపుడు। శిద్ధరామయ్య మదిజెందినయెట్టి। యూ ద్దత్యమెక్కడ మణగెనొగర్వ। మేకంతబట్టెనో యుష్టకర్మములు। యూకారంతయచ్చటికరిగెనొకీర్తి వార్తపై వేట యేవంకనోయణగె అర్తియక్కడ మాయమాయనో సాధుసంగతిగలుగునా సకలశిద్ధుల కు। సంగంబులకుమునుదు సత్సంగతంబు। చిత్తవిశుద్ధియు శివభక్తి రతియు। నుత్తమజ్ఞానోపయుక్తి యుయోగ। శిద్ధియు నభిమత శిద్ధియు గాదు। శిద్ధియుగురుకృపాసిద్ధి సిద్ధించు। అనిఅల్లమప్రభు ఆనతియ య్య। వినిశిద్ధరామయ్య వేట్కతోనుండె। పదనమూడవగతి పలుకరం గ బడియె। మునమొబ్బశిద్ధరాముని చరితంబు। యిదివిష్ణవాసిన యూప్పితార్థములు। నవమలమతులకు నమకూర్చు ప్రభువు.

మంగళంమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయును.



# ప్రభులింగలీల.

---

## ప్రభు కల్యాణాగమవర్ణనగతి.

---

### 14 వ గతి.

---

శ్రీసిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి । ధ్యానకృత్పదపద్మ భజనాభిరతులు
శరగురులింగ పూజావిశారదులు ॥ కరణేంద్రియాధికార గర్వవర్జితులు
భక్తిముక్తులుగోరు పుణ్యవర్తనులు భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగల ॥
బసవేశు సద్భక్తి భావసంపదలు । వసుధనజ్ఞులెల్ల వర్ణనసేయ । వినివిని
యుల్లము పొంగందియతని । గనుగొన సొన్నలికాపురంబు వెడలి । సిద్ధాన
మస్వాంతసాధ కోత్తముని । సిద్ధరామయ్యా ప్రసిద్ధుఁడేతేర । జనుదెంచు తె
రువుల చల్లనీడ । యునరశాఖలకు సంపులిగంగ రాని । పనసరంభాశోక
షాటీరకేతకీయుక్త । ఘనసారతరువులు కందువలందు । చెఱువులు బావులు
చెలిమెలు కొలనులు । పూసరోవనము లేమొక జాడదనము । పరుపైన పు
వ్వులపై గాలివిసరి । తెరవరులను సేదదీర్చుతోపులును । చలువపందిరి
లు ధర్మశాలలాడనాడ । నిలుచువారలకుండ నిలయపు సంఘములు । అన్న
సత్రంబులు నట్లబాలులకు । వెన్నయు బాలును పవిపంబులోన । బోయంగ
శిశువులు జోకొట్టుకొనుచు । గాయకులేక పరాంగణంబుపై । త్రోవ
భక్తులు గృహస్థులు బసవణ్ణపావనాత్మ్యుండిల ప్రబలించబట్టి కలియుగము

బునకున-కరిగెప్పుణ్యంబరి గణుతిశాయుంగ-పచ్చ గాబన వణ్ణ భవ్యధర్మ
ములు-కన్నుల పండువుగాగనుగొనుచు-మాఱార్ భక్తుల మహిమలుజూ
చి।వారకనోరార వర్ణించుకొనుచు।నాడుచుబాడుచు నభినుతార్థములు
వేసుక భక్తులు వేసినని త్తు।ననుచు రామయ్యతో నాడాడవిరిచి-మనమున
నలయుచు మరికను చెప్పచును-కల్యాణముల కెల్ల కారణంబైన- కల్యాణ
పురము గ్గర చెప్పున పురము-కోటకు వెలుపల కోశమంత్రి మున-వాటంబువై
పుప్పవాటి కెలమర-మరకత మణిశిఖ ఘ్నసస్తంభములనునిరశంబుముత్యా
లు నెకపుచరనగ -నెండు మట్టుమ పుష్ప తాశోకతరులు- కీరకోకిలభృంగ
గణాలాపములు-నైగల్లమువ్రిగు నభిగర్జనములు - శేయువాధిపసం
బు చెలపునసమను - మానివాన నెకాని మంచయమానుషము - పూని
ఫన్నాలదావి బాధింపలేదు తాసేమిగోరయని తప్పొరాగాను-మాని
తపవమానమాణపకములు- మహావధికళ్ళసుకళ్యాణోగత-మహాంమబు
రిపోన విచిల్లగంధి - గోపురశైలయంబు కోట కున్నతి ము-నాపద్మ
రాగప్రు లప్పైల్ మెరుగు- పులి మెఖింబుము పేనపోసను వాకిటికి
నలుశిత్ర్యహారిణ భయంకరముగను-హాస్ఫింపు గోపురంబును చినంబుంపు
హారు చూడకేతె చె అపురాద్రి వసగ- బంగారు తపు పై మేడ పోస
రంగా నగ్ని పురంబనక ముక-నదకీ నారలు బోచ్చి నచిన వారు-శంకిషు
టక తేర్ల నరశిఖ ట్లనుచు - అగ్ల సాఫాగ్య నాధ్యయోమజస్ప-ర గ న
రత్నాల రాముత్లిడె -అనమానిను భక్తుల అచిత భక్తి-రసముకల్యాణ
పురంబావరించె - పరుంఖజొచ్చిరా బాగుగానక _ పరగంగంభీర
మై పరగునస్వర్ని-బసవచాతకపంక్తి పయుని ల్లినూఖ్య - రసదంబుతెమ
క్ప్రాపారసము వీక్షింప- చూతంగ చేరెంది నరనుపుస్పక ము-లాడాపని
ల్చి తారదుదెం చిరనగ - కొత్త డంబులమీద గొప్పలై యొప్ప-పిత్తమూ

యంబులయి వెలయునట్టియ్య-వాడగవచ్చిన వసుధాడిద్విజులు-బదరా
యణకిప్రిందబరతురప్పంని- అజిశత్రులనొంప కాశ్యాయగటిని-రాజు వసు
గోరురాజులప్పంని-వ్యవహారముచూడుచో పరధర్మమికిజవదాటించటివై
న్యాసంబువారు - నిజకులాచార నిర్ణీతవర్తనులు-బ్రిజల్లె దస్థిరవ
ణమందు-గజవాజిగమన జీగమెగొనియాడ-నజునకునంబునను నలవిగా
దనట - భిగువృషన్నులతోటి బింబాధరములు - మగువలగెలుపంబు
మదనుండుయెరుగు-వ్రితనియమంబుల నిరలక నెప్పుడు- యతిజంగమగృ
హంబులాపురియంల్లెల్లు-అట్టిపట్టణమున కల్లమప్రభువు-నెట్టణనెతెంచె నిజ
పాదపద్మ-గట్టణ చేభూమి కడు పావనముగ-ముట్టి ముక్కినవారు ముక్తి
లుగాగ-పరమజంగమలింగ భరితరూపంబు-స్థిరముగాధరియించి సిద్ధ
రామయ్య-కై దండబట్టికి ఘుటాపదమున-నాకరంబుగ బసవన్న గేహ
మున-కాలోనజనుదెంచి మొగుమొగుపాల- చేయల్లమయును శిద్ధరా
మయ్య-నిలిచినమాత్రలోకముని యోగములు - రు బ్రిణమిల్లిముఖము
లంచి-హాసమునాశారి సిరికారకన్ను-నిదనప్పుడిరియించి యాబస
వేసు-వరశక్తినాంపంగ వొప్పినారనగ-నరుదార అంతప్పుడన్నాయుగాచి-
కడుసేగమాన బోయి కణసమూహంబు - ననుమతింగాభ్యర్చనము శే
యుచున్న-బసవన్న కెదిగింప బ్రహ్మకితిమాస్త-బిగుహంబునప్రాజ పెద్దయు
కడణగై కొని మెచ్చిజంగమరూపుదాల్చి-చేకొనినన్న రక్షింపవచ్చె
యుస్సు పోల్చిని యిటుకు దెమ్మన్న-నప్పుడుయదపద యప్పణ్ణవొచ్చి
శరణార్థిలోనికి జను దేండటన్న-ప్పింకించిఅల్లమ ప్రభువుయిట్లనియెక్కలోనే
డ వెలియాడలోకానుసారు - లైనట్వరం యింప్లకరుగమాకేల-అనవిని
అప్పణ్ణ ఆచటదానిలిచి-తనయేలికెకు వేగయజెప్పిపంపె- పంపినవినిలేచి
బసవన్న మేనుగంపింపగా మేచ్చి ఘుర్కునిలిచి - కండగర్వంబున క

సన్నలగాన-కుండలినోకాకయొకపాశబద్ధోయి-పక్పాడితిని భక్తియుక్తి ద
ప్పినా అకటకటా ప్రభువరుదెంచి లోపలికిరాక అక్కనిలిచె వెఱుపల
నె యకసకంబాయగా యిప్పుడునాభక్తి యనుచు చింతాక్రాంతుండై
యున్ననుచూచి తనదాని యల్లమదయాభక్తిజనుల గనుగొని రక్షింప
గావచ్చెఁ జెరిగియును నివెదుర్కొని యుదయించుపాని బలిచితి యిదినీకు
బసవన్న చెల్లవని మడివాళయ్యడెనాడినను। సారథియాదెను వాడ్తో
ల్లుమరచి యూరకె చెయ్యార్పకున్న యట్లయ్యె। మడివాలుమాచయ్య
మాటనిక్కంబు। తడిసితి నేబోక తప్పవాయెదియె। యనిగణనతు
డై యల్లమకడకు। చనుదెంచి తత్పాద సరసిజంబులకు। నమితుడై
యల్లమ నాగురుస్వామి। క్షమియింపుననుకృప సర్వాపరాధి। నజ్ఞాని
నేను నీవత్యంతశుద్ధ। విజ్ఞాననిధినేవిశ్వరంజకుడ। నీవునిరంజన నిర్మలా
త్మడవు। ఘోరంపనేటకుపాశబద్ధుండ। పశుపతివీవేను భక్తిహీనుండ।
పశువురక్షించుట పతికిభారంబు। నాగుణంబులు చూడనుపన లేదు।
మీగుణంబిద్ది రక్షింపుముగురున। అనివినతించుచుఅల్లమపాద। వన
రుహంబులబడి నగచుచునుండె। తల్లిదండ్రులు తనుతనయులయందు।
కల్లగల్గిన గని కడకుపోద్రియుదురె। తల్లిదండ్రులు దాతవుబళిపి।అల్లమ
యీబసన్నకునీవె। కావున కడములు కడతేర్పకరుణ। భావించుమని
చెన్నబసవన్నమొక్కె। మఱియు నాయుల్లముని। చేగొలిచేనేనియు
ను। కొరతయూగానాత్మగురువుచే సామి। గఱడిలోనేర్చినో కాటు
చెయ్యమఱువ। వెరపుగాదనిచెప్ప హితంబుగాదె। బాలుండు బస
వన్న భక్తిమార్గమున। మీలావుబట్టుక మెలగంగవలెనె। యిదిభ
క్తి యిదిక్రియ యిదిజ్ఞానమనుచు। పదిలంబుగాచెట్టి బసవనిభక్తి।
పథమునలిలుప మీభారంబుగాదె। తేజోరాసిమై పుంసునకెట్ అని

మడివాలయ్య అల్లమప్రభుని । కొనియించు నాప్తి యుక్తియుక్తముగ ।
తనతను వెలింగతమ్మ వృషభాగమ్మె । తనజీవమయ్యెందు దండనాథునకు
భక్తవధియ్యెనరపాదపద్మంబులకును । విపరింపభేదంబు వెదకినగలదె । మీ
రంతయుచెశివ మిగులమీాకృపకు । కారణంబుగాని కడమంగావు
బాలుచెక్కిలిగొట్టి పాండ్రావింది । బాలురక్షింపవె బాలునితల్లి -
అనికిన్నెరయ్య యూఅల్లమప్రభువు - వినుతించి తగనన్నవించె వెంకి
యును - వేదశాస్త్రాగమనిత్యంబుకు - పాదపద్మములు చేపట్టంగలే
వు - మనుమునీంద్రులనిను మహిమాభిరామును - గనలేరుచక్కకర్క
శినాగులకు - చిక్కవు చేతిలో చిక్కియుండియుగా - యక్కడశివ
భక్తశల్లమెక్కుండు - నక్కడనీప్రౌఢవరవాహ్యమున - పక్కలాగుల
చెప్పెప్పుడు నిన్ను - అట్టినీప్రసాదము నక్కడించు పెల్ల - సుట్టిగ బసవన్న
గారొసగ - లనిఅల్లమప్రభువు భవ్యగుణములు - వినుతించి తగవి
న్నవించిరంతయును - యింగలభక్తులెల్లసంతోషింప - సుభజంగమకోటి
తిరిగి - నరుడెంచినట్టు నరసింహుయట్లు - కరసిద్ధికల్యాణకటకం
బునను - వచ్చియచ్చట బసవనిభక్తియందు - వెయ్యగుణంబుబట్టినే
ట్టికథలను - నానావమానములెల్ల రీమొలుకేళ్ళు - హింవాధికథలను
వ్యాపకంబులు - తెలియుమాకేయఖాలి నటింప - రాయుమేమని శిక్ష
రామయ్యబలుకె - యిన్నిహిమాంశు మూకవకును అమ్మొరిదో
కటకము అనిదెలోదానకటి - ఆమమాటలునిజమార్గసాధకములు - కూ
డమునమనకొంత్రైనయుండు - యిట్టిజంగమంబే తెంచినపుడె - కం
టివిబ్రాతితిగాయుభక్తి - శాయుకఆరచేతి శివలింగమూజ - శాయనే
సెద్దు చెప్పినో తవకు - ననవిని రామయ్య అల్లమప్రభువు - వినుతించి
స్వస్థభక్తిపనమితుండగుచు - యిలగలభక్తులనెల్లరక్షింపు - వచ్చి

యేకాడ మీావచ్చుటయల్ల - మాయబాయగ నొత్తిమరియుగొగ్గయ్య
ఆయాసముడిపి లింగాంగి గావించి - ముక్తాయికిని దేహముక్తియొసం
గి - రక్తిమై సిద్ధరామయ్యగారి - అతులితసమాధానములను - విత
తజీవన్ముక్తి విధమునుదెలిపి - నారనిభక్తిజీవంబులచాత - నారాధి
వినియున్నదరుదెంతురిటకు - నెన్నంటుమీాకృప నేనుబ్రతుకుదును - యు
న్నదునాశంకలన్నియుదీరు - అనిచాతకము మేఘమాశించుకరణి - న
నవువచుండంగ నరుదెంచిదయను - ననుబారవిడచిన నాకేదిదిక్కు -
యినుముగుణముచూచునె పరుసంబు - నేరంబులైనాదు నిలువెల్లనిం
డి - కూరలోతెల్పగల్గుకేయందునైన కొట్టందుకోపించుకొండు - డ
నైనమీాపాదములకేనేనిశివ - ననిబసవన్నయు నాచన్నబసవ - ఘనుడు
చేరొకపాదకమలముల్ బట్టు - కొనివేడుకొనగ భక్తులునట్లవేడు - కొ
నగనల్లమకడకూర్మియుల్లనిమ - నొడవులందేభక్తి నూల్కొనెనమీాకు
నమునడియుందు నింతయుగానరాదు - నడువడి సద్భావనలునరిగాగ -
మృడుదెన్నటికిమెచ్చు మీాబోట్లభక్తి - అనవుడుబసవన్న నాభక్తవ
రులు - ఘనదయారసభక్తికథములుదీర్చి - ఘనగురులింగజంగమ కృ
పనుసయు - ననువెరింగించి కృతార్థునిజేయు - డనివిన్నవించిన యల్లమ
దేవు - డనుకంపలోనికినరుగువాడాయె - ప్రభునిట్లు కల్యాణపట్టణంబు
నకు - విభవంబుతోడుత విచ్చేసెననుచు - పదియునాల్గవగతి బళికితిదీని
చదివిన వినిన మోక్షమొసంగుప్రభువు ॥ మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ
శ్రీం జేయునూ॥

శ్రీసిద్ధవీరదేశికచక్రవర్తి - భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు -
బహిరంతరేంద్రియ భ్రాంతులణంచి - సహజలింగైక్య శివప్రసాద

మున వరనుప్రభువుశ్చపలశశినయట్టి - మరులుశంకరు దేవు మహిమాతి
శయము ! ముక్తికారణమిది మోక్షార్థులైన - భక్తులాలింపుడీ ప్రభు
లింగలీల = నిలచియు నిలువని నిశ్చలచిత్తు - కలిగియు కలుగని కారణ
పురుషు - బొందియు పొందని భువనపావనుని - వందియు నందని నత్యా
తనుప్రభు - నల్లమప్రభువయ్యెడాబసవన్న - నల్లంతోకృత్తుల సన్మానాలజేసి
అల్లనగొనిపోయి అంతర్గృహమున - కెల్లభక్తులు తనయుచ్చలోమెచ్చ
బసవన్ననగరిలోపలి కల్లమయ్యె । వెనజొచ్చిపోవుచో వీక్షించికరుణ!
పరమపావనమూర్తి పరిభావితార్థి । మరులుశంకర దేవు మహితప్రభా
వు ! పరమపావనమును పాపవినాశ ! కరమునుభవ భయంకరమునై
మిగుల । సారమైనట్టి ప్రసాదగుందంబు । తీరంబునందున్న దివ్యపురు
షుని ! నామహాత్మ్యంమునల్లమప్రభువు । శ్రీమత్వంబులు చెన్నా
రగాంచి - భయభక్తియుక్తుడై ప్రస్తుతింపుచును । నమరంగ దండ
ప్రణామంబు చేసి । అల్లమప్రభువు రామయ్యవీక్షించి । యల్లభక్తులువి
నవిట్లనిపలికె । కంటి శ్రీగురుమూర్తిగతభవమూర్తి - కంటినాపాలి
టికల్పవృక్షంబు । కంటిమోక్షపుతోవ కడములుబాసె - మంటినా
వినియల్లమప్రభునినామె - జింకయుపులితోలు చిలువసొమ్ములును । పం
కజగర్భుకపాలంబుచంద్రు । వంకయునటుపెట్టి వచ్చినయట్టి । శంకరు
దమరులు శంకరుండితని । నెట్లుగంగకపోయునీబసవన్న । నెట్టుకతన
యిదిట నేమందునితడు । కనిమెచ్చుకూర్మనాఘ్రాణించు కాది । వినియ
దుగ్ధంబు నెనసోకునట్లెక్క । మును చవిగొనరసంబును దమయుచ్చ । జన
నీకనిలుపు ప్రసాదావధాని । నేలమరుంగైన నిక్షేపమితడు । పాలరోని
ఘృతంబు భాతివాడితడు । యవ్వారుమదియింపకేట్లరుంగుదురు । నివ్వ
సుందరయందు నీమూర్తి విధము । వేమభాషలుసేర్చి వెరిభక్తులను!

భూషించుకొని పొట్ట బోసుకయుండు । కపటులునేకాని కలికవిజ్ఞాన
నిపుణులనొల్లరు నేటి బూటకులు ॥ ఆడంబరములు ప్రాధాన్యంబులై పోయె
చూడ రంతఃశుద్ధి శుద్ధతాత్త్వికులు । యేవిధంబునగొల్వ నీకుండు మెచ్చు
సావధానత యెట్టులగుదన కనుచు । నౌనర విచారింపకుద్దేశమునను -
చనువారు పొంచిప్పై చరణంబుబెట్టు । చనువారుపారనో జాడ జేయదుర్గో
తనుగుణంబులు యేవిధంబున బోయునో । అనుచు రామయ్యకో నల్ల
మబలుకు । పనిశిద్ధరామయ్య వినుతించె ప్రభుని । దేవమీభావంబు దెలి
శి శేవింప । మావంటిమూఢుల మానసద్ధులము - శరణన్నపశువుల న
త్కృపగాంచు । బిరుదులంచి గర్భీకరించుకొని । శరణార్థియనుటయె
చాలువాకనుచు । పరిపాలనముశాయు భారంబుమీద । నీకృపగలుగుట
నియమనిష్టయును । నీకృపలేకున్న నిఖిలపుణ్యములు । నేకతనఫలించు
నెంతవారలకు । తనపోనివిజ్ఞాప్తి దామగ వెరి । మనుజునివలెయుండుమ
రులు శంకరుని । ఘనతమాబోట్లకు గానంగవశమె । యినరశ్మిగనవ
చ్చునె ఘూకములకు । నావినియల్లమ నవ్విరామన్న । మావెంటనేవచ్చి
మామాటవిడిచి । భక్తిబంధుత్వమె బలిమిగాబట్టి । యుక్తియుక్తుల
వాడబడి చదువు । నను తానమాథావ నరణినీకింత । నేసురకవచ్చె నిం
త యుచాలుననిన । వినినవ్వుగొనియూకి విరుగదోయంగ । పనిగలదానీ
కు ప్రభురాయచాలు - మరులుశంకరదేవు మహితప్రభావు । మరుదా
రమీరు మా కావతిండనిన - మెరుగుదునేనను యెరుకబోదోలి । మెరు
కలోమెరుకయై యనగడువాణ్ణి । ప్రత్యయంబులుదామె బయలై మీ
ద । నిత్యలింగముదృష్టి నిలిపినవాడు । యిష్టలింగముదాను యేకమైజ్ఞాన
దృష్టిచెలింపనిధీరచిత్తుండు । శాంతిభాంతులకును జన్మదేశంబు - భ్రాం
తిపరంపర బాసినవాడు । శివధర్మములుచేసి చెలగెడునెళవు । నవిశేష

లింగప్రసాదావధాని । పురహరపోషణకు సుశ్లోగమొదైన । పదలశకా
య జీవవ్యథవమ్ము । ననువ్యాపారంబులన్నియుమాని -ఘనతరలింగ
జంగమ సమర్చకుల । నిలయంబులకుబోయి నిత్యంబువారి । సలవితశే
షప్రసాదంబుగొనుచు । మనుచుండిపెంచు హేమంబునునొక్క - దిన
ముగాగనుగొను ధీరచిత్తుండు । కామక్రోధములు దగ్గరనోడునతని -
వ్యామోహమదముల కెరడమర్పక్క । మచ్చరంపాతని మాటన్నవెర
చు । శుచివృత్తులకుచుపెన్నుబదియు । సర్వాంగలింగ ప్రసాదిగావు
నను । సర్వేంద్రియాములు శోకవతని - కనిశిద్ధరామయ్య కల్లమ
శెప్ప । విని బసవేనుండు విస్మితుండగుచు । రవియుదయించిన రత్నంబు
కాంతి । సంశ్లేషదృష్టికి సంధిల్లునట్లు భవదీయ్యదర్శనా ప్రాప్తపుణ్యము
న । త్రివిధప్రసాద దేదీప్యమానాంగు । మసలుశంకరుదేవు మహిమా
నుభావు । కరుణాపయోరాశి కనుగొంటినంటి । నాచినియల్లను నా
యనబసవ । నీవంటిభక్తుని నేనెందుగాన । నీమనసరయంగ నేకొంతదక్ష
వు । భూమిమేలుబుచ్చిన బుద్ధిచెలింప । కేమన్నమాటాడ కిట్టుపుంపితివి ।
నీమదినున్నది నిశ్చలభక్తి । అవనిబసవన్న అల్లమప్రభువ । గొనియా
ముటయుమహిమ్మ కోరినవే నిడుటయంత్రధారుడవు నీవాడింపనాడు ।
యంత్రంబునగ్గింతురా నన్నునవిన । బసవన్న నీభక్తిపాదపచ్ఛాయ । అ
సమాత్ము భక్తుల కాధారమయ్య । కావున కేదార కాశిగయాది । పావన
క్షేత్రములు చెరగునీయందు । ననవినిశిద్ధరామయ్య కేల్మోగిచి - ఘనుడై
న యల్లమ గాంచియిట్లనియె - బసవన్నమీరన్న భాతివాదాను । వసు
ధనీతసిబోల వారెందుగలరు । వనరంగమీక్షావయునుగలకతన । పసు
గొనినాజన్మ ఫలముసిద్ధించె । కనకంబునకు తావి గలిగినట్లయ్యె । అను
నమయంబైన మాయనుశ్లింపవలన । అనమాత్మభక్తికి నాలయంబైశ

బసవన్న మొదలైన ప్రమథులగాన । గలిగెబోపువ్వుల కతమునతుంగ
తలకెక్కినన్నవిధంబుననాకు । అనిసిద్ధరామయ్య అభినుతింపంగ । విని
ప్రభురాయుండు వినుసిద్ధరామ । బసవన్నగుణములు బ్రస్తుతించగను
అనమాత్మునకునైన అలవియేకాదు । మనమేలవర్ణింప మరులుశంకరని
ఘనతరలింగైక్య గరిమజెప్పెదను । వినుమింద్రియంబుల వెన్నాడిపొడి
చి । ఘనతరవిషయ సంగంబులణచి । అంతఃకరణములయుభయమణం
చి । చింతలకంతమై చలగులింగంబు । నంతరంగంబున ననువుగానిలి
పి । భ్రాంతిసంతాపంబు బాసిగుహేశు । కరుణగాంచినయట్టి ఘనుడితం
డనిన । అరుదందవినిభక్తులందరుప్రభువులలితవాక్యంబుల నంపందబ
లిక । లాలించికొందరు లలితవాక్యముల । దేలించికొందరి దీప్తిప్రా
తముగ । భావించి కొందరు బలిమికొంతరును । దీవించికొందరి దెగను
కొందరును । సావధానులజేయ నరుదెంచినట్టి । పావనాత్మకయని ప్ర
ణుతించిరర్థి । బహుజన్మముల జనుల్ బడయంగలేని । మహితలింగాం
గసంభంబంబుదెలిపి । మరులుశంకరుదేవు మహితమహాత్వ । మిరవు
కొల్పితి పదియేనుగతిని । యిదివిన్నచదివిన యీప్సితార్థములు । నధ
మలమతులకు సమకూర్చుప్రభువు । త్రివిధాంగసంగత త్రివిధలసచ్ఛా
ఖ్య । త్రివిధవర్గనియాధ దివ్యశరీర । త్రిపుటిరహిత చిత్త త్రిగుణనిర్ము
క్త । త్రిపదార్థసువిచార త్రిగుణానుషంగ । త్రివిధేషణాతీత త్రిభువ
నఖ్యాత । త్రివిధజీవశరీర దృఢసువిచార । శ్రీమద్గుణోత్సంగ చిన్మ
యాపాంగ । రామలింగయ మనోరాజీవభృంగ । శ్రద్ధానుబద్ధశిష్యజ
నానుషంగ । సిద్ధవీరేశ్వర శ్రీగురులింగ । యిదిపాల్కురికిసోమేశ ప్ర
సాద । విదితాష్టభాషాకవిశ్వప్రపీణ । భూమితపిమపర్తి బసవేశ్వరత్రి

సోమయ దేవాఖ్య సుకవీంద్రముఖ్య । ప్రోక్తమైన భాసిల్లు ప్రభులింగలీల । ననుపమంబుగ తృతీయాశ్వాసమయ్యె । మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ చేయునూ.



# ప్రభులింగలీల.



## యిష్టలింగ గతి చతుర్థాశ్వాసము.



—: 16 వ గతి :—



శ్రీ శిద్దవీర దేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మభజనాభిరతులు । యిష్టలింగైక్య మహానుమానసులు । కష్టకర్మభ్రాంతి కడకొత్తి శుద్ధ । ముక్తిమార్గముగోరు ముఖ్యాదికృతులు । భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల । మరులుశంకరుదేవు మహితప్రభావు । మరుదుగావినుపించి అల్లమప్రభువు । బసవన్నమందిరాభ్యంతరసీమ । వసద్భక్తప్రకర వేద్యంచితపీఠి । నాశీనుడై బసవన్నగావించుచు । భాసురభక్తిసంభావనంబ్ధి । గైకొనుచుండంగ కడుభక్తిచేరి । లోకపావనమూర్తి లలిత భక్తార్థి । నిర్గుణనిర్మల నిత్యనిర్వాణ । భర్గసద్గుణసీల భక్తైకలోల - యనిబసవ

న్న యోఅల్లమప్రభువు - విఘటించి కృపగాంచి . వినయవాక్యముల -
తవలోనిశంకలు సద్గురుస్వామి - తీర్చివిన్నవింపుము భక్తిశ్రద్ధలమర - కో
న్నుంగానని కరపిచేసద్ద - మున్నచరదంబున మూాగనరుండు - కన్న
కలయును కరకచుభక్తి - యున్నదినాయందు యుక్తియెఱుంగ -
యిదభక్తి యిదక్రియ యిదిజ్ఞానమనుచు - యిదితంబుగాదెల్ప వేగురు
స్వాము - యనవినియల్లమ యూబసన్న - కనియె వేదశాస్త్రింగ మర్త
ముల - పాఠంబుముట్టిని ప్రశ్న చేశితివి - కారణపురుషలిగ్రిహుడవునీవు
తెలియనియర్థమేమియు సుమ్మనముగ - వలెనని యడిగిన వాడవుగాని -
ల్లలను నాకటికిని వొందుప్రియాన - మిలరవిజూడంగ నేటికిదివియ
బసవనీసుజ్ఞాన భక్తిధర్మములు - కొనరులదీర్పమాకును వశమగు నా -
నావిసిబసవన్న ననునిట్లబాగడి - బోవిడిచిన నెందు బోదుమిాదాన - దా
నులదానాతదానమండ - భాదారస్థితిపయిరు పమునునవిత్తి - తోడు
కుపసులుబొచ్చి తొక్కికయుండ - గడిదంబుగాచుట్టు కంపలుబెట్టి -
పెంచుక మొలకలు పెకిచూచినను - కించెత్తుఫలమైన కృషికుండుగను
న । ఆరీతి మీారునాయజ్ఞానతమము - జారకుండగ దొంచిచిన్మయాం
కురము - బోదిచేసుకనుండు బోధమార్గంబు - నాదరంబుగనాకు న్నా
నతిండనిన - అమత్వంబునకు నెక్కుడైనవస్తువులు - క[illegible]మారభోగిం
పగా లేవియల్ల - సహజలింగైక్యసంపదకంటెమిగుల - మహిమా
మొదలెదు మార్గంబులేదు - జననవారాశిలో జచ్చుచు పుట్టుచు - ను
కడగానక శోకమోహముల - బందుజతువితరి జప్పగపనియేమి - పు
డమిమానవులకే పుణ్యపాపములు . మానవులైనను మరికాలుచెయ్యి
యూనంబుగాక తారొందుకాలమున - దుష్టవాసలజిక్కి దుర్మదులుగా
క - శిష్టవర్తనలుచే చలగుటమెరిగి - యంతమెల్లని యక్కటా

నాదబిన్దు - బింకశయువృధకాయ నెటికియనుచు - సాధువంగతిచా
త సమ్యక్త్వదంబు-సాధించుమనువారిసాధకోత్తములు నడువడిగలవాడ
నటయుకలెన్న - కుడువగట్టిగసౌమ్య గూర్చంగవలయు - గాలివినరుచు
నుంచు గాలంబునందు - యోగిభూర్పాత్రు మనుండంగవలయు - కా
లుచెయ్యాదేటి కాలంబునందు - కాలుపగలిచేటి గతిగాకవలయు
నతిని మిత్యంబుశాస్త్రిగమున్నతులు - హృదయంబుగనవలె నెరిగితత్వ
దము - వదలక యడువంగవలె గురునాథ పదమూర్క్రపకు నాన్పుదుగా
వలయు-తనమనశోధనములు తానుబుద్ధియుతుపువిచ్చ్యనవలె మోహంబు
దము చిదిమివేయగవలె చిగిరింపకుండ - సదసద్వివేక విచారంబు
మానేక-యెదురుగాగనవచ్చు విష్టలింగంబు - మదికరటజూచెదు మర్మం
బుగురువు - నదమలముద్రిచే సాక్షాత్కరింప - హృదయంబులో వె
లిసల్లెడ వెలుగనిష్టంబు ప్రాణానేకమై పూర్ణదృష్టిగనుగొనివాడ ధీర
చిత్తుండు . చేతులోలింగంబు చిక్కనయప్పు - దాతనువాలింగమంశం
టవలయు ! వెలుపలివస్త్రములుగావించు - ఘనుడుజగములకునుకర్త
నూబనవతనువులుమూడు వస్త్రములగుకేని ! మనసులింగమునందు ము
గ్నమైయుంచు - పతులెల్లమరచు తత్వారతశ్యమున - తనువుభోగము
లకు తానా[illegible]క-శివలింగముకుపూజ కాయంగవలయు - నపిశేష
పూజ చందమెట్లన్న - సకలచరాచర జంతుసంతతుల - కొరమా
లుగినియుక వురుతరకరుణ ! జనువుచునుండెడు శంబుముజ్జనము - పరు
లనాచారపు భ్రాంతులుబాసి - పరమశాంతివహింగు బరగుచిత్తంబు
పారునకు శ్రీగంధమలదనేటు మేన-కర్మఫలాశ తగడ చివరించుచును
ర్పామింగి నిర్మలశివధర్మాగతిమునికియుడియయుక్తసమర్పణము ! పత
రితబునూర్మలు నంధిల్లకుండ 1 ముగనుభర్మలతయూ మారగుందెనిన-వర

[illegible] - [illegible] భా గ్నిలోపల [illegible] ధూపమర్పించుట [illegible] - [illegible] త్రియాలయ [illegible] - వ్రాలగుట - దీపమెత్తుటలింగములకు [illegible] - శాల్యాన్నములు [illegible] క్రముగ-నైవేద్యమిచ్చు చందంబునబరగు । ప్రియమరతరానంద బా ష్పాదికములు-నుచితహస్తోదకం బౌనగుటయగుచు - మొదలనత్యర జనస్త్ర మాగుణత్రియము-బాడవకుండుటయె తాంబూలంబులింగ - ము నకు నిచ్చుటయిది ముఖ్యార్పణంబు - పనుపడగా జేయు భవ్యభక్తుల ప్రాణలింగాంగ సంబంధానుభవము - క్షోణిలోనులభంబు సూఖన వన్న - ప్రాణలింగమునబా బాయకత్రితను - కోణంబులను సమకూ ర్చి యుండొకటి - వళవస్త్రములు రెంటనుసజ్జచేశి - కలిత త్రితవు లింగములగన్పించు-శుద్ధసంవిత్తిన నూత్రింబుతోడ - యుద్ధనిర్వాణ మహిస్థలంబులను-ధరియింపనేర్చిన ధన్యుండుభక్తి - పాణియుచితుండు బనవన్నమరియు ఆతనావులుమూను నాశివధార - మేతరిదునకలై య దబాయకుండ - యిష్టలింగమునకునిరువుగా జేయు - శిష్టుండుశివయోగి క్రితిబనవన్న - అంగంబులిమూడు నై నవస్త్రములా-లింగము నెుకొ ల్పిలిల రెండేసి - గంట్లులు వేరైన సంగముల లింగముల । గ. టుకయం టుక గీలొన్న నియుండు - బై వస్త్రమునమున్న పదిలమైయున్న - నావ లిమానాల్గు కట్లనెయుండు - తనువులేవస్త్రముల తద్గ్రితగ్రిః ధు - ల నమస్థములయ్యె లవియుయట్లోన - భక్తమహేశ్వర ప్రసవస్థలము- యుక్తదెబ్బ లౌం గయుతమునైయునిక - పరమప్రసాదము ప్రాణ [illegible] - [illegible] [illegible] బదిల[illegible]

[illegible] భవ్యసీ[illegible] [illegible]భక్తి [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] అంతర్గమ [illegible] - శివాధా
[illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible]
[illegible] [illegible] - [illegible] [illegible]
లింగమే ప్రాణమై లీలవర్తిల్లు - మంగళాత్ములకు మాలింగమూర్తి -
అంగంబులో డబ్బాయంగ నీరాదు - సాంగంబుగాఁగ శ్రీ సంగనబసవ-
భవ్యప్రసాదరూపము యిష్టలింగ - శైవ్యంబులుగ క్రియల్ శేయుచు
రుమ్మలు - తలపున నిల్పి తత్ప్రాణలింగమున । కలవడనిచ్చుచు సాభా
వలింగ - దేవదేవునకు తృప్త్యర్పణంబు । గావింపనేర్చి గావలెననే
సరసుపావనతలో పలఫలియింప । గురులింగజంగమ గురుకృపాలబ్ధ -
ధరణోపకములు - ప్రసాదంబుగొన్న - అశుద్ధనశివభక్తి కధికారు
లగుచు - పారిసూరబంధ్రిపార్నదు లందంగలేని - పరమశివైక్యంబు ప్రా
పించుటబడవ - యిష్టలింగమునకు హృదయమర్పించి యిష్టగురువునకు
విరతనువిచ్చి - యిష్టజంగమమున కిష్టార్థమొసగు - శిష్టవర్తనుడుండు
శివభక్తి నెసవ - తాము నమ్మిల్లుకథ దప్పక మీద - గానంగ శ్రిద్ధజంగ
మల్లింగభక్తి - సత్తుగాతవసుధాళక్తి శేయుచును - చిత్యబుధ్యాస
ల చింతలుమాని - యిద్ధసమ్యగ్జానియవ్వడో నతడు - శుద్ధభక్తిపరుండు
మూలుననవ్వ - యిష్టలింగమునకు నెల్లసత్క్రియలు - దృష్టంబుగా జేయు
ధీనభిత్తరంబు - మాయావిలాసంబు మనుతలు బాయు । నాయుడగాని
యాయాత్మలింగంబు - ధ్యానధారణలు కెలంతరంగంబు , బూనినిల్వ
గోడదు బుధులకు నైన - గానుత యిష్టలింగమున బాహ్యమున - కేవిం
పనగు సర్వశుద్ధులుబలనవ - అతిగాన యిష్టలింగారాధనంబు - [illegible]

యాగాను మాహాత్మ్యాలకును - అథలేక ప్రాణలింగా [illegible]ములు - మదిమాళు
కొనకు వారిగా [illegible] - కావున ప్రాణలింగము నస్పర్శంబు - వాడి
దాపించు కొన్నవారు ఘనతరవచ్చి - దానంతపదవికి వారింపునట్టి । [illegible]
[illegible] ముఖ్యప్రాణసంబద్ధ - లింగప్రాణసముడు . తెన్ను[illegible] - [illegible]
గళవదవిక సుహితకారణాను - తనకులింగము నకు దాదాత్మ్యసిద్ధి - అ
నువాసంగవ బహిరావాహనాది - భిన్నభావల బ్రాంతి వైన [illegible]
వచ్చి భంగుల ప్రాణ [illegible] - షప్పుతసద్భక్తి సద్గుణ చేకూరదు
[illegible] మాహాంబు చెడదు - శివభక్తులను జేరి శివరహస్యము
లు - అనిశళదీప్తిచే వసుగనివారు - శివభక్తి సద్గోష్ఠి కాయనివారు -
శివభక్తి సేవంబు చేకొనని వారు - శివభక్తి సాహంబు కాయనివారు - శివ
బంధనంబులు బడువారు బసవ-జంగమతీర్థ ప్రసాదవిశ్వాస - సంగంబు
గాక పదార్థముల్ గొన్ని । వర్జించి మరికొన్ని వర్జింపలేక । నాజ్ఞానకోర
కు డంభాచార యుక్తులు । నత్యనాచంబులు శాంతిభ్రాంతులును । నిత్యప్ర
తమునష్ట జారంగనీక । వంతులకును శీల వంతులమనుచు । నెంత వారలు
నెంచ్ఛదిలబనవన్న । పుట్టి కాపురుష వచ్చి పొందుబోలియును - నెట్టన వ
రుసంగ సేర్చికర్మల । కట్టడలను లోను గాక మాయలను । మట్టి మల్లాడి నర్మ
లలింగ సేవ । ఘట్టిగాబట్టని కథపుబిస్త ఒకి నెట్ట భక్తి ఘటించుసిలబసవన్న
యన్ని భంగులనైన యిష్టలింగంబు పన్నుగా సేవింప పాల్మాలకున్న । భా
వంబు శిద్ధమయి ప్రాణలింగంబు - తానెలుగొందుసంగలింగముచే ।
సంబద్ధమిష్టలింగారాధనాను । దంచనంబనబడు రాజునుపన్న । యసవినిబద్ధ
న్న యుల్లమువ్రభువు । గనుగొని యొక్కవిశ్వా గాఢించనిట్టు । నానావిధంబు
ల నాకు విహారిట్లు । [illegible] యాచారసంఘులు । తెలిసియుండుటకాల
చే గురువాద । కలకాలమును [illegible] నేలఘనుడు । చదివ యుందాక సాక్షు

కాయంగ। హెచ్చియుద్ధముకాయ నెన్నటికన్న।ననమానకరు సమానివై
తుండగుచు। బసవన్నకల్లమప్రభువుయిట్లనియె।యందరిందరికన్నన్నిక్రి
యలు। పొందుగావిన్నను పౌనగంగగన్న-నభ్యాభిగాకున్న నాతనియె
రుక-నభ్యాసమెత్తురెసాధన లేక-అరితిభక్తుండు అనవరతంబు-సాసన
క్రియలు వేసరకచేయుచును-లోనుత్పవులకు లోగాకతనువుపయినా
కచెట్టుక బలనొార్చినను।ఘట్టిగాయుష్టలింగమునంమనిప-పట్టుగొల్ప
గలేని పందకునమ-గలుగదుగావున గావింపవలయు-నలయక భక్తుండు
నన్నిసత్క్రియలు-అనవినిబసవన్న అల్లమకనియె-కనకంబులోనురకాని
మాత్రింబు-నుతవస్త్రమందొక్క నూలిపోగైన-ప్రీతిలేనిధాన్యవంభా
రంబులందు-నొకగింజయైనను యోషయులయుషను-వికలతవేరుగావించితి
నేసి-మీపాదములకునేమిక్కిలిదూరమయి।పోవువాడనేననిపిని ప్రభువు
రజతాచలము-దివిజకులమునమలిఘనిభూతలును-కామధేనువుపాల కద
లియుభాను-రామణియాదిగాయుగు బర్ధములు-నానగచాపునియాప్రమ
ధుః వికెనిత్తునుభ్రాంతిం నీకేలపుట్టె-రోరూపమునవచ్చి యేయేపదార్థ
సారంబుండిగినజడియకనాథు-తనుమహానోధనములుదాచకనిత్తు-ననుది
నంబును నీకసణగితినేని - నవిశేషసఖ్యముల్ సాధింపలేని-భవదియ్యాక్ర
పకునేపాత్రంశగాను-నావినియల్లమ నవ్విరాహోయి-యీావెరితనమునకే
టికిబుట్టె-తనువిచ్చి ధనమిచ్చి సనుచు-బిఘగుతనంబున బింకమాడెపు-
నీతిమొకంగవునీ కేడగల్గె-నాతనుధనములిట్లంగక పలుక-నుచితమాభక్తి
కి యురువడింపంగ-ప్రచురగుణాధార బసవకుమార అవిగారణముగాన
హంకారగుణము-మడినుండనీక నిర్మలభక్తి పథయ-పదిలంబుగాక చేప
ట్టివలసినను-మొకుటగాన్పించెను యిష్టలింగము న-అవవిథ ముత్తైనఅర్త్యా
నలిచ్చి - యిష్టార్థసిద్ధులు నిలగానవలయు-నన్నవిబసవన్న మాయల్లమ

వరిభువ-అనగయీయిష్టలింగార్చనచేత-గనవమ్మునద్భక్తి గతియసిమా
రు। ముద్దుఘనాసతియిచ్చి ముగియించియుప్పు। దానవియిచ్చెద రక్షించి
మీాసు। గానరానాకును గదియుంపుడనిన। కునుమవాసనజెప్ప కూడ
నేతేటి। పసపడిశిరిగేటి భాగుభావించి। ఎనికుడై శివభక్తి రవమగ్ను
నపుడు। ననలారభక్తి శాయ తనుదానె। నరశిభక్తిసందచాతదాను
పరమున్పసఘుంచు బసవనందేశ। విను చెప్పెద నొక్కవిధము వెండియు
ను। ముద్దుకరిడిలోన మొగలోలబట్టి। నాయుచేశియుకాదె సమరంబు
లోన - చెమ్మెయిస యిస డియుంచు నెతుర్పు - ఆ లింగమిష్టలింగాంగ
సంగతుల ... గానక భక్తి ... నుగాక - శ్రీ ...దేవుని జిక్కించు
విధము - సామాన్యబసవచరించిచూపె। అని నల్లసుపరిభువానతిచ్చిన
ను - వినిబసవేశుండు వెండి సుబిల్లనిమె। అమృతంబుచవిగొన్నయట్టి
పమ్మటను। సమొన్న ... నాప్పన్న దప్పకేమియున - మాకవారనములో
మిళితుండనైన - నాకే కాలంబు నడి పదరనిన - అన్నిలాఘులనిన్న ఆ
దశిమూడతీని। విన్నబోలగ వేసు నెయ్యానబసవ - అన్యాంతాంశుధరు
ల తమలోనమర్థుంలు। గాకన్యుడగునె - పన్నెలింగ యుక్తనిష్ఠుండవ
గుట। కేవలాన్యత్కిద్ధి కేళినేదించు - బసవనినామంబు బఠియిూతింపఁ
బసవనిగుణములు వినిబడవిన్న। బసవనుకీర్తి ... బసవనిదగన్న। బస
నిమంత్రింబు పలుమారునెనవ। బసవనీరూపులో పరిదంబుపోయి। బసవ
నిభక్తిసంపదబొగడినాను। భక్తిరహస్యమా భక్తవెరింగ - యుయుక్తి
తో లింగసాన్నిధ్యముందుమును - ధరణిచేనడిచిన దప్పిపోనట్లు గిరికనే
శినయంబు గెల్చటనినట్లు। సిరుగానగోగు నీనవ్యవృత్తికిని। కనుమవంగా
తము గలుగుటబసవ - నన్నునద్దేశించి నాగభూషణుడు। నిమవ పలీ
యువ నీస్థలంబునకు - నీవువచ్చినవేళ నిలువకమాయు। పోవలెననిపారు

పోతు చేశితిరి । యీగాదతిబనువని యిష్టలింగయిక్యసారానుభవములిష్టంబుగాఁగ । సకలభక్తులు విననానతియిచ్చె । సుఖకేళి తేలించి సుఖినల్లమయ్య । హితమతిబరికింప నిదియుసలింగ - గతిపదియారవగణనకు నెక్కె । యిదివిన్నవారికినయీప్సితార్థములు । సదమలమతులకు సమమార్గప్రభువు॥ మంగళము ౼ శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయునూ.

మొదటిభాగము సమాప్తము



1100H